

ПСАЛТИР

ДАВИДОВ.

*К.
Bible... Psalms.*

ПРЕВЕО

ЪУРО ДАНИЧИЪ.

1864

ИЗДАЊЕ А. РАЈХАРДА И ДР. МУ
У БЕЧУ.

У П Е Ш Т И
У ШТАМПАРИЈИ ХОРЊАНСКОГА И ХУМЕЛА.
1864.

ПСАЛАМ I.

Благо човјеку који не иде на вијеће безбожничко, и на путу грјешничком не стоји, и у друштву неваљалијех људи не сједи,

2. Него му је омилио закон Господњи, и о закону
3. његову мисли дан и ноћ! Он је као дрво усађено крај потока, које род свој доноси у своје вријеме, и којему лист не вене: што год ради,
4. у свему напредује. Нијесу тако безбожници,
5. него су као прах, који расипа вјетар. За то се не ће безбожници одржати на суду, ни грјешници
6. на збору праведничком. Јер Господ зна пут праведнички; а пут безбожнички пропаће.

ПСАЛАМ II.

За што се буне народи и племена помишљају залудне ствари?

2. Устају цареви земаљски, и кнезови се скупљају
3. ју на Господа и на помазаника његова. „Раскинимо свезе њихове и збацимо са себе јарам
4. њихов.“ Онај, што живи на небесима, смије
5. се, Господ им се подсмјева. Па им говори у гњеву својем и јарошћу својом збуњује их:
6. „Ја сам помазао цара својега на Сиону, на све-
7. тој гори својој.“ Казаћу наредбу Господњу: он рече мени: „Ти си син мој, ја те сад родих.

8. Ишти у мене, и даћу ти народе у нашљедство,
9. и крајеве земаљске теби у државу. Ударићеш их гвозденом палицом : разбићеш их као лон-
10. чарски суд.“ Сад, цареви, оразумите се ; на-
11. учите се, судије земаљске ! Служите Господу са страхом, и радујте се (пред њим) с трепе-
12. том. Поштујте сина, да се не разгњеви, и ви не изгинете на путу *своме* ; јер ће се гњев његов брзо разгорјети. Благо свима који се уњ уздају !

ПСАЛАМ III.

Псалам Давидов, кад је бјежао од Авесалома сина својега.

2. Господе ! како је много непријатеља мојих !
3. Многи устају на ме. Многи говоре за душу
4. моју : нема му помоћи од Бога. Али ти си, Господе, штит, који ме заклања, слава моја ; ти
5. подижеш главу моју. Гласом својим вичем ка
6. Господу, и чује ме са свете горе своје. Ја ли-јежем, спавам и устајем, јер ме Господ чува.
7. Не бојим се много тисућа народа што са свијех
8. страна наваљују на ме. Устани, Господе ! помози ми, Боже мој ! јер ти удараш по образу све непријатеље моје ; разбијаш зубе безбожних
9. цима. Од Господа је спасеније ; *нека буде* на народу твојем благослов твој !

ПСАЛАМ IV.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Псалам Давидов.

2. Кад те зовем, чуј ме, Боже, правдо моја ! у

- тјескоби дај ми простор ; смилуј се на ме и у-
3. слиши молитву моју. Синови човјечији ! докле ће слава моја бити у срамоти ? докле ћете љу-
 4. бити ништавило и тражити лажи ? Знајте да Господ дивно чува светог својега : Господ
 5. чује кад га зовем. Гњевећи се не гријешите ; размислите у срцима својим на постељама сво-
 6. јим, и утолите. Принесите жртву за правду, и
 7. уздајте се у Господа. Многи говоре : ко ће нам показати што је добро ? Обрати к нама,
 8. Господе, свијетло лице своје ! А мени си дао у срце радост већу него што је они имају, кад
 9. им роди пшеница и вино (и уље). Ја мирно лиже-
жем и спавам : јер ти, Господе, сам дајеш ми те сам без страха.

ПСАЛАМ V.

Начелнику пјевачком. Уза свиралу. Псалам Давидов.

2. Чуј, Господе, ријечи моје, разумиј помисли
3. моје. Слушај вику моју, царе мој и Боже мој !
4. јер се теби молим, Господе ! У јутру слушаш глас мој, у јутру стојим пред тобом, и чекам.
5. Јер си ти Бог који не ће безакоња ; у тебе не-
6. ма мјеста ко је зао. Безбожници не ће изаћи пред очи твоје ; ти ненавидиш све који чине бе-
7. закоње. Потиреш лажљивце ; на крвопиоце и
8. лукаве мрзи Господ. А ја по великој милости твојој улазим у дом твој, и клањам се у светој
9. цркви твојој са страхом твојим. Господе ! води ме у правди својој ; ради непријатеља мојих
10. поравни преда мном пут свој. Јер нема у у-
- стима њиховијем истине ; у њима је неваљал-

- ство; грло им је гроб отворен; на језику им је
11. дволичење. Боже! не дај им напретка, нека се разбију помисли њихове. За многа неваљалства њихова обори их, јер се побунише на тебе.
 12. Па ће се радовати сви који се у те уздају; до вијека ће се веселити које ти заклањаш; дичи-
 13. ће се који љубе име твоје. Јер ти, Господе, благосиљаш праведника, као штитом заклањаш га милошћу својом.

ПСАЛАМ VI.

Начелнику пјевачком. Уз жице. На осам жица.
Псалом Давидов.

2. Господе! немој ме покарати у јарости својој,
3. нити ме у гњеву својем наказити. Смилуј се на ме, Господе, јер сам изнемогао; испијели
4. ме, јер су кости моје устрептале. И душа се моја врло уздрктала. А ти, Господе, докле ћеш?
5. Обрати се, Господе, избави душу моју, помози
6. ми ради милости своје. Јер мртви не спомињу
7. тебе; у гробу ко ће те славити? Изнемогах уздишући; сваку ноћ квасим одар свој, сузама
8. својим натапам постељу своју. Усахну од жалости око моје, постара се од множине непри-
9. јатеља мојих. Идите од мене сви који чините
10. безакоње, јер Господ чу плач мој. Чу Господ
11. молбу моју, Господ молитву моју прими. Нек се постиде и препадну сви непријатељи моји, нека се поврате и постиде одмах!

ПСАЛАМ VII.

Плачна пјесма Давидова, коју је пјевао Господу поради Хуша од племена Венијамина.

2. Господе, Боже мој! у тебе се уздам, сачувај
3. ме од свију који ме гоне, и избави ме. Да ми *непријатељ* не ишчупа душе као лав. Чу-
4. па, а нема ко да избави. Господе, Боже мој! ако сам то учинио, ако је неправда у рукама
5. мојима; Ако сам зло вратио пријатељу својему, или криво учинио онима који на ме на прав-
6. ди нападаху; Нека гони непријатељ душу моју, и нека је стигне, и погази на земљу жи-
7. вот мој и славу моју у прах обрати. Устани, Господе, у гњеву својем; дигни се на жестину непријатеља мојих; пробуди се мени на помоћ,
8. и отвори суд. И људство ће се слећи око те-
9. бе: изнад њега изађи у висину. Господ суди народима. Суди ми, Господе, по правди мојој,
10. и по безазлености мојој *ника ми* буде. Нек се прекине злоћа безбожничка, а праведника потпомози, јер ти испитујеш срца и утробе,
11. Боже, праведни! Штит је мени у Бога, који
12. чува оне који су правога срца. Бог је праведан судија, (јак и дуго трпи) и Бог је сваки
13. дан готов на гњев. Ако се не ће *безбожник* да обрати, он оштри мач свој, натеже лук
14. свој, и наперује га; И запиње смртну стрије-
15. лу, чини стријеле своје да пале. Гле, *безбожник* заче неправду, трудан бијаше зло-
16. чинством, и роди себи пријевару. Копа јаму и
17. ископа, и паде у јаму коју је начинио. Злоба

- његова обрати се на његову главу, и злочин-
 18. ство његово паде на тјеме његово. Хвалим Го-
 спода за правду његову, и пјевам имену Госпо-
 да вишњег.

ПСАЛАМ VIII.

Начелнику пјевачком. Уз Гетску музикалну спра-
 ву. Псалам Давидов.

2. Господе ! Господару наш ! како је величанствено
 име твоје по свој земљи ! Подигао си славу
3. своју више небеса. У устима мале дјеце и ко-
 ја сисају чиниш себи хвалу насупрот неприја-
 телима својим, да би учинио да замукне непри-
4. јатељ и немирник. Кад погледам небеса твоја,
 дјело прста твојијех, мјесец и звијезде, које
5. си ти поставио ; Шта је човјек, те га се опо-
6. мињеш, или син човјечји, те га полазиш ? Учи-
 нио си га мало мањег од анђела, славом и
7. чашћу вјенчао си га ; Поставио си га госпо-
 даром над дјелима руку својих, све си метнуо
8. под ноге његове, Овце и волове све, и дивље
9. звјериње, Птице небеске и рибе морске, што
10. год иде морским путовима. Господе, господару
 наш ! како је величанствено име твоје по
 свој земљи !

ПСАЛАМ IX.

Начелнику пјевачком. Уза свиралу. Бену. Псалам
 Давидов.

2. Хвалим те, Господе, из свега срца својега, ка-

3. зујем сва чудеса твоја. Радујем се и веселим
4. се о теби, пјевам имену твојему, вишњи! Непријатељи који се вратише натраг, спотакоше
5. се и нестале их испред лица твојега; Јер си свршио суд мој и одбранио ме; сио си на при-
6. јесто, судија праведни. Расрдио си се на народе и убио безбожника, име си им затр'о до
7. вијека, за свагда. Непријатељу нестало мачева са свијем; градове ти си развалио; погибе спо-
8. мен њихов. Али Господ ва вијек живи; спре-
9. мио је за суд пријесто свој. Он ће судити васионом свијету по правди, усудиће народима
10. право. Бог је уточиште убогоме, уточиште у
11. невољи. У тебе се уздају који знаду име твоје, јер не остављаш онијех који те траже,
12. Господе! Појте Господу, који живи на Сиону;
13. казујте народу дјела његова; Јер он освећује крв, памти је; не заборавља јаука невољних.
14. Смилуј се на ме, Господе; погледај како страдам од непријатеља својих, ти, који ме поди-
15. жеш од врата смртнијех, Да бих казивао све хвале твоје на вратима кћери Сионове, и славио
16. спасеније твоје. Попадалаше народи у јаму, коју су ископали; у замку, коју су сами намје-
17. стили, ухвати се нога њихова. Познаше Господа; он је судио; у дјела руку својих за-
18. плете се безбожник. Вратиће се у пакао безбожници, сви народи који заборављају Бога;
19. Јер не ће свагда бити заборављен убоги, и на-
20. да невољницима не ће нигда погинути. Устани, Господе, да се не посили човјек, и да приме
21. народи суд пред тобом. Пустите, Господе, страх
22. на њих; нека познаду народи да су људи. За што, Господе, стојиш далеко, кријеш се кад је

23. невоља ? С охолости безбожникове мучи се убоги; хватају се убоги пријеваром коју
24. измишљају безбожници. Јер се безбожник дичи жељом душе своје, грабљивца похваљује.
25. Безбожник у обијести својој не мари за Господа : „Он не види“. Нема Бога у мислима њего-
26. вијем. Свагда су путови његови криви; за судове твоје не зна; на непријатеље своје не
27. ће ни да гледа. У срцу својем вели: не ћу
28. посрнути; зло не ће доћи нигда. Уста су му пуна неваљалијех ријечи, пријеваре и увреде, под језиком је његовијем мука и погибао.
29. Сједи у засједи иза куће; у потаји убија пра-
30. вога; очи његове вребају убогога. Сједи у потаји као лав у пећини; сједи у засједи да ухвати убогога; хвата убогога увукавши у
31. мрежу своју. Притаји се, прилегне, и убоги
32. падају у јаке нокте његове. Каже у срцу своме: „Бог је заборавио, окренуо је лице своје,
33. не ће видјети нигда.“ Устани, Господе! ди-
34. гни руку своју, не заборави невољнијех. За што безбожник да не мари за Бога говорећи у
35. срцу свом да ти не ћеш видјети? Ти видиш; јер гледаш увреде и муке, и пишеш их на руци. Теби предаје себе убоги; сироти ти си по-
36. моћник. Сатри мишицу безбожноме и зломе, да се тражи и не нађе безбожност његова.
37. Господ је цар свагда, до вијека, нестаће не-
38. знабожаца са земље његове. Господе! ти чујеш жеље ништих; утврди срце њихово; отво-
39. ри ухо своје, Да даш суд сироти и невољнику, да престану гонити човјека са земље.

ПСАЛАМ X.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

- У Господа се уздам ; за што говорите души
 2. мојој : „лети у гору као птица ; Јер ево грјешници натегоше лук, запеше стријелу своју за тетиву, да из мрака стријељају праве срцем.
 3. Кад су раскопани темељи, шта ће чинити праведник ?“ Господ је у светом двору свом, пријесто је Господњи на небесима ; очи његове гледају ; вјеће његове испитују синове човје-
 5. чије. Господ испитује праведнога ; а безбожнога и којему је мило чинити зло ненавиди
 6. душа његова. Пустиће на безбожнике дажд од живога угљевља, огња и сумпора ; и огњени
 7. вјетар биће им дио из чаше ; Јер је Господ праведан, љуби правду ; лице ће његово видјети праведници.

ПСАЛАМ XI.

Начелнику пјевачком. Уз справу од осам жица. Псалам Давидов.

2. Помагај, Господе ; јер неста светих, јер је ма-
 3. ло вјерних међу синовима човјечијим. Лаж говоре један другоме, уснама лажљивијем говоре
 4. из срца дволична. Истријебиће Господ сва
 5. уста лажљива, језик величави, Људе, који говоре : језиком смо јаки, уста су наша у нас,
 6. ко је господар над нама ? Видећи страдање невољних и уздисање ништих, сад ћу устати,

- вели Господ, и избавити онога коме злобе.
7. Ријечи су Господње ријечи чисте, сребро у ватри очишћено од земље, седам пута прето-
 8. пљено. Ти ћеш нас, Господе, одбранити, и
 9. сачувати нас од рода овога до вијека. Безбожници иду наоколо : кад се *они* подижу, срамоте се синови човјечији.

ПСАЛАМ XII.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Докле ћеш ме, Господе, са свијем заборављати ?
3. докле ћеш одвраћати лице своје од мене ? Докле ћу се домишљати у души својој, мутити се у срцу свом дан и ноћ ? докле ће се непријатељ мој подизати нада мношћем ? Погледај, услиши ме, Господе, Боже мој ! Просвијетли очи
4. моје да не заспим на сирт. Да не рече непријатељ мој : надвладао сам га ; да се не радују
5. који ме гоне, ако посрнем. А ја се уздам у милост твоју ; радоваће се срце моје за спасење твоје ; пјеваћу Господу, који ми добро чини (и пјеваћу имену Господа вишњег).

ПСАЛАМ XIII.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

- Рече безумник у срцу својем : нема Бога ; неваљали су, гадна су дјела њихова ; нема никога
2. добро да твори (нема ни једнога). Господ погледа с неба на синове човјечије, да види има
 3. ли који разуман, тражи ли који Бога. Сви су

- зашли, сви се покварили, нема никога добро да
 4. твори, нема ни једнога. Зар се не ће опаметити
 који чине безакоње, једу народ мој као што је-
 5. ду хљеб, не призивају Господа? Ондје ће за-
 дрктати од страха (гдје страха нема); јер је
 6. Господ у роду праведном. Смијете се ономе
 што убоги ради; али Господ њега заклања.
 7. Ко ће послати са Сиона помоћ Израиљу? Кад
 Господ поврати заробљени народ свој, онда ће
 се радовати Јаков и веселиће се Израиљ.

ПСАЛАМ XIV.

Псалам Давидов.

- Господе! ко може сједити у сјеници твојој?
 ко може наставати на светој гори твојој?
 2. Ко ходи без мане, твори правду, и говори и-
 3. стину из срца својега; Ко не опада језиком
 својим, не чини другоме зла, и не ружи ближ-
 4. њега својега; Ко не гледа онога кога је Бог
 одбацио, него поштује оне који се боје Госпо-
 5. да; ко се куне ближињему па не пориче; Ко
 не даје сребра својега на добит, и не прима
 мита неправога. Ко овако ради, не ће посрну-
 ти до вијека.

ПСАЛАМ XV.

Запис Давидов.

2. Чувај ме Боже; јер се у те уздам. Рекох Го-
 споду: Ти си Господ мој, немам добра осим
 3. тебе. У светима који су на земљи и у вели-

4. кима сва је утјеха моја. Нека други умножавају идоле своје, нека трче к туђима; ја им не ћу љевати крвавих наљева, нити ћу метнути
5. имена њиховијех у уста своја. Господ је мој дио наслѣдства и чаше: ти подижеш достоја-
6. ње моје. Уже ми је захватило прекрасна мје-
7. ста, и дио ми је мој мио. Благосиљам Господа, који ме уразумљује; тому ме и ноћу учи
8. што је у мени. Свагда видим пред собом Господа: он ми је с десне стране да не посрнем.
9. Тога ради радује се срце моје, и весели се језик мој, још ће се и тијело моје смирити у уз-
10. дању; Јер не ћеш оставити душе моје у паклу, нити ћеш дати да светац твој види тру-
11. лост. Показаћеш ми пут животни: обиље је радости пред лицем твојим, утјеха у десници твојој до вијека.

ПСАЛАМ XVI.

Молитва Давидова.

- Услиши, Господе, правду (моју), чуј глас мој, прими у уши молитву моју не из уста лажли-
2. вијех. Од лица твојега нека изађе суд мој,
 3. очи твоје нека погледају на правицу. Испитај срце моје, обиди ноћу; у огњу ме окушај, и
 4. не ћеш наћи неправде моје. Уста се моја не дохватају дјела људских; ради ријечи уста
 5. твојих држим се путова оштрих. Утврди стопе моје на стазама својим, да не залазе кораци
 6. моји. Тебе призивљем, јер ћеш ме услишити, Боже! пригни к мени ухо своје, и чуј ријечи
 7. моје. Покажи дивну милост своју, који изба-

- љаш оне који се (у те) уздају од онијех који
 8. се противе десници твојој. Чувај ме као зје-
 9. ницу ока; сјеном крила својих заклони ме Од
 безбожника који на ме нападају, од непријатеља
 10. душе моје, који су ме опколили. Срце своје
 11. затворише; устима својим говоре охоло. Из-
 гнавши ме опет су око мене; очи су своје у-
 12. прли да ме оборе на земљу. Они су као лав
 који хоће да растрже, и као лавић који сједи у
 13. потаји. Устани, Господе, претеци их, обори
 их. Одбрани душу моју мачем својим од без-
 14. божника, Руком својом, Господе, од људи
овијех, од људи *овога* свијета, којима је
 дио *овај* живот, којима си трбух напунио
 свога богатства, да ће им и синови бити сити и
 25. остатак оставити својој дјечи. (А) ја ћу у
 правди гледати лице твоје; кад се пробудим,
 бићу сит од прилике твоје.

ПСАЛАМ XVII.

Начелнику пјевачком. Слуте Господњег Давида,
 који изговори Господу ријечи пјесме ове, кад га
 избави Господ из руку свијех непријатеља ње-
 говијех и из руке Саулове. Он рече :

2. Љубићу те, Господе, крјепости моја, Госпо-
 3. де, граде мој, заклоне мој, који се оборити не
 може, избавитељу мој, Боже мој, камена горо,
 на којој се не бојим зла, штите мој, роже спа-
 4. сенија мојега, уточиште моје! Призивљем Го-
 спода, којему се клањати ваља, и опраштам се
 5. непријатеља својих. Обузеше ме смртне бо-
 6. лести паклене, стегоше ме замке смртне. У

- својој тјескоби призвах Господа, и к Богу својему повиках; он чу из двора својега глас мој,
8. и вика моја дође му до ушију. Затресе се и поколеба се земља, задрмаше се и помјерише
 9. из темеља горе, јер се он ражљути. Подиже се дим од гњева његова, из уста његовијех огањ, који прождире, и живо угљевље одскакаше
 10. од њега. Сави небеса, и сиђе. Мрак бјеше под
 11. ногама његовијем. Сједе на херувима и поди-
 12. же се, и полетје на крилима вјетрнијем. Од мрака начини себи кров, сјеницу око себе, од
 13. мрачнијех вода, облака ваздушнијех. Од сијевања пред њим кроз облаке његове удари
 14. град и живо угљевље. Загрмје на небесима Господ, и вишњи пусти глас свој (град и живо
 15. угљевље). Пусти стријеле своје, и разметну
 16. их; силу муња, и расу их. И показаше се извори водени, и открише се темељи васионој од пријетње твоје, Господе, од дихања духа
 17. гњева твојега. Тада пружи с висине руку,
 18. ухвати ме, извуче ме из воде велике. Избави ме од непријатеља мојега силнога и од мојих
 19. ненавидника, кад бијаху јачи од мене. Усташе на ме у дан невоље моје, али ми Господ би
 20. потпора. Изведе ме на пространо мјесто, и
 21. избави ме, јер сам му мио. Даде ми Господ по правди мојој, и за чистоту руку мојих дари-
 22. ва ме. Јер се држах путова Господњих, и не
 23. одметнух се Бога својега, Него су сви закони његови преда мною, и заповијести његовијех не
 24. уклањам од себе. Бих му вјеран, и чувах се
 25. од безакоња својега. Даде ми Господ по правди мојој, по чистоти руку мојих пред очима
 26. његовима. Са светима поступах свето, с чо-

27. вјеком вјерним вјерно, Са светима чисто, а с
 28. неваљалим насупрот њему. Јер ти помажеш
 људима невољним, а очи поносите понижаваш.
 29. Ти распаљујеш видјело моје; Господ мој про-
 30. свјетљује таму моју. С тобом разбијам војску,
 31. и с Богом својим скачем преко зида. Пут је
 Божји вјеран, ријеч Господња чиста. Он је штит
 32. свима који се уњ уздају. Јер ко је Бог осим
 33. Бога нашега? Овај Бог опасује ме снагом, и
 34. чини ми вјеран пут. Даје ми ноге као у јелена,
 35. и на висине ставља ме. Учи руке моје боју, и
 36. мишице моје чини да су лук од мједи. Ти ми
 дајеш штит спасенија својега; десница твоја
 37. држи ме, и милост твоја чини ме велика. Ти
 шириш корак мој, те се не спотичу ноге моје.
 38. Тјерам непријатеље своје и стижем их, и не
 39. враћам се док их не истријебим. Обарам их,
 40. и не могу устати, падају под ноге моје. Јер
 ме ти опасујеш снагом за бој, и који устану на
 41. ме, обараш их преда мнош. Непријатеља мојих
 плећи ти ми обраћаш, и потирем ненавиднике
 42. своје. Они вичу, али нема помагача, ка Госпо-
 43. ду, али их он не слуша. Расипам их као прах
 44. по вјетру, као блато по улицама газим их. Ти
 ме избављаш од буне народне, постављаш ме
 да сам глава *туђим* племенима; којега не
 45. познавах, служи ми. По самоме чувењу слу-
 46. шају ме, туђини покорни су ми. Туђини бли-
 47. једе, дркћу у градовима својим. Жив је Го-
 спод, и да је благословен бранич мој! Да се
 48. узвиси Бог спасенија мојега. Бог, који ми даје
 49. освету, и покорави ми народе, Који ме из-
 бавља од непријатеља, подиже ме над оне који
 устају на ме, и од човјека жестока избавља ме!

50. Тога ради хвалим те, Господе, пред народима,
 51. и појем имену твојему, Који славно избављаш
 цара својега, и чиниш милост помазанику сво-
 јему Давиду и потомству његову до вијека.

ПСАЛАМ XVIII.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Небеса казују славу Божију, и дјела руку ње-
3. говијех гласи свод небески. Дан дану дока-
4. зује, и ноћ ноћи јавља. Нема језика, нити има
5. говора, гдје се не би чуо глас њихов. По свој
 земљи иде казивање њихово, и ријечи њихове
 на крај васиљене. Сунцу је поставио стан на
6. њима; И оно излази као женик из ложнице своје,
7. као јунак весело тече путем. Излазак му је
 накрај неба, и ход му до краја његова; и нико
8. није сакривен од топлоте његове. Закон је
 Господњи свршен, кријепи душу. Свједочанство
 је Господње вјерно, даје мудрост невјештоме.
9. Наредбе су Господње праведне, веселе срце.
 Заповијест је Господња свијетла, просвјетљује
10. очи. Страх је Господњи чист, остаје до вијека.
 Судови су његови истини, праведни сви колики.
11. Бољи су од злата и драгог камења, слађи од
12. меда који тече из сата. И слугу твојега они
 су просвијетлили; ко их држи има велику плату.
13. Ко ће знати *све своје* погрјешке? Очисти
14. ме и од тајнијех; И од вољнијех сачувај слу-
 гу својега, да не обладају мноме. Тада ћу бити
15. свршен и чист од великога пријеступа. Да су
ти ријечи уста мојих угодне, и помисао срца
 мојега пред тобом, Господе, крјепости моја и
 избавитељу мој!

ПСАЛАМ XIX.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Да те услиши Господ у дан жалосни, да те за-
3. штити име Бога Јаковљева. Да ти пошље по-
- моћ из светиње, и са Сиона да те поткријепи.
4. Да се опомене свијех приноса твојих, и жртва
- твоја што се сажиже да се нађе претила.
5. Да ти да Господ по срцу твојему; што год
6. почнеш, да ти изврши. Радоваћемо се за спа-
- сеније твоје, и у име Бога својега дигнућемо
- заставу. Да испуни Господ све молбе твоје.
7. Сад видим да Господ чува помазаника својега;
- слуша га са светог неба својега; јака је дес-
8. ница његова, која спасава. Једни се хвале
- колима, други коњма, а ми именом Господа Бо-
9. га својега. Они посрћу и падају, а ми стојимо
10. и не колебамо се. Господе! помози цару, (и)
- услиши нас кад (те) зовемо.

ПСАЛАМ XX.

Начелнику пјевачком.. Псалам Давидов.

2. Господе! с твоје се силе весели цар; и како
3. му је велика радост што ти помажеш! Што
- му је срце жељело, дао си му, и молитве уста
4. његовијех нијеси одбио. Јер си га дочекао
- благословима милосним, метнуо си му на главу
5. вијенац од драгог камења. Молио те је за жи-
- вот, (и) дао си му да му се продуже дани до
6. вијека. Велика је слава његова твојом помоћу;
7. славу си и красоту метнуо на њ. Дао си му
- благослове до вијека, развеселио си га радошћу

8. лица својега. Јер се цар узда у Господа и у
9. милост вишињег; и не колеба се. Наћи ће ру-
ка твоја све непријатеље твоје, наћи ће десница
10. твоја (све) који мрзе на тебе. Учинићеш их
као пећ зажарену, кад се разгњевиш; гњев ће
их Господњи прогутати, и огањ ће их прождри-
11. јети. Род њихов истријебићеш са земље, и
12. сјеме њихово између синова човјечијих. Јер
подигоше на тебе зло, смислише и не могоше
13. извршити. Јер ћеш их метнути за биљегу; из
лукова својих пустићеш *стријеле* у лице
14. њихово. Подигни се, Господе, силом својом;
ми ћемо пјевати и славити јакост твоју.

ПСАЛАМ XXI.

Начелнику пјевачком. Кад зора забијели. Пса-
лам Давидов.

2. Боже, Боже мој! (чуј ме;) за што си ме оста-
вио удаљивши се од спасенија мојега, од ри-
3. јечи вике моје? Боже мој! вичем дању, а ти
4. ме не слушаш, и ноћу, али немам мира. Свети,
5. који живиш у похвалама Израиљевим! У тебе
се уздаше оци наши, уздаше се, и ти си их из-
6. бављао. Тебе призиваше, и спасаваше се; у
тебе се уздаше, и не остајаше у срамоти. А
7. ја сам црв, а не човјек; подсмјих људима и
8. руг народу. Који ме виде, сви ми се ругају,
9. разваљују уста, машу главом, *И говоре*
ослонио се на Господа, нека му поможе, нека
10. га избави, ако га милује. Та ти си ме извадио
из утробе; ти си ме умирио на сиси матере
11. моје. За тобом пристајем од рођења, од утробе

12. матере моје ти си Бог мој. Не удаљуј се од мене; јер је невоља близу, а нема помоћника.
13. Оптече ме мноштво телаца; јаки *волони* Вански опколише ме; Развалише на ме уста своја. Лав је гладан лова, и риче. Као вода разлих се; расуше се све кости моје; срце моје постаде као восак, растопило се у мени.
16. Сасуши се као пријеп крјепост моја, и језик мој приону за грло, и у прах смртни мећеш ме.
17. Опколише ме пси многи; чета зликоваца иде око мене; прободоше руке моје и ноге моје.
18. Могао бих избројити све кости своје. Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање.
19. Дијеле хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацају ждријеб. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сило моја, похитај ми у помоћ.
21. Избави од мача душу моју, од пса јединицу моју. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чувши, *избави* ме. Казујем име твоје браћи; усред скупштине хвалићу те. Који се бојите Господа, хвалите га. Све сјеме Јаковљево! поштуј га. Бој га се, све сјеме Израиљево! Јер се не оглуши молитве ништега, нити је одби; не одврати од њега лица својега, него га услиши кад га зазва. Тебе ћу хвалити на скупштини великој; завјете своје свршићу пред онима који се њега боје. Нека једу убоги и насите се, и нека хвале Господа који га траже; живо да буде срце ваше до вијека. Опменуће се и обратиће се ка Господу сви крајеви земаљски, и поклониће се пред њим сва племена незнабожачка. Јер је Господње царство; он влада народима. Јешће и поклониће се сви претили на земљи; пред њим ће

- пасти сви који слазе у прах. И душа ће моја
 31. њему живјети. (И) сјеме ће (моје) служити
 њему. Казиваће се за Господа роду потоњему.
 32. Доћи ће, и казиваће правду његову људима
 његовијем, који ће се родити; јер је он учинио
 ово.

ПСАЛАМ XXII.

Псалам Давидов.

- Господ је пастир мој, ништа ми не ће недостајати.
 2. На зеленој паши пасе ме, води ме на тиху воду.
 3. Душу моју опоравља, води ме стазама правед-
 4. ним имена ради својега. Да пођем и долином
 сјена смртнога, не ћу се бојати зла; јер си ти
 са мном; штап твој и палица твоја тјешу ме.
 5. Поставио си преда мном трпезу на видику не-
 пријатељима мојим; намазао си уљем главу мо-
 6. ју, и чаша је моја преопуна. Да! доброта и
 милост твоја пратиће ме у све дане живота мо-
 јега, и ја ћу наставати у дому Господњем за
 дуго.

ПСАЛАМ XXIII.

Псалам Давидов. (У први дан недјеље.)

- Господња је земља и што је год у њој, васи-
 2. љена и све што живи на њој. Јер је он на мо-
 3. рима основа, и посред ријека утврди је. Ко ће
 изаћи на гору Господњу? и ко ће стати на
 4. светом мјесту његову? У кога су чисте руке
 и срце безазлено, ко не изриче имена његова

узалуд и не куне се лажно (ближњему својему).

5. Он ће добити благослов од Господа, и милост
6. од Бога спаса својега. Таки је род онијех који га траже, и који су ради стајати пред лицем
7. твојим, (Боже) Јаковљев! Врата! узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде цар
8. славе. Ко је тај цар славе? Господ крјепак и
9. силан, Господ силан у боју. Врата! узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде
10. цар славе. Ко је тај цар славе? Господ над војскама; он је цар славе.

ПСАЛАМ XXIV.

Псалам Давидов.

2. К теби, Господе, подижем душу своју. Боже мој! у тебе се уздам; не дај да се осрамотим,
3. да ми се не свете непријатељи моји. И који се год у те уздају, не ће се осрамотити; осрамотиће се они који се одмећу од тебе беспутно.
4. Покажи ми, Господе, путове своје, научи ме
5. *ходити* стазама твојим. Упути ме истини својој, и научи ме; јер си ти Бог спасенија мојега, теби се надам сваки дан. Опомени се милосрђа својега, Господе, и милости своје;
7. јер су од како је вијека. Гријехова младости моје, и мојих пријеступа не помињи; по милости својој помени мене, ради, доброте своје, Господе!
8. Дobar је и праведан Господ; тога ради
9. показује грјешницима пут. Упућује кротке истини, учи кротке *ходити* путем његовијем.
10. Сви су путови Господњи милост и истина онима који држе завјет његов и откривење његово.

11. Ради имена својега, Господе, опрости гријех
12. мој, јер је велик. Који се човјек боји Господа?
13. Он ће му показати који пут да избере. Душа
ће његова у добру почивати, и сјеме ће његово
14. владати земљом. Тајна је Господња у онијех
15. који га се боје, и завјет свој јавља им. Очи су
ми свагда управљене ка Господу, јер он извлачи-
16. из замке ноге моје. Погледај ме и смилуј се на
17. ме, јер сам инокосан и невољник. Нек се ра-
шири стиснуто срце моје, из тјескобе моје из-
18. води ме. Види јаде моје и муку моју, и опро-
19. сти ми све гријехе моје. Погледај непријатеље
моје како их је много и каквом ме пакосном не-
20. навишћу ненавиде. Сачувај душу моју и из-
бави ме; не дај да се осрамотим, јер се у тебе
21. уздам. Безазленост и правда нека ме сачува,
22. јер се у тебе уздам. Избави, Боже, Израиља
од свијех невоља његовијех.

ПСАЛАМ XXV.

Давидов.

Суди ми, Господе, јер у простоти својој ходим
и у Господа се уздам; не ћу се поколебати.

2. Испитај ме, Господе, и искушај ме; претопи
3. што је у мени и срце моје. Јер је милост тво-
ја пред очима мојима, и ходим у истини твојој.
4. Не сједим с безумницима, и с лукавима се не
5. мијешам. Ненавидим друштво безаконичко, и
6. с безбожницима не сједим. Умивам правдом
руке своје, и идем око жртвеника твојега, Го-
7. сподe, Да разглашујем хвалу твоју и казујем
8. сва чудеса твоја. Господе! омилио ми је стан
дома твојега, и мјесто насеља славе твоје.

9. Немој душе моје погубити, ни живота мојега
 10. с крвопилцима, Којима је злочинство у рука-
 11. ма, и којима је десница пуна мита. А ја ходим
 у простоти својој, избави ме (Господе), и смилуј
 12. се на ме. Нога моја стоји на правом путу;
 на скупштинама ћу благосиљати Господа.

ПСАЛАМ XXVI.

Давидов. (Прије помазања.)

- Господ је видјело моје и спасеније моје; ко-
 га да се бојим? Господ је крјепост живота мо-
 2. јега; кога да се страшим? Ако навале на ме
 зликовци да поједу тијело моје, противници и
 3. непријатељи моји, спотаћи ће се и пашће. Ако
 против мене војска у око стане, не ће се упла-
 шити срце моје; ако се на ме рат дигне, ја се
 4. ни онда не ћу бојати. За једно само молим
 Господа, само то иштем, да живим у дому Го-
 сподњем све дане живота својега, да гледам
 красоту Господњу, и раним у (свету) пркву ње-
 5. гову. Јер би ме сакрио у колиби својој у зло
 доба; склонио би ме под кровом шатора своје-
 6. га; на камену гору попео би ме. Тада бих
 подигао главу своју пред непријатељима који би
 ме опколили; примио бих у његову шатору
 жртву хвале; запјевао бих и хвалио Господа.
 7. Чуј, Господе, глас мој, тебе призивљем, смилуј
 8. се на ме и услиши ме. Срце моје говори пред
 тобом *што си рекао*: „тражите лице моје“;
 9. тражим лице твоје, Господе! Немој одвратити
 од мене лица својега, немој у гњеву оставити
 слуге својега; буди помоћник мој; немој ме

- одбити, и немој ме оставити, Боже, спаситељу
10. мој. Јер отац мој и мати моја оставише ме;
 11. али Господ нека ме прихвати. Упути ме, Господе, на пут свој и води ме правом стазом по-
 12. ради онијех који ме вребају. Немој ме дати на вољу непријатељима мојим; јер усташе на ме лажни свједоци: али злоба говори сама
 13. против себе. Вјерујем да ћу видјети доброту
 14. Господњу на земљи живијех. Уздај се у Господа, буди слободан; нека буде срце твоје крјепко, уздај се у Господа.

ПСАЛАМ XXVII.

Давидов.

- К теби, Господе, вичем; граде мој, немој ми мучати, да не бих, ако узмучиш, био као они
2. који одлазе у гроб. Чуј молитвени глас мој, кад вапијем к теби, кад дижем руке своје
 3. к светој цркви твојој. Немој ме захватити с грјешницима, и с онима који чине неправду, који с ближњима својима мирно говоре, а у
 4. срцу им је зло. Подај им, Господе, по дјелима њиховијем, по зломе поступању њихову; по дјелима руку њиховијех подај им, подај им
 5. што су заслужили. Јер не пазе на дјела Господња, и на дјела руку његовијех. Да их ра-
 6. зори и не сазида! Да је благословен Господ,
 7. јер услиши глас мољења мојега! Господ је крјепост моја и штит мој; у њега се поузда срце моје, и он ми поможе. За то се весели
 8. срце моје, и пјесмом својом славим га. Господ је крјепост народа својега, и обрана која спа-

9. сава помазаника његова. Спаси народ свој, благослови достојање своје; спаси их и уздижи их до вијека.

ПСАЛАМ XXVIII.

Псалам Давидов. (На свршетку празника сје-ница.)

- Дајте Господу, синови Божији, дајте Господу
2. славу и част. Дајте Господу славу имена његова. Поклоните се Господу у светој красоти.
 3. Глас је Господњи над водом, Бог славе грми,
 4. Господ је над водом великом. Глас је Го-
 5. сподњи силан, глас је Господњи славан. Глас Господњи ломи кедре, Господ ломи кедре Ливанске. Као теле скачу од њега; Ливан и
 7. Ширион као млад биво. Глас Господњи сипа
 8. пламен огњени. Глас Господњи потреса пу-
 9. стињу, потреса Господ пустињу Кадес. Глас Господњи опрашта кошуте бремена, и са шума скида одијело; и у цркви његовој све говори
 10. о слави његовој. Господ је сједио над пото-
 11. пом, и сједиће Господ као цар ва вијек. Господ ће дати силу народу својему, Господ ће
 12. благословити народ свој миром.

ПСАЛАМ XXIX.

Псалам Давидов. Пјесма кад се понови дом.

2. Узвишаваћу те, Господе, јер си ме отео, и
3. нијеси дао непријатељима да ми се свете. Господе, Боже мој! завиках к теби, и исцијелио

4. си ме. Господе! извео си из пакла душу мо-
5. ју, и оживио си ме да не сиђем у гроб. Појте
Господу, свеци његови, и славите свето име
6. његово. Гњев је његов за тренуће ока, а до
живота милост његова, вечером долази плач, а
7. јутром радост. И ја рекох у добру свом: не
8. ћу посрнути до вијека. Ти шћаше, Господе,
те гора моја стајаше тврдо. Ти одврати лице
9. своје, и ја се сметох. Тада тебе, Господе,
10. зазивах, и Господа молих: „Каква је корист
од крви моје, да сиђем у гроб, хоће ли те прах
11. славити, или казивати истину твоју? Чуј, Го-
споде, и смилуј се на ме; Господе! буди ми
12. помоћник“. И ти промијени плач мој на ра-
дост, скиде с мене врећу, и опаса ме весељем.
13. За то ће ти пјевати слава *моја* и не ће уму-
кнути; Господе, Боже мој! до вијека ћу те
хвалити.

ПСАЛАМ XXX.

Начелнику пјесачком. Псалам Давидов. (У
сметњи.)

- У тебе се, Господе, уздам; немој ме оставити
под срамотом до вијека, по правди својој изба-
3. ви ме. Пригни к мени ухо своје, похитај, по-
мози ми. Буди ми камени град, тврда ограда,
 4. гдје бих се спасао. Јер си ти камена гора
моја и ограда моја, имена својега ради води ме
 5. и управљај мноу. Избави ме из мреже, коју
ми тајно замјестише; јер си ти крјепост моја.
 6. У твоју руку предајем дух свој; избављао си
 7. ме, Господе, Боже истини! Ненавидим оне

- који поштују пропадљиве идоле; ја се у Го-
 8. спода уздам. Радоваћу се и веселити се о
 милости твојој, кад погледаш на моју муку, по-
 9. знаш тугу душе моје, Не даш ме у руке не-
 пријатељу, поставиш ноге моје на пространом
 10. мјесту. Смилуј се на ме, Господе; јер ме је
 туга, од јада изнеможе око моје, душа моја и
 11. срце моје; Ишчиље у жалости живот мој, и
 године моје у уздисању; ослаби од муке крје-
 12. пост моја, и кости моје сасахнуше. Од мно-
 жине непријатеља својих постадох подсмј-
 јех и сусједима својим, и страшило знан-
 цима својим; који ме виде на улици, бје-
 13. же од мене. Заборављен сам као мртав, нема
 14. ме у срцима; ја сам као разбијен суд. Јер
 слушах грдњу од многих, од свуда страх, кад
 се договарају на ме, мисле ишчупати душу
 15. моју. А ја се, Господе, у тебе уздам, и ве-
 16. лим: ти си Бог мој. У твојој су руци дани
 моји; отми ме из руку непријатеља мојих, и
 17. од онијех, који ме гоне. Покажи свијетло ли-
 це своје служи својему; спаси ме милошћу
 18. својом. Господе! немој ме оставити под сра-
 мотом; јер тебе призивљем. Нек се посраме
 безбожници, нека замукну и падну у пакао.
 19. Нека онијеме уста лажљива, која говоре на
 20. праведника обијесно, охоло и с поругом. Како
 је много у тебе добра, које чуваш за оне који
 те се боје, и које дајеш онима који се у те уз-
 21. дају пред синовима човјечијим! Сакриваш их
 под кров лица својега од буна људских; скла-
 22. њаш их под сјен од свађивијех језика. Да је
 благословен Господ, што ми показа дивну ми-
 23. лост као да ме уведе у тврд град! Ја рекох

у сметњи својој: одбачен сам од очију твојих; али ти чу молитвени глас мој, кад те при-

24. звах. Љубите Господа сви свети његови; Господ држи вјеру; и увршено враћа онима који

25. поступају охоло. Будите слободни, и нека буде јако срце ваше, сви који се у Господа уздате!

ПСАЛАМ XXXI.

Давидов. Наук.

Благо ономе, којему је опроштена кривица,

2. којему је гријех покривен. Благо човјеку, којему Господ не прима гријеха и у чијем духу

3. нема лукавства. Кад мучах, посахнуше кости

4. моје од уздисања мојега по вас дан. Јер дан и ноћ тишташе ме рука твоја; несташе сока у

5. мени као на љетној припечи. Гријех свој казах теби, а кривице своје не затајих; рекох: исповиједам Господу пријеступе своје: и ти

6. скиде с мене кривицу гријеха мојега. За то нека ти се моли сваки светац, кад се можеш наћи; и онда потоп велике воде не ће га стиг-

7. нути. Ти си заклон мој, ти ме чуваш од тјескобе; окружаваш ме радостима у избављању.

8. Уразумићу те, и показаћу ти пут којим да

9. идеш; свјетоваћу те, око је моје на теби. Немојте бити као коњ, као мазга без разума, којима уздом и жвалама ваља обуздати губицу, кад

10. не иду к теби. Много мукe има безбожник, а који се узда у Господа, око њега је милост.

11. Радујте се о Господу, и пјевајте праведници, веселите се сви који сте правога срца.

ПСАЛАМ XXXII.

- Веселите се праведници пред Господом; праведнима доликује славити. Славите Господа гуслама, ударајте му у псалтир од десет жица.
3. Пјевајте му пјесму нову, сложено ударајте под-викујући; Јер је права ријеч Господња, и свако дјело његово истинито. Он љуби правду и суд, доброте је Господње пуна земља. Ријечју Господњом небеса се створише, и духом уста његовијех сва војска њихова. Као у гомилу сабра воду морску, и пропасти метну у спреме. Нек се боји Господа сва земља, и нека стрепи пред њим све што живи по васиљеној; Јер он рече, и постаде; он заповједи, и показа се. Господ разбија намјере незнабошцима, уништава помисли народима (обара савјете кнезовске). Намјера је Господња тврда до вијека, мисли срца његова од кољена на кољено. Благо народу, којему је Бог Господ, племену, које је он изабрао себи за наслијеђе. С неба гледа Господ, види све синове људске; С пријестола, на коме сједи, погледа на све који живе на земљи. Он је створио сва срца њихова, он и зна сва дјела њихова. Не ће помоћи цару велика сила, не ће заштитити јакога велика снага; Није у коњу уздање да ће помоћи, ако му је и велика снага, не ће избавити. Гле, око је Господње на онима који га се боје. и на онима који чекају милост његову. Он ће душу њихову избавити од смрти, и прехранити их у гладне године. Душа се наша узда у Господа; он је помоћ наша и штит наш. О

- њему се весели срце наше; јер се у свето име
 22. његово уздамо. Да буде милост твоја, Госпо-
 де, на нама, као што се уздамо у тебе.

ПСАЛАМ XXXIII.

Давидов, кад се пред Авимелехом учинио луд, и он га отјера, те отиде.

2. Благосиљаам Господа у свако доба, хвала је
3. његова свагда у устима мојима. Господом се хвали душа моја; нека чују који страдају, па
4. нека се радују. Величајте Господа са мнош,
5. узвишујмо име његово заједно. Тражих Господа, и чу ме, и свијех невоља мојих опрости
6. ме. Који у њега гледају, просвјетљују се, и
7. лица се њихова не ће постидјети. Овај страдаца завика, и Господ (га) чу, и опрости га
8. свијех невоља његовијех. Анђели Господњи станом стоје око онијех, који се њега боје, и
9. избављају их. Испитајте и видите како је добар Господ; благо човјеку који се узда у њ.
10. Бојте се Господа (сви) свети његови, јер који
11. се њега боје, њима нема оскудице. Лавови су убоги и гладни; а који траже Господа, не пре-
12. миче им се ни једнога добра. Ходите, дјецо, послушајте ме; научићу вас страху Господ-
13. њему. Који човјек жели живота, љуби дане
14. да би видио добро? Устављај језик свој ода
15. зла, и уста своја од пријеварне ријечи. Клони се од зла, и чини добро, тражи мира и иди за
16. њим. Очи су Господње *обраћене* на правед-
17. нике, и уши његове на јаук њихов. Али је *страшно* лице Господње за оне који чине зло,

18. да би истријебио на земљи спомен њихов. Вичу (праведни), и Господ их чује, и избавља их од
19. свијех невоља њиховијех. Господ је близу онијех који су скрушенога срца, и помаже они-
20. ма који су смјернога духа. Много невоље има праведник, али га од свијех избавља Господ.
21. Чува (Господ) све кости његове, ниједна се од
22. њих не ће сломити. Безбожника убиће зло, и
23. који ненавиде праведника превариће се. Господ икупљује душу слуга својих, и који се год у њега уздају, не ће се преварити.

ПСАЛАМ XXXIV.

Давидов.

- Господе! буди супарник супарницима мојим;
2. удри оне који ударају на ме. Узми оружје и
 3. штит, и дигни се мени у помоћ. Потегни копље, и пресијечи пут онима који ме гоне, реци
 4. души мојој: ја сам спасеније твоје. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се одбију натраг и постиде који ми
 5. зло хоће. Нека буду као прах пред вјетром,
 6. и анђео Господњи нека (их) прогони. Нека буде пут њихов таман и клизав, и анђео Го-
 7. сподњи нека их тјера. Јер ни за што застријеше мрежом јаму за мене, ни за што ископаше
 8. *јаму* души мојој. Нека дође на њега погибао ненадна, и мрежа коју је намјестио нека улови
 9. њега, нека он у њу падне на ногибао. А душа ће се моја радовати о Господу, и веселиће се
 10. за помоћ његову. Све ће кости моје рећи: Господе! ко је као ти, који избављаш страдал-

- ца од онога који му досађује, и ништега и у-
11. богога од онога који га упропашћује? Уста-
 - ше на ме лажни свједоци; што не знам за оно
 12. ме питају. Плаћају ми зло за добро, и сиро-
 13. товање души мојој. Ја се у болести њиховој
 - облачих у врећу, мучих постом душу своју, и
 14. молитва се моја враћаше у прсима мојима. Као
 - пријатељ, као брат поступах; бијах сјетан и с
 - обореном главом као онај који за матером жали:
 15. А они се радују кад се ја спотакнем, и купе
 - се, купе се на ме, задају ране, не знам за што,
 16. чупају и не престају. С неваљалијем и под-
 - ругљивијем бадавацијама шкргућу на ме зуби-
 17. ма својим. Господе! хоћеш ли дуго гледати?
 - Отми душу моју од нападања њихова, од *ови-*
 18. *јех* лавова јединицу моју. Признаваћу те у
 - сабору великом, усред многога народа хвалићу
 19. те: Да ми се не би светили који ми злобе
 - неправедно, и намигивали очима који мрзе на
 20. ме ни за што. Јер они не говоре о миру, него
 - на мирне на земљи измишљају лажне ствари.
 21. Разваљују на ме уста своја, и говоре: добро!
 22. добро! види око наше. Видиш, Господе! не-
 - мој мучати; Господе! немој одступати од ме-
 23. не. Пробуди се, устани на суд мој, Боже мој
 24. и Господе, и на парницу моју. Суди ми по
 - правди својој, Господе, Боже мој, да ми се не
 25. свете. Не дај да говоре у срцу својем: до-
 - бро! (добро!) то смо хтјели! Не дај да гово-
 26. ре: прождријесмо га. Нек се постиде и по-
 - сраме сви који се радују злу мојему, нек се о-
 - буку у стид и у срам који се размећу нада
 27. мнош. Нека се радују и веселе који ми желе
 - правду, и говоре једнако: велик Господ, који

28. жели мира служи својему ! И мој ће језик казивати правду твоју, и хвалу теби сваки дан.

· ПСАЛАМ XXXV.

Начелнику пјевачком. Слуге Господњег Давида.

2. Безаконику је безбожна ријеч у срцу ; нема
3. страха Божијег пред очима његовијем. Али
4. лаже себи у очи, мјесто да призна своје беза-
5. коње и омрзне нањ. Ријечи су уста његовијех
6. неправда и лукавство, не ће да се опамети да
7. твори добро. Безакоње смишља на постели
8. својој, стоји на п уту рђавом, зло му није
9. мрско. Господе ! до неба је милост твоја,
10. и истина твоја до облака. ~~Правда~~ је тво-
11. ја као горе Божије, судови твоји бездана
12. велика ; људе и стоку ти чуваш, Господе ! Ка-
13. ко је драгоцјена милост твоја, Боже ! синови
14. људски у сјену крила твојих не боје се. Хране
15. се од изобиља дома твојега, и из потока сладо-
16. сти својих ти их напајаш. Јер је у тебе извор
17. животу, твојом свјетлошћу видимо свјетлост.
18. Рашири милост своју на оне који те знаду, и
19. правду своју на добра срца. Не дај да стане
20. на мене нога охоло, и рука безбожничка да ме
21. заљуља. Онамо нека падну који чине безако-
22. ње, нека се стропоштају и не могу устати.

ПСАЛАМ XXXVI.

Давидов.

- Немој се жестити *гледајући* неваљале, немој
 2. завидјети онима који чине безакоње. Јер се
 као трава брзо косе, и као зелено биље вену.
 3. Уздај се у Господа, и твори добро; живи на
 4. земљи и храни истину. Тјеши се Господом, и
 5. учиниће ти што ти срце жели. Предај Господу
 пут свој, и уздај се у њега, и он ће учинити,
 6. И извешће као видјело правду твоју, и прави-
 7. цу твоју као по дне. Ослони се на Господа
 и чекај га. Немој се жестити *гледајући* кога
 гдје напредује на путу својем, човјека, који
 8. ради што намисли. Утишај гњев, и остави ја-
 9. рост; немој се дражити да зло чиниш. Јер ће се
 истријebити који чине зло, а који чекају Госпо-
 10. да наслиједиће земљу. Још мало, па не ће
 бити безбожника; погледаћеш на мјесто њего-
 11. во, а њега нема. А смјерни ће наслиједити
 12. земљу, и наслађиваће се множином мира. Зло
 мисли безбожник праведнику, и шкргуће на њ
 13. зубима својим. Али му се Господ смије, јер
 14. види да се примиче дан његов. Мач потежу
 безбожници, запињу лук свој, да оборе убого-
 га и ништега и покољу оне који иду правим
 15. путем. Мач ће њихов ударити у њихово срце,
 16. и лукови њихови поломиће се. Боље је мало
 у праведника него богатство многих безбожни-
 17. ка. Јер ће се мишице безбожницима потрти,
 18. а праведнике утврђује Господ. Зна Господ
 дане безазленима, и дио њихов траје до вијека.

19. Не ће се постидјети у зло доба, и у дане гла-
 20. дне биће сити. А безбожници гину, и непри-
 јатељи Господњи као љепота шумска пролазе,
 21. као дим пролазе. Безбожник узайма и не вра-
 22. ћа, а праведник поклања и даје. Јер које он
 благослови, они наслиједе земљу, а које он
 23. прокуне, они се истријебе. Господ утврђује
 корак *овакога* човјека, и мио му је пут његов.
 24. Кад посрне да падне, не ће пасти, јер га Го-
 25. спод држи за руку. Бијах млад и остарјех, и
 не видјех праведника остављена, ни дјеце ње-
 26. гове да просе хљеба. Сваки дан поклања и
 даје у зајам, и на потомству је његову благо-
 27. слов. Уклањај се од зла, и чини добро, и жи-
 28. ви до вијека. Јер Господ љуби праведни суд,
 и не оставља светаца својијех; ва вијек се
 они чувају; (а безбожници ће се оборити) и
 29. племе ће се безбожничко истријебити. Пра-
 ведници ће наслиједити земљу, и живјеће на
 30. њој до вијека. Уста праведникова говоре му-
 31. дрист, и језик његов казује истину. Закон је
 Бога његова њему у срцу, стопала се његова
 32. не спотичу. Безбожник вреба праведника, и
 33. тражи да га убије; Али га Господ не ће пу-
 стити у руке његове, нити ће дати да га окри-
 34. ве кад се стану судити. Чекај Господа и држи
 се пута његова, и он ће те поставити да вла-
 даш земљом; видјећеш како ће се истријебити
 35. безбожници. Видјех безбожника страшна, ко-
 36. ји се рашириваше као гранато дрво; Али про-
 ће, и ево нема га; тражим га и не находим.
 37. Храни чистоту и пази правду, јер ће у човјека
 38. мирна остати потомство. А беззаконѣка ће не-
 стати са свијем; потомство ће се безбожничко

39. затрти. Од Господа је спасеније праведници-
 40. ма; он је крјепост њихова у невољи. Господ
 ће им помоћи, и избавиће их; избавиће их од
 бѣзбожника, и сачуваће их, јер се у њега
 уздају.

ПСАЛАМ XXXVII.

Псалам Давидов. За спомен. (У суботу.)

2. Господе! немој ме карати у гњеву својем, ни-
3. ти ме наказити у јарости својој. Јер стријеле
- твоје устријелише ме, и рука ме твоја тишти.
4. Нема здрава *мјеста* на тијелу мојем од гњева
- твојега; нема мира у костима мојим од гријеха
5. мојега. Јер безакоња моја изађоше врх главе
6. моје, као тешко бреме отежаше ми. Усмрдје-
- ше се и загнојише се ране моје од безумља мо-
7. јега. Згрчио сам се и погурио се веома, вас
8. дан идем сјетан; Јер сам изнутра пун огња,
9. и нема здрава *мјеста* на тијелу мојем. Изне-
- могох и веома ослабих, ричем од трзања срца
10. својега. Господе! пред тобом су све жеље
- моје, и уздисање моје није од тебе сакривено.
11. Срце моје јако куца, остави ме снага моја, и
12. вид очију мојијех, ни њега ми нема. Другови
- моји и пријатељи моји видећи ране моје одсту-
13. пише, далеко стоје ближњи моји. Који траже
- душу моју, замјештају замку, и који су ми злу
- ради, говоре о погибљи и по вас дан мисле о
14. пријевари. А ја као глух не чујем и као ни-
15. јем који не отвора уста својијех. Ја сам као
- човјек који не чује или нема у устима својим
16. правдања. Јер тебе, Господе, чекам, ти одго-

17. варај за мене, Господе, Боже мој! Јер рекох: да ми се не свете (непријатељи моји), и да се не размећу нада мношћем, кад се спотакне нога моја.
18. Јер сам готов пасти, и туга је моја свагда са мношћем. Признајем кривицу своју, и тужим ради гријеха својега. Непријатељи моји живе, јаки су, и сила их има што ме ненавиди на правди.
21. Који ми враћају зло за добро, непријатељи су ми за то што сам пристао за до- брим.
22. Немој ме оставити, Господе, Боже мој!
23. немој се удаљити од мене. Похитај у помоћ мени, Господе, спаситељу мој!

ПСАЛАМ XXXVIII.

Начелнику пјевачком, Идитуму. Псалам Давидов.

2. Рекох: чуваћу се на путовима својим да не згријешим језиком својим; зауздаваћу уста своја, док је безбожник преда мношћем. Бијак нијем и гласа не пустих; мучах и о добру.
4. Али се туга моја подиже, Запаали се срце моје у мени, у мислима мојим разгорје се огањ; говорих језиком својим: Кажи ми, Господе, крај мој, и докле ће трајати дани моји? да знам како сам ништа. Ево с педи дао си ми дане, и вијек је мој као ништа пред тобом.
7. Баш је ништа сваки човјек жив. Баш ходи човјек као утвара; баш се узалуд кида, сабира, а не зна коме ће допасти. Па шта да чекам, Господе? Над је мој у теби. Из свега безаконја мојега избави ме, не дај ме безумноме
10. на подсмјех. Нијем сам, не ћу отворити уста

11. својијех; јер си ме ти ударио. Олакшај ми
12. ударац свој; силна рука твоја уби ме. Ако ћеш карати човјека за пријеступе, расточиће се као од мољаца красота његова. Баш је ништа
13. сваки човјек. Слушај молитву моју, Господе, и чуј јаук мој. Гледајући сузе моје немој мучати. Јер сам гост у тебе и дошљак, као и сви
14. стари моји. Немој ме више гњевно гледати, па ћу одахнути прије него отидем и више ме не буде.

ПСАЛАМ XXXIX.

Начелнику пјевачком. Давидов псалом.

2. Дуго чеках Господа, и саже с к мени, и чу
3. вику моју. Извади ме из јаме, која бучи, и из глиба, и постави на камен ноге моје, и утврди
4. стопе моје. И метну у уста моја пјесму нову, хвалу Богу нашему. Виде многи, и почињу се
5. бојати Господа, и уздати се у њега. Благо ономе који на Господа ставља надање своје, и не обраћа се охолима и онијем који теже на лаж.
6. Многа су чудеса твоја, која си учинио, Господе, Боже мој, и многе су мисли твоје о нама. Нема ти равнога. Хтио бих јављати и казивати, али
7. им броја нема. Жртве и дарова не ћеш; ти си ми уши отворио; жртве што се сажиге и што се за
8. гријех приноси не тражиш. И по томе рекох: ево идем, као што је у књизи писано за мене;
9. Хоћу чинити вољу твоју, Боже мој, и закон је
10. твој мени у срцу. Казујем правду на сабору великом; ево, уста својих не устављам; Го-
11. спде, ти знаш. Правде твоје не сакривам у срцу свом, казујем вјерност твоју и спасеније

- твоје ; и не тајим милости твоје и истине твоје
12. од сабора великог. Господе, немој затворити срца својега од мене ; милост твоја и истина
 13. твоја једнако нека ме чувају. Јер ме опколише зла небројена ; стигоше ме неправде моје, да не могу гледати ; има их више него косе на
 14. глави мојој, срце ме моје остави. Господе ! вољан буди избавити ме, Господе, похитај ми
 15. у помоћ. Нек се постиде и посраме сви који
 16. траже погибао души мојој ! Нек се врате на-траг и постиде који ми желе зло ! Нек се по-врате у сметњи својој који ми говоре : ха ! ха !
 17. Нека се тјеше и веселе тобом сви који траже тебе, Господе, и који љубе спасеније твоје,
 18. нека једнако говоре : велик Господ ! Ја сам несрећан и ништ, нека се Господ постара за ме ! Ти си помоћ моја и избавитељ мој, Боже мој, не часи.

ПСАЛАМ XL.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Благо ономе који разумије ништем ! Господ
3. ће га избавити у зли дан. Господ ће га сачувати и поживиће га : биће блажен на земљи. Не ћеш га дати на вољу непријатељима његови-
4. јем. Господ ће га укријепити болна на одру. Са свијем мијењаш постељу његову у болести
5. његовој. Ја вичем : Господе ! смилуј се на
6. ме, исцијели душу моју, сагријеших ти. Непријатељи моји говоре злобно за мене : „кад ће
7. умријети, и име његово погинути ?“ • И ако ко дође да ме види, ласка ; срце његово слаже

8. у себи неправду, и отишавши казује. Шапћу о мени међу собом непријатељи моји, и мисле
 9. ми зло: „Ријеч Велијалова дође на њега, ле-
 10. гао је; не ће више устати.“ И човјек мира мојега, у којег се уздах, који јеђаше хљеб
 11. мој, подиже на ме пету. Али ти, Господе, смилуј се на ме, и подигни ме; а ја ћу им вра-
 12. тити. По томе ћу познати да сам ти мио, ако се не узрадује непријатељ мој нада мнош. А
 13. мене цијела сачувај, и дај ми да стојим пред
 14. лицем твојим до вијека. Благословен Господ Бог Израиљев од вијека до вијека. Амин, амин.

ПСАЛАМ XLI.

Начелнику пјевачком. Наук. Синова Корејевих.

2. Као што кошута тражи потоке, тако душа
 3. моја тражи тебе, Боже! Жедна је душа моја Бога, Бога живог, кад ћу доћи и показати се
 4. лицу Божијему? Сузе су ми хљеб дан и ноћ, кад ми сваки дан говоре: гдје је Бог твој?
 5. Душа се моја пролева кад се опомињем како сам ходио сред многога људства, ступао у дом Божји, а људство празнујући пјеваше и подви-
 6. киваше. Што си клонула, душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога; јер ћу га још
 7. славити, спаситеља мојега и Бога мојега. Кло-нула је у мени душа за то што те помињем у земљи Јорданској, на Ермону, на гори малој.
 8. Бездана бездану дозивље гласом слапова твојих; све воде твоје и вали твоји на мене нава-
 9. лише. Дању је јављао Господ милост своју, а ноћу му је пјесма у мене, молитва Богу жи-

10. вота мојега. Рећи ћу Богу, граду својему :
за што си ме заборавио ? за што идем сјетан
11. од пакости непријатељеве ? Који ми пакосте,
пребијајући кости моје, ругају ми се говорећи
12. ми сваки дан : гдје ти је Бог ? Што си клонула,
душо моја, што си жалосна ? Уздај се у
Бога ; јер ћу га још славити, спаситеља мојега
и Бога мојега.

ПСАЛАМ XLII.

- Суди ми Боже, и расправи парбу моју с народом рђавим ! Од човјека неправеднога и лукавога избави ме. Јер си ти Бог крјепости моје ; за што си ме одбацио ? За што идем сјетан од пакости непријатељеве ? Пошљи видјело своје и истину своју, нека ме воде, и изведу на свету гору твоју и у двореве твоје.
2. кавога избави ме. Јер си ти Бог крјепости моје ; за што си ме одбацио ? За што идем
 3. сјетан од пакости непријатељеве ? Пошљи видјело своје и истину своју, нека ме воде, и изведу на свету гору твоју и у двореве твоје.
 4. Онда ћу приступити к жртвенику Божијему, к Богу радости и весеља својега, и уз гусле
 5. славићу те Боже, Боже мој ! Што си клонула, душо моја, и што си жалосна ? Уздај се у Бога, јер ћу га још славити, спаситеља мојега и Бога мојега.

ПСАЛАМ XLIII.

Начелнику пјевачком. Наук. Синова Корејевих.

2. Боже, својим ушима слушасмо, оци нам наши приповиједаше дјело које си учинио у њихово
3. вријеме, у старо вријеме. Руком својом изагнао си народе, а њих посадио ; искоријенио

4. си племена, а њих намножио. Јер не задобише земље својим мачем, нити им мишица њихова поможе, него твоја десница и твоја мишица, и
5. свјетлост лица твојега, јер ти бијаху омиљели. Боже, царе мој, ти си онај исти, пошљи помоћ Ја-
6. кову! Стобом ћемо избости непријатеље своје, и с именом твојим изгазићемо оне који устају на
7. нас. Јер се не уздам у лук свој, нити ће ми
8. мач мој помоћи. Него ћеш нас ти избавити од непријатеља нашијех, и ненавиднике наше по-
9. срамићеш. Богом ћемо се хвалити сваки дан,
10. и име твоје славићемо до вијека. Али сад си нас повргао и посрамио, и не идеш с војском на-
11. шом. Обраћаш нас те бјежимо испред непри-
12. јатеља, и непријатељи нас наши харају. Дао си нас као овце да нас једу, и по народима
13. расијао си нас. У бесцјење си продао народ
14. свој, и нијеси му подигао цијене. Дао си нас на подсмјех сусједима нашијем, да нам се ру-
15. гају и срамоте нас који живе око нас. Начинио си од нас причу у нaрôdâ, гледајући нас
16. машу главом туђинци. Сваки је дан срамота моја преда мнош, и стид је попао лице моје
17. Од ријечи подсмјевачевих и ругачевих, и од
18. погледа непријатељевих и осветљивчевих. Све ово снађе нас; али не заборависмо тебе; нити
19. преступисмо завјета твојега. Не одступи на-траг срце наше, и стопе наше не зађоше с пу-
20. та твојега. Кад си нас био у земљи змајев-
21. ској, и покривао нас сјеном смртнијем, Онда да бијасмо заборавили име Бога твојега, и по-
22. дигли руке своје к Богу туђему, Не би ли Бог изнашао то? Јер он зна тајне у срцу.
23. А убијају нас за тебе сваки дан; с нама по-

- ступају као с овцама кланицама. Устани, што
 24. спаваш, Господе! Пробуди се, немој одбацити
 25. за свагда. За што кријеш лице своје? забо-
 26. рављаш невољу и муку нашу? Душа наша
 паде у прах, тијело је наше бачено на земљу.
 27. Устани, помоћи наша, и избави нас ради мило-
 сти своје.

ПСАЛАМ ХLIV.

Начелнику пјевачком. Уз *музикалну справу*
 шошан. Корејевих синова. Наук. Пјесма љу-
 бавна.

2. Тече из срца мојега ријеч добра; рекох: дје-
ло је моје за цара; језик је мој трска хитрога
3. писара. Ти си најљепши између синова људ-
ских, благодат тече из уста твојих, јер те је
4. благословио Бог до вијека. Припаши, јуначе,
уз бедру своју мач свој, част своју и красоту
5. своју. И тако окићен похитај, сједи на кола
за истину и кротку правду, и десница ће твоја
6. показати чудеса. Оштре су стријеле твоје (ју-
наче); народи ће пасти под *власт* твоју; *про-*
7. *стријелиће* срца непријатеља царевијех. При-
јесто је твој, Боже, вјечан и непоколебљив;
скиптар је царства твојега скиптар правице.
8. Љубиш правду и мрзиш на безакоње; тога ради
помаза те, Боже, Бог твој уљем радости више
9. него другове твоје. Све хаљине твоје *миришу*
смирном, алојем и касијом. Који живе у дворима
од Минијске слонове кости, они те веселе.
10. Царске кћери дворе те; с десне ти стране стоји
11. царица у Офирском злату. Чуј, кћери, погле-

- дај и обрати к мени ухо своје, заборави народ
 12. свој и дом оца својега. И цару ће омиљети
 љепота твоја ; јер је он Господ твој, и њему се
 13. поклони. Кћи Тирова *доћи ће* с даровима,
 14. најбогатији у народу тебе ће молити. Сва је
 украшена кћи царева изнутра, хаљина јој је
 15. златом искићена. У везеној *хаљини* воде је к
 цару ; за њом воде к теби дјевојке, друге ње-
 16. зине. Воде их весело и радосно, улазе у двор
 17. царев. Мјесто отаца твојих, *царе*, биће синови
 твоји, поставићеш их кнезовима по свој земљи
 18. Учинићу да се не заборавља име твоје од коље.
 на на кољено ; по том ће те славити народи ва
 вијек вијека.

ПСАЛАМ XLV.

Начелнику пјевачком. Корејевих синова. Уз му-
 зикалну *справу* аламот. Пјесма.

2. Бог нам је уточиште и сила, помоћник, који се
3. у невољама брзо налази. За то се не ћемо бо-
 јати, да би се земља помјестила, и горе се пре-
4. валиле у срце морима. Нека бучи и кипи вода
 њихова, нек се планине тресу од вала њихови-
5. јех : Потоци веселе град Божји, свети стан
6. вишњега. Бог је усред њега, не ће се помје-
7. стити, Бог му помаже од зоре. Узбучаше на-
 роди, задрмаше се царства ; али он пусти глас
8. свој и земља се растапаше. Господ над вој-
 скама с нама је, бранич је наш Бог Јаковљев.
9. Ходите и видите дјела Господа, који учини чу-
10. деса на земљи. Прекиде ратове до краја земље,
 лук преби, копље сломи, и кола сажеже огњем.

11. Утолите и познајте да сам ја Бог ; ја сам узви-
12. шен по народима, узвишен на земљи. Господ над војскама с нама је, бранич је наш Бог Јаковљев.

ПСАЛАМ XLVI.

Начелнику пјевачком. Синова Корејевих. Псалам.

2. Сви народи, запљештите рукама, покликните
3. Богу гласом радоснијем. Јер је вишњи Господ
4. страшан, цар је велики над свом земљом. Покори нам народе и племена под ноге наше.
5. Избра нам достојање наше, красоту Јакова, који му омиље. Иде Бог уз подвизивање, Господ
7. уз глас трубни. Појте Богу, појте ; појте цару
8. нашему, појте ; Јер је Бог цар од све земље,
9. појте пјесму. Бог царује над народима ; Бог
10. сједи на светом пријестолу свом. Кнезови народни састављају се с народом Бога Авраамова. Јер су штитови земаљски Божији. Да је узвишен !

ПСАЛАМ XLVII.

Пјесма. Псалам. Синова Корејевих.

2. Велик је Господ и славан веома у граду Бога
3. нашега, на светој гори својој. Прекрасна је висина, утјеха свој земљи гора Сион, на сјевер-
4. ној страни њезиној град цара великога. Бог у
5. дворима његовијем зна се да је бранич. Јер, гле, цареви се земаљски сабраше, али прођоше

6. сви. Видјеше и зачудише се, препадоше се и
7. побјегоше. Трепет обузе их ондје, мучише се
8. као породиља. Вјетром источним разбио си ко-
9. рабље Тарсиске. Што слушамо то и видимо у
- граду Господа над војскама, у граду Бога на-
10. шага. Бог га утврди до вијека. Казујемо, Бо-
11. же, милост твоју усред цркве твоје. Као што
- је име твоје, Боже, тако је и хвала твоја на
- крајевима земаљскијем; правде је пуна десни-
12. ца твоја. Нек се весели гора Сион, нек се ра-
- дују кћери Јудејске судова ради твојијех.
13. Пођите око Сиона и обиђите га, избројте куле
14. његове; Погледајте бедеме његове, размотри-
- те дворове његове, да приповиједате млађим
15. нараштајима. Јер је овај Бог наш Бог ва ви-
- јек и до вијека, он ће бити вођ наш до ви-
- јека.

ПСАЛАМ XLVIII.

Начелнику пјевачком. Синова Корејевих. Пса-
лам.

2. Слушајте ово сви народи, пазите сви који жи-
3. вите по васиљеној, Простаци и господо, бо-
4. гати и сиромаси. Уста ће моја казати премуд-
5. рост и срце моје рећи ће разум. Пригнућу
- ухо своје к причи, уз гусле ћу отворити заго-
6. нетку своју. Чег да се бојим у зле дане, кад
7. ме злоба мојих непријатеља опколи? Који се
- уздате у силу своју, и хвалите се великијем
8. богатством својим! Човјек не ће никако брата
- ослободити, не ће дати Богу откупа зањ.
9. Велик је откуп за душу, и не ће бити нигда

10. Да ко до вијека живи, и не види гроба.
11. Сви виде гдје умиру као и незналица и безумник што гину, и остављају другима имање своје.
12. Они мисле да ће куће њихове трајати до вијека, и станови њихови од кољена на кољена;
13. именима својим зову земље: Али човјек у части не ће дуго остати, изједначиће се са сто-
14. ком, коју кољу. Овај им се пут чини пробита-
чан, и који за њима иду, хвале мисли њихове:
15. Али ће их као овце затворити у пакао, смрт ће
им бити пастир; и у јутру ходиће по њима пра-
ведници, и облик њихов збрисаће пакао, раста-
16. вивши их с насељем. Али ће Бог душу моју
избавити из руку паклених; јер ме он прима.
17. Не бој се кад се ко богати, кад расте слава до-
18. ма његова. Јер кад умре, не ће ништа пони-
19. јети, нити ће поћи за њим слава његова. Јер
душу његову благосиљају за живота његова, и
20. славе тебе што угађаш себи. Али ће он оти-
ћи у стан отаца својих, гдје свијета нигда не
21. виде. Човјек у части, ако није разуман, изјед-
начиће се са стоком, коју кољу.

ПСАЛАМ XLIX.

Псалам Асафов.

- Бог над боговима, Господ, говори, и дозива
2. земљу од истока сунчаног до запада. Са Си-
 3. она, који је врх красоте, јавља се Бог. Иде
Бог наш, и не мучи; пред њим је огањ, који
 4. прождире, око њега је бура велика. Дозива
небо озго и земљу, да суди народу својему:
 5. „Скупите ми свеце моје, који су учинили са-

6. мнош завјет на жртви. (И небеса огласише
7. правду његову, јер је тај судија Бог.) Слу-
шај, народе мој, што ћу ти казати, Израиљу,
8. што ћу ти јавити. Ја сам Бог, Бог твој. Не
ћу те за жртве твоје карати; твоје жртве паље-
9. не свагда су преда мнош. Не треба ми узима-
ти телета из дома твојега, ни јарића из торова
10. твојих. Јер је моје све горско звијерје, и сто-
11. ка по планинама на хиљаде. Знам све птице
по горама, и красота пољска преда мнош је.
12. Да огладним, не бих теби рекао, јер је моја
13. васиљена и све што је у њој. Зар ја једем
14. месо волујско, или крв јарећу пијем? Принеси
Богу хвалу на жртву, и извршуј вишњему за-
15. вјете своје. Призови ме у невољи својој, из-
16. бавићу те, и ти ме прослави.“ А безбожнику
рече Бог: за што казујеш уредбе моје и носиш
17. завјет мој у устима својима? А сам мрзиш на
18. науку, и ријечи моје бацаш за леђа. Кад ви-
диш лупежа, пристајеш с њим, и с прељубочин-
19. цима имаш дијел. Уста си своја пустио да го-
20. воре зло, и језик твој плете пријеваре. Сједиш
и говориш на брата својега, сина матере своје
21. опадаш. Ти си то чинио, ја мучах; а ти поми-
сли да сам ја као ти. Обличићу те, метнућу ти
22. пред очи (гријехе твоје). Разумијте ово који
заборављате Бога; иначе ћу зграбити, па не ће
23. нико избавити. Онај мене поштује који приноси
хвалу на жртву и који је путем на опазу. Ја ћу
му показати спасеније Божије.

ПСАЛАМ L.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Кад му дође пророк Натан, пошто би код Вирсавије.
3. Смилиј се на ме, Боже, по (великој) милости својој, и по великој доброты својој очисти безакоње моје. Оperi ме добро од безакоња мојега, и од гријеха мојега очисти ме. Јер ја знам пријеступе своје, и гријех је мој једнако преда мном. Самоме теби згријеших, и на твоје очи зло учиних, а ти си праведан у ријечима својим и чист у суду својем. Гле, у безакоњу родих се, и у гријеху затрудње мати моја мном. Гле, истину љубиш у срцу, и изнутра јављаш ми мудрост. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бјежи од снијега. Дај ми да слушах радост и весеље, да се прену ко-сти које си потр'о. Одврати лице своје од гријеха мојих, и сва безакоња моја очисти. Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени. Немој ме одвргнути од лица својега, и светогa духа својега немој узети од мене. Врати ми радост спасенија својега, и дух владалачки нека ме поткријепи. Научићу безаконике путовима твојим, и грјешници к теби ће се обратити. Избави ме од крви, Боже, Боже, спаситељу мој, и језик ће мој гласити правду твоју. Господе! отвори уста моја, и она ће казивати хвалу твоју. Јер жртве не ћеш: ја бих је принио; за жртве што се сажижу не ма-риш. Жртва је Богу дух скрушен, срца скру-

20. шена и поништена не одбацујеш, Боже. По доброти својој, Господе, чини добро Сиону,
21. подигни зидове Јерусалимске. Онда ће ти бити миле жртве правде, приноси и жртве што се сажижу; онда ће метати на жртвеник твој теоце.

ПСАЛАМ LI.

Начелнику пјевачком. Наук Давидов.

2. Кад дође Доиг Идумејац и прописа Саулу и рече му да је Давид дошао у кућу Авимелехову. ..
3. **Ш**то се хвалиш неваљалством, силни ? Ми-
4. лост је Божија сваки дан *са мном*. Неправду измишља језик твој; он *је у тебе* као бри-
5. тва наоштрена, лукави ! Волиш зло него до-
6. бро, волиш лагати него истину говорити. Љу-
7. биш свакојаке ријечи од погибли, *и језик лу-*
8. кав. Тога ради Бог ће те поразити са свијем, избациће те и ишчупаће те из стана, и коријен
9. твој из земље живијех. Видјеће праведници и
10. побојаће се, и подсмјеваће му се : Гле човјека који не држаше у Богу крјепости своје, него се уздаше у величину богатства својега, и
11. утврђиваше се злоћом својом. А ја, као маслина зелена у дому Господњем, уздам се у милост Божију без престанка и до вијека. До вијека ћу хвалити тебе, јер добро чиниш, и уздаћу се у име твоје; јер си добар к свецима својим.

ПСАЛАМ LII.

Начелнику пјевачком. Уз свиралу. Наук Давидов.

2. Рече безумник у срцу својем: нема Бога; проневаљалише се и заградјеше у безакоњу, не-
3. ма никога добро да твори. Бог с неба погледа на синове човјечије да види има ли који разу-
4. ман, и тражи ли који Бога. Сви застранише, сви се покварише, нема никога добро да твори,
5. нема ни једнога. Зар не ће да се оразуме који год чине безакоње, једу народ мој *као што је-*
6. *ду хљеб*, и не призивају Бога? Дрктаће од страха гдје страха нема. Јер ће Бог расути кости онијех који устају на тебе. Ти ћеш их по-
7. срамити, јер их Бог одврже. Ко ће послати са Сиона спасеније Израиљу? Кад Бог поврати заробљени народ свој, радоваће се Јаков, веселиће се Израиљ.

ПСАЛАМ LIII.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Наук Давидов.

2. Кад дођоше Зифеји и казаше Саулу: Давид се крије код нас.
3. Боже! именом својим помози ми, и крјепошћу
4. својом *одбрани* ме на суду. Боже! услиши
5. молитву моју, чуј ријечи уста мојих. Јер туђини усташе на ме, и силни траже душу моју;
6. немају Бога пред собом. Гле, Бог је помоћник

7. мој, Господ даје снагу души мојој. Обратиће зло на непријатеље моје, истином својом истријебиће их. Радо ћу принијети жртву, прославићу име твоје, Господе, јер је добро. Јер ме избављаш од сваке невоље, и на непријатеље моје без страха гледа око моје.

ПСАЛАМ LIV.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Наук Давидов.

2. Услиши, Боже, молитву моју, и нemoј се сакрити од мољења мојега. Пази, и саслушај ме;
 3. цвилим у јадy свом и уздишем Од вике непријатељске и од досаде безбожничке; јер дижу на ме зло, и у гњеву гоне ме. Срце је моје уздрктало у мени, и страх смртни попаде ме;
 4. ме; Страх и трепет дође на ме, и гроза подuze ме. И рекох: ко би ми дао крила голубиња? ја бих одлетио и починуо; Далеко бих побјегао, и настанио се у пустињи. Похитао бих да утечем од вихора и од буре. Порази, Господе, и раздијели језике њихове, јер видим насиље и свађу у граду. Дању и ноћу то ходи по зидовима његовијем; злочинство је и мука посред њега. Усред њега је погибао, с улице његове не одлази пријевара и лукавство.
 5. Јер не ружи ме непријатељ мој, то бих поднио; не устаје на ме јавни ненавидник, од њега бих се сакрио. Него ти, који си ми био то што ја сам, друг мој и знанац мој, С којим ми бјеше радост дијелити тајну, и у дом Божји ходих кроз сабор народни. Нека их уграби смрт,

- нека живи сиђу у пакао, јер је злочинство у
 17. стану њихову и у њима. Ја Бога призивљем, и
 18. Господ ће ме спасти. Вечером и јутром и у
 19. по дне тужим и уздишем, и чуће глас мој. У-
 чиниће, те ће душа моја бити мирна од онијех
 20. који нападају на ме, јер их много имам. Да
 услиши, и укроти их Бог, који живи од вијека;
 21. јер се не мијењају и не боје се Бога. Дижу
 руке своје на оне који су с њима у миру, и ра-
 22. скидају своју дружбу. Уста су им мека као
 масло, а на срцу им је рат. Ријечи су им блаже
 23. од уља, али су голи мачеви. Стави на Госпо-
 да бreme своје, и он ће те поткријепити. Не
 24. ће дати до вијека праведнику да посрне. Ти
 ћеш их, Боже, свалити у јаму погибли; крвопије
 и лукави не ће саставити половине дана својих.
 А ја се у тебе уздам (Господе).

ПСАЛАМ LV.

Начелнику пјевачком. О нијемој голубици на
 далеко. Запис Давидов, кад га Филистимци у-
 хватише у Гету.

2. Смилуј се на ме, Боже, јер човјек хоће да ме
 прогута, непријатељ ме сваки дан притјешњује.
3. Непријатељи моји сваки дан траже да ме прогу-
4. тају; јер многи нападају на ме охоло. Кад ме
5. је страх, ја се у тебе уздам. Богом се хвалим
 за ријеч његову; у Бога се уздам, не бојим
6. се; шта ће ми учинити тијело? Сваки дан из-
 врћу ријечи моје; што год мисле, све мени о
7. злу. Скупљају се, прикривају се, пазе за пе-
8. тама мојима; јер траже душу моју. Код оваке

- злоће избави од њих, у гњеву обори народе,
9. Боже. У тебе је избројено моје потуцање, сузе се моје чувају у суду код тебе, оне су у
 10. књизи твојој. Непријатељи моји уступају на-траг, кад *тебе* призивљем; по том знам да је
 11. Бог са мнош. Богом се хвалим за ријеч *његову*,
 12. Господом се хвалим за ријеч *његову*. У Бога се уздам, не бојим се; шта ће ми учинити чо-
 13. вјек? Теби сам се, Боже, завјетовао; тебе
 14. ћу хвалити; Јер си избавио душу моју од смрти, ноге моје од спотицања, да бих ходио пред лицем Божјим, у свјетлости живијех.

ПСАЛАМ LVI.

Начелнику пјевачком. Немој погубити. Запис Давидов, кад од Саула утече у пећину.

2. Смилуј се на ме, Боже, смилуј се на ме; јер се у тебе узда душа моја, и под сјен крила
3. твојих склањам се док не прођу невоље. При-зивам Бога вишњег, Бога, који ми добро чини;
4. Да пошље с неба, и сачува ме, да посрами оно-га који тражи да ме прождре; да пошље Бог
5. милост своју и истину своју. Душа је моја међу лавовима, лежим међу онима који дишу пламеном. Зуби су синова људских копља и
6. стријеле, и њихов језик мач оштар. Узвиси се више небеса, Боже, по свој земљи *нека буде*
7. слава твоја! Метнуше замку ногама мојима, и стегоше душу моју, ископаше преда мнош јаму,
8. и *сами* падосе у њу. Утврдило се срце мо-је, Боже, утврдило се срце моје; пјеваћу те и
9. славићу. Пробуди се, славо моја, пробуди се

10. псалтире и гусле ; устаћу рано. Хвалићу Господа по народима, пјеваћу ти по племенима.
11. Јер је велика до небеса милост твоја, и истина
12. твоја до облака. Узвиси се више небеса, Боже, по свој земљи *нека буде слава твоја !*

ПСАЛАМ LVII.

Начелнику пјевачком. Немој погубити. Запис Давидов.

2. Говорите ли заиста истину, силни, судите ли
3. право, синови човјечији ? Та, безакоња састављате у срцу, мећете на мјерила злочинства
4. руку својих на земљи. Од самога рођења застранише безаконици, од утробе *материне* ту-
5. марају говорећи лаж. У њима је јед као јед змијињи, као глухе аспиде, која затискује ухо
6. своје, Која не чује гласа бајачу, врачу, у
7. вјешту у врачању. Боже ! помоли им зубе у устима њиховијем ; разбиј чељусти лавовима,
8. Господе ! Нек се пролију као вода, и нестане их. Кад пусте стријеле, нека буду као сло-
9. мјене. Као пуж, који се рашчиња, нека ишчиле, као дијете, које жена побаци, нека не ви-
10. де сунца. Прије него котлови ваши осјете топлоту од потпаљена трња, и сирово и наго-
11. рјело нека разнесе вихор. Обрадоваће се праведник кад види освету, опраће ноге своје у
12. крви безбожничковој. И рећи ће људи : заиста има плода праведнику ! заиста је Бог судија на земљи !

ПСАЛАМ LVIII.

Начелнику пјевачком. Немој погубити. Запис Давидов, кад Саул посла да чувају кућу да би га убили.

2. Избави ме од непријатеља мојих, Боже мој, и
3. од онијех, што устају на ме, заклони ме. Избави ме од онијех, који чине безакоње, и од
4. крвопија сачувај ме. Ево зло намишљају души мојој, скупљају се на ме силни, без кривице моје и без гријеха мојега, Господе. Без кривице моје стјечу се и оружају се, устани за
6. мене, и гледај. Ти, Господе, Боже над војскама, Боже Израиљев, пробуди се, обиђи све ове
7. народе, немој пожалити одметника. Нек се врате у вече, лају као пси, и иду око града.
8. Ево, руже језиком својим, мач им је у устима,
9. јер, *веле*, ко ће чути? Али ти ћеш се Господе смијати њима и посрамити све *ове* народе.
10. Они су јаки, али ја на тебе погледам, јер си
11. (ти) Бог, чувар мој. Бог, који ме милује, иде преда мног, Бог ми даје *без страха* да гледам
12. непријатеље своје. Немој их побити, да не би заборавио народ мој; распи их силом својом и
13. обори их, Господе, браничу наш, За гријех уста њиховијех, за ријечи језика њихова; нек се ухвате у охолости својој за клетву и лаж,
14. коју су говорили. Распи у гњеву, распи, да их нема; и нека познаду да Бог влада над Ја-
15. ковом и до крајева земаљских. Нек се врате
16. у вече, лају као пси, и иду око града. Нека тумарају тражећи хране, и не наситивши се не-

17. ка ноћи проводе. А ја ћу пјевати силу твоју, рано у јутру гласити милост твоју; јер си ми био обрана и уточиште у дан невоље моје.
18. Сило моја! теби ћу пјевати, јер си ти Бог чувар мој, Бог који ме милује.

ПСАЛАМ LIX.

Начелнику пјевачком. Уз музикалну справу шушан едут. Запис Давидов. За учење:

2. Кад војева са Сиријом Месопотамском и са Сиријом Цованском, и кад Јоав враћајући се поби дванаест хиљада Идумејаца на сланом пољу.
3. Боже, расрдио си се на нас, расуо си нас, гњео си се; поврати нас. Затресао си земљу, и развалио си је; стегни расјелине њезине, јер се њиха. Дао си народу својему да позна љуту невољу, напојио си нас вина од којег се за-
 4. несосмо. Подигни заставу за оне који те се
 5. боје, да утеку од лука, Да се избаве мили твоји. Помози десницом својом и услиши ме.
 6. Бог рече у светињи својој: веселићу се, раздијелићу Сихем, и долину Соков размјерићу.
 7. Мој је Галаад, мој је Манасија, Јефрем је крје-
 8. пост главе моје, Јуда скиптар мој, Моав чаша моја, из које се умивам, на Едома пружићу о-
 9. бућу своју. Пјевај ми Филистимска земљо!
 10. Ко ће ме одвести у тврди град? Ко ће ме от-
 11. пратити до Едома? Зар не ћеш ти, Боже, који си нас одбацио, и не идеш, Боже, с војском
 12. нашом? Дај нам помоћ у тјескоби. А обра-

14. на је човјечија узалуд. Богом смо јаки; он гази непријатеље наше.

ПСАЛАМ LX.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Давидов.

2. Чуј, Боже, вику моју, слушај молитву моју.
3. Од краја земље вичем к теби, кад клону срце моје. Изведи ме на гору, гдје се не могу по-
4. пети. Јер си ти уточиште моје, тврди заклон
5. од непријатеља. Да живим у стану твојем до ви-
6. јека, и починем под кровом крила твојих. Јер
7. ти, Боже, чујеш завјете моје и дајеш ми до-
8. стојање онијех који поштују име твоје. До-
9. дај дане к данима царевијем, и године његове
10. продуљи од кољена на кољено. Нека царује
11. до вијека пред Богом; заповједи милости и и-
12. стини нека га чувају. Тако ћу пјевати имену
13. твојему свагда, извршујући завјете своје сваки
14. дан.

ПСАЛАМ LXI.

Начелнику пјевача Идитумовијех. Псалам Давидов.

2. Та, у Бога је мир души мојој, од њега је спа-
3. сеније моје! Та, он је град мој и спасеније
4. моје, уточиште моје, не ћу посрнути ни мало.
5. Докле ћете нападати на човјека? Сви хоћете
6. да га оборите као зид наваљен, као ограду ис-
7. проваљивану. Баш наумише да га свргну с
8. висине, омиље им лаж, устима благосиљају, а

6. у срцу куну. Јест, у Богу се смири, душо
7. моја; јер је у њему над мој. Он је град мој и спасеније моје, уточиште моје, не ћу посрнути.
8. У Богу је спасеније моје и слава моја; тврди
9. град и пристаниште мени је у Богу. Народе! уздај се у њега у свако доба; изливајте пред
10. њим срце своје! Бог је наше уточиште. Та, синови су простачки ништа, синови су господски лаж, да се метну на мјерила, били би лакши
11. него ништа. Не уздајте се у власт ни у отимање, немојте бити ништави; кад расте богат-
12. ство, не дајте да вам срце прионе зањ. Једном рече Бог и више пута чух, да је крјепост у
13. Бога. И у тебе је, Господе, милост; јер ти плаћаш свакоме по дјелима његовијем.

ПСАЛАМ LXII.

Псалам Давидов, кад бијаше у пустињи Јудејској.

2. Боже! ти си Бог мој, к теби раним, жедна је тебе душа моја, за тобом чезне тијело моје у
3. земљи сухој, жедној и безводној. Тако бих те угледао у светињи, да бих видео силу твоју и
4. славу твоју. Јер је доброта твоја боља од
5. живота. Уста би моја хвалила тебе; Тако бих те благосиљао за живота свога, у име твоје по-
6. дигао бих руке своје. Као салом и уљем наситила би се душа моја, и радоснијем гласом
7. хвалила би те уста моја. Кад те се сјећам на постељи, *све* ноћне страже размишљам о теби.
8. Јер си ти помоћ моја, и у сјену крила твоји-
9. веселим се. Душа се моја прилијепила за тех

10. бе, десница твоја држи ме. Који траже поги-
11. бао души мојој, они ће отићи под земљу. Из-
12. гинуће од мача, и допашће лисицама. А цар
ће се веселити о Богу, хвалиће се сваки који
се куне њим, кад се затисну уста онима који
говоре лаж.

ПСАЛАМ LXIII.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Чуј, Боже, глас мој у јадy мом; од страшнога
3. непријатеља сачувај живот мој. Сакриј ме од
4. гомиле безаконика, од чете злочинаца, Који
наоштрише језик свој као мач, стријељају ри-
5. јечима, које задају ране, Да би из потаје уби-
- ли правога. Из ненада ударају на њ и не боје
6. се; Утврђују себе у злим намјерама, догова-
- рају се како ће замке сакрити, веле: ко ће их
7. видјети? Измишљају злочинства *и говоре*:
свршено је! шта ће се радити, смишљено је!
А што је унутра и срце у човјека дубоко је.
8. Али ће их Бог поразити; удариће их стријела
9. из ненада. Обориће један другога језиком сво-
10. јим. Ко их год види, бјежаће од њих. Сви ће
се људи бојати и казиваће чудо Божије, и по-
11. знаће у томе дјело његово. А праведник ће се
веселити о Господу и уздаће се у њега, и хва-
лиће се сви који су правога срца.

ПСАЛАМ LXIV.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов. Пјесма (Јеремије и Језекијџа с народом пресељеним, кад им се требаше вратити).

2. У теби је уздање, Боже, теби припада хвала на Сиону, и теби се извршују завјети (у Јеру-
3. салиму). Ти слушаш молитву; к теби долази
4. свако тијело. Безакоња ме притискују, ти ћеш
5. очистити гријехе наше. Благо ономе, кога из-
- бираш и примаш, да живи у двору твом! Наси-
- тићемо се добром дома твојега, светињом цркве
6. твоје. Дивно нам одговараш по правди сво-
- јој, Боже, спаситељу наш, узданицо свијех
- крајева земаљских, и на́рôдâ преко мора дале-
7. ко, Који си поставио горе својом силом, опа-
8. сао се јачинном, Који утишаваш хуку морску,
- хуку вала њиховијех и буну по народима!
9. Боје се твојих чудеса који живе на крајевима
- земаљским; све што се јавља јутром и вече-
10. ром ти будиш да слави тебе. Надгледаш зе-
- мљу и заливаш је, обилно је обогаћаваш; по-
- ток је Божји пун воде, спремаш за њих жито,
11. јер си тако уредио. Бразде њезиен напајаш,
- равниш груде њезине, кишним капљама размек-
12. шаваш је, благосиљаш је да рађа. Ти вјенча-
- ваш годину, којој добро чиниш; стопе су тво-
13. је пуне масти. Тију паше по пустињама, и
14. хумови се опасују радошћу. Луке се осипају
- стадима, и поља се заодијевају пшеницом; ве-
- селе се и пјевају.

ПСАЛАМ LXV.

Начелнику пјевачком. Пјесма. Псалам.

2. Поклики Богу, сва земљо! Запјевајте славу
3. имену његову, дајте му хвалу и славу. Реците Богу : како си страшан у дјелима својим, ради велике силе твоје ласкају ти непријатељи твоји!
4. Сва земља нек се поклони теби и поје теби,
5. нека поје имену твојему (вишњи)! Ходите и видите дјела Бога страшнога у дјелима својим над синовима људским. Он је претворио море у сухоту, преко ријеке пријеђосмо ногама;
6. ондје смо се веселили о њему. Влада силом својом ва вијек, очи његове гледају на народе. Бунтовници, да се нијесте подигли!
7. Благосиљајте, народи, Бога нашега, и гласите хвалу њему. Он је даровао души нашој живот, и није дао да поклизне нога наша.
8. Ти си нас окушао, Боже, претопио си нас, као сребро што се претапа. Увео си нас у мрежу,
9. метнуо си бreme на леђа наша, Дао си нас у јарам човјеку, уђосмо у огањ и у воду; али си нас извео на одмор. Ући ћу у дом твој са жртвама што се сажижу, извршићу ти завјете своје,
10. Које рекоше уста моја, и каза језик мој у тјескоби мојој. Жртве што се сажижу претиле ћу ти принијети с димом од претилине овнујске, принијећу ти теоце с јарићима. Ходите, чујте, сви који се бојите Бога, ја ћу вам казати шта је учинио души мојој. К њему завиках устима својим, и језиком својим прославих га.
11. Да сам видио у срцу свом безакоње, не би ме услышио Господ. Али Бог услыши,

20. прими глас мољења мојега. Благословен Бог, који не одврже молитве моје и не остави ме без милости своје !

ПСАЛАМ LXVI.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Псалам. Пјесма.

2. Боже ! буди нам милостив и благосиљај нас,
3. обасјавај нас лицем својим, Да би се знао на земљи пут твој, по свима народима спасеније
4. твоје. Да те славе народи, Боже, да те славе
5. сви народи ! Да се веселе и радују племена ; јер судиш народима право, и племенима на земљи управљаш. Да те славе народи, Боже, да
7. те славе сви народи ! Земља даде плод свој.
8. Да нас благосиља Бог, Бог наш ! Да нас благосиља Бог, и да га се боје сви крајеви земаљски !

ПСАЛАМ LXVII.

Начелнику пјевачком. Давидов псалам. Пјесма.

2. Устаће Бог : расуће се непријатељи његови, и побјећи ће од лица његова који мрзе на њ.
3. Ти ћеш их разагнати као дим што се разгони ; као што се восак топи од огња, тако ће безбожници изгинути од лица Божијега. А праведници ће се веселити, радоваће се пред Богом, и славити у радости. Појте Богу, попијевајте имену његову ; равните пут ономе што иде преко пустиње ; Господ му је име, радујте
6. му се. Отац је сиротама и судија удовицама

7. Бог у светоме стану свом. Бог самцима даје за-
другу, сужње изводи на мјеста обилна, а непо-
8. корни живе гдје је суша. Боже! кад си ишао
пред народом својим, кад си ишао преко пу-
9. стиње, Земља се тресијаше, и небо се раста-
паше од лица Божијега, и овај Синај од лица
10. Бога, Бога Израиљева. Благодатни си дажд
изливао, Боже, и кад изнемагаше достојање
11. твоје, ти си га кријепио. Стадо твоје живља-
ше ондје; по доброти својој, Боже, ти си го-
12. товио *храну* јадноме. Господ даје ријеч; гла-
13. сника велико је мноштво. Цареви над војска-
ма бјеже, бјеже а која сједи дома, дијели плијен.
14. Смиривши се у *својим* крајевима, ви сте као
голубица, којој су крила посребрена а перје
15. јој се златни. Кад је свемогући расипао ца-
реве на овој *земљи*, она се блисташе као сни-
16. јег на Селмону. Гора је Васанска гора Божи-
17. ја; гора је Васанска гора хумовита. За што
гледате завидљиво горе хумовите? Ево гора,
на којој омиље Богу живјети, и на којој ће Го-
18. спод живјети до вијека. Кола Божијих има си-
ла, тисуће тисућа. Међу њима је Господ, Си-
19. нај у светињи. Ти си изашао на висину, до-
вео си робље, примио дарове за људе, а и за
оне који се противе да *овдје* наставаш, Госпо-
20. де Боже! Благословен Господ сваки дан! А-
21. ко нас ко претовара, Бог нам помаже. Овај је
Бог наш Бог спаситељ, у власти су Господу
22. врата смртна. Господ сатире главу неприја-
тељима својим и власато тјеме онога који оста-
23. је у безакоњу својем. Рече Господ: од Васа-
24. на ћу довести, довешћу из дубине морске, Да
ти огрезне нога у крви непријатељској и језик

25. паса твојих да је *лиже*. Видјеше како идеш,
 26. Боже, како свето иде Бог мој, цар мој. Напри-
 јед иђаху пјевачи, за њима свирачи сред дје-
 27. војака с тимпанима: „На сабору благосиљајте
 Господа Бога, који сте из извора Израиљева!“
 28. Ондје млади Венијамин, старјешина њихов; кне-
 зови Јудини, владаоци њихови; кнезови Завуло-
 29. нови, кнезови Нефталимови. Бог твој даровао ти је
 30. силу. Утврди Боже ово што си учинио за нас! У
 цркви твојој, у Јерусалиму, цареви ће приносити
 31. даре. Укроти звијер у рити, крд волова с теоцима
 на́рôdâ, да би попадали *пред тобом* са шипка-
 ма сребра; распи народе који желе бојеве.
 32. Дођи ће властела из Мисира, Етиопија ће пру-
 33. жити руке своје к Богу. Царства земаљска,
 34. појте Богу, попијевајте Господу, Који сједи
 на небесима небеса искоњских. Ево грми гла-
 35. сом јаким. Дајте славу Богу; величанство је
 његово над Израиљем и сила његова на обла-
 36. цима. Диван си, Боже, у светињи својој! Бог
 Израиљев даје силу и крјепост народу. Благо-
 словен Бог!

ПСАЛАМ LXVIII.

Начелнику пјевачком. Уз *музикалну справу*
 шошаним. Псалам Давидов.

2. Помози ми, Боже, јер (ми) дође вода до душе.
 3. Пропадам у дубоком глибу, гдје нема дна; то-
 4. нем води у дубине, и вали ме затрпавају. Изне-
 могох вичући, промуче ми грло, побијељеше ми
 5. очи погледајући Бога. Онијех који мрзе на ме
 ни за што има више него косе на глави мојој;

- осилише који хоће да ме погубе, лажљиви непријатељи моји. Што нијесам отимао, ваља да
6. вратим. Боже! ти знаш *је ли* у мени безумље,
 7. и кривице моје нијесу сакривене од тебе. Немој да се постиде у мени који се уздају у тебе, Госпode, Госпode над војскама! Немој да се посраме у мени који траже тебе, Боже Изра-
 8. иљев! Јер тебе ради подносим руг, и срамота
 9. попаде лице моје. Туђин постадох браћи сво-
 10. јој, и незнан синовима матере своје. Јер ревност за кућу твоју једе ме, и ружења онијех
 11. који тебе руже падају на мене. Плачем, постим се душом својом, и то ми се прима за зло;
 12. Мјесто хаљине облачим врећу, и бивам им при-
 13. ча. О мени се разговарају сједећи на вратима,
 14. пијући вино пјевају ме. А ја се молим теби, Госпode; вријеме је да се смилујеш, Боже; по великој милости својој услиши ме, јер је исти-
 15. нито спасеније твоје. Извади ме из глиба, да не пропаднем; да се избавим од ненавидника и
 16. из дубоке воде; Да ме не узме вода на матицу, да ме не прождре пучина, и да не склопи
 17. јама нада мнош ждријела својега. Услиши ме, Госпode, јер је благост твоја милосрдна, по ве-
 18. ликој доброты својој погледај ме. Немој одвратити лица својега од слуге својега, јер ме је
 19. туга; похитај, услиши ме. Приближи се души мојој, избави је; насупрот непријатељима мо-
 20. јим избави ме. Ти знаш под каквим сам ругом, стыдом и срамотом; пред тобом су сви непри-
 21. јатељи моји. Срамота сатр срце моје, изнемо-гох; чекам хоће ли се коме сажалити, али нема никога; хоће ли ме ко потјешити, али не налазим.
 22. Дају ми жуч да једем, и у жеђи мојој поје ме

23. оцтом. Трпеза њихова нека им буде мрежа и
 24. замка, то нека им буде плаћа. Нека им потам-
 не очи њихове, да не виде, и њихове бедре ра-
 25. слаби за свагда. Излиј на њих јарост своју,
 26. и пламен гњева твојега нека их обузме! Стан
 њихов нека опусти, и у њиховијем шаторима
 27. нека не буде никога да живи. Јер кога си ти
 поразио, они гоне, и умножавају јаде онима ко-
 28. је си ти ранио. Међи на њих кривицу за кри-
 29. вицом, да не дођу до правде твоје. Нека се
 избришу из књиге живијех, и с праведницима
 30. нек не буду записани. А ја сам ништ и болан;
 31. помоћ твоја, Боже, нек ме заклони. Славићу
 32. име Божије у пјесми, величаћу га у хвали. То је
 Богу милије од вола, од телета с роговима и с
 33. папцима. Видјеће ништи и радоваће се. Који
 34. тражите Бога, оживјеће срце ваше. Јер Бог
 чује убоге, и сужања својих не оглуша се.
 35. Нека га хвале небеса и земља, мора и све што
 36. се у њима миче! Јер ће Бог спасти Сион, са-
 зидаће градове Јудине; и људи ће се ондје на-
 37. селити и наслиједиће га. И потомство ће се
 слуга његовијех утврдити у њему, и који љубе
 име његово наставаће на њему.

ПСАЛАМ LXIX.

Начелнику пјевачком. Давидов. За спомен.

2. Боже, похитај да ме избавиш, Господе, да ми
 3. помогеш! Нек се постиде и посраме који тра-
 же душу моју! Нек уступе натраг, и осрамоте
 4. се који ми зло желе! Са стидом нек се врате
 5. натраг који ми говоре: ха, ха! Нек се тјеше

- и веселе тобом сви који траже тебе, и љубе
 - спасеније твоје, нека једнако говоре: велик је
 6. Бог! А ја сам ништ и убог, Боже, похитај к
 мени! ти си помоћ моја и избавитељ мој, Го-
 споде, не часи!

ПСАЛАМ LXX.

- У тебе се, Господе, уздам, немој ме оставити
 2. под срамотом вјечном. Правдом својом избави
 ме, и опрости ме, пригни к мени ухо своје и
 3. помози ми. Буди ми град гдје бих свагда до-
 лазио да живим, уреди спасеније моје; јер си
 4. ти град мој и крјепост моја. Боже мој! узми
 ме из руке безбожникове, из руке безаконикове
 5. и насилникове. Јер си ти надање моје, Господ је
 6. Господ поуздање моје од младости моје. Тебе се
 држим од рођења, од утробе матере моје ти си
 7. бранич мој; тобом се хвалим свагда. Чудо
 8. сам многима, а ти си уточиште моје јако. Уста
 су моја пуна хвале твоје (и пјевам славу тво-
 9. ју), сваки дан величанство твоје. Немој ме
 одбацити под старост, кад ме издаје снага мо-
 10. ја, немој ме оставити. Јер непријатељи моји
 мисле о мени, и који вребају душу моју дого-
 11. варају се, Говорећи: Бог га је оставио, по-
 тјерајте и ухватите га, јер га нема ко избавити.
 12. Боже! не буди далеко од мене; Боже мој! по-
 13. хитај ми у помоћ. Нек се постиде и погину
 противници душе моје; нека попадне стид и
 14. срамота на оне који ми траже зла! А ја ћу се
 свагда уздати (у тебе), и понављаћу хвале те-
 15. би. Уста ће моја казивати правду твоју, сваки
 дан добротинства твоја, јер *им* не знам броја.

16. Ући ћу у сили Господа Господа, и славићу
17. само твоју правду. Боже! ти си ме учио од
18. младости, и до данас казујем чудеса твоја. Ни
у старости и кад осиједјех немој ме оставити,
Боже, еда бих казивао мишицу твоју потомству,
19. свој омладини силу твоју. Правда је твоја,
Боже, до највише висине; у великим дјелима,
20. која си учинио, Боже, ко је као ти? Колико си
ме пута бацао у велике и љуте невоље, пак си
ме опет оставио међу живима и из бездана ме
21. земаљских опет извадио. Много си ме пута
подизао и понављао утјехе (и из бездана ме зе-
22. маљских опет вадио). И ја те хвалим уз псал-
- тир, твоју вјерност, Боже мој; ударам ти у гу-
23. сле, свече Израиљев! Радују се уста моја кад
пјевам теби, и душа моја, коју си избавио.
24. И језик мој сваки дан казује правду твоју; јер
су постиђени и посрамљени који ми траже зла.

ПСАЛАМ LXXI.

О Соломуну. (Псалам Давидов.)

- Боже! дај цару суд свој, и правду своју сину
2. цареву: Он ће судити народу твојему по прав-
 3. ди, и невољницима твојим по правичи. Родиће
 4. народу горе миром, и хумови правдом. Он ће
судити невољнима у народу, помоћи ће синовима
 5. ма ништега, и насилника ће оборити. Бојаће се
тебе док је сунца и мјесеца, од кољена до ко-
 6. љена. Сићи ће као дажд на покошену ливаду,
 7. као капље које порашају земљу. Процвјетаће
у дане његове праведник и свуда мир докле
 8. тече мјесеца. Владаће од мора до мора, и од

9. ријеке до крајева земаљских. Пред њим ће попадати дивљаци, и непријатељи његови прах
10. ће лизати. Цареви Тарсиски и острвљани донијеће даре, цареви Шавски и Савски даће данак.
11. Клањаће му се сви цареви, сви народи
12. биће му покорни. Јер ће избавити убогога који цвили и невољнога који нема помоћника.
13. Биће милостив ништем и убогом, и душе ће
14. јаднима спасти. Од пријеваре и насиља испућиће душе њихове, и скупа ће бити крв њихова пред очима његовима.
15. Они ће добро живјети, и донијеће му злато из Шаве; и свагда ће се молити за њега, и сваки ће га дан благосиљати.
16. Биће пшенице на земљи изобила; по врховима горским лелијаће се класје њезино као Ливанска шума, и по градовима цвјетаће
17. људи као трава на земљи. Име ће његово бити (благословено) ва вијек; докле тече сунца, име ће његово расти. Благословиће се у њему (сва племена земаљска), сви ће га незнабошци
18. звати блаженим. Благословен Господ Бог, Бог
19. Израиљев, који један чини чудеса! И благословено славно име његово ва вијек! славе његове
20. напуниће се сва земља. Амин и амин. Свршише се молитве Давида, сина Јесејева.

ПСАЛАМ LXXII.

Псалам Асафов.

- Та добар је Бог Израиљу, онима који су чи-
2. стога срца! А ноге моје у мало не зађоше, у
 3. мало не попузнуше стопала моја. Јер се расрдих на безумнике видећи како безбожници

4. добро живе. Јер не знају за невољу до саме
5. смрти и тијело је њихово претило. На посло-
6. вима човјечијим нема их, и не муче се с дру-
7. гим људима. Тога ради опточени су охолошћу
8. као огрлицом, и обучени у обијест као у стајаће
9. рухо. Од дебљине избуљено им је око, срце пуно
10. клапе. Подсмјевају се, пакосно говоре о на-
11. сиљу, охоло говоре. Уста своја дижу у не-
12. бо, и земљу пролази језик њихов. И за то се
13. онамо навраћају *неки* из народа његова, и пију
14. воду из пуна *извора*. И говоре: како ће ра-
15. забрати Бог, зар вишњи зна? Па ето, ови без-
16. божници срећни на свијету умножавају богат-
17. ство. Зар дакле узалуд чистим срце своје, и
18. умивам безазленошћу руке своје, Допадам
19. рана сваки дан, и муке свако јутро? Кад бих
20. казао: говорићу као и они, изневјерио бих род
21. синова твојих. И тако стадох размишљати да
22. бих ово разумио; али то бјеше тешко у очима
23. мојима. Док најпоследње уђох у светињу Бо-
24. жију, и дознах крај њихов. Та на клизавом
25. мјесту поставио си их, и бацаш их у пропаст!
26. Како за час пропадају, гину, нестаје их од не-
27. надне страхоте! Као сан, кад се човјек про-
28. буди, тако пробудивши *их*, Господе, у ништа
29. обраћаш утвару њихову. Кад кипљаше срце
30. моје и растрзах се у себи, Тада бијих незна-
31. лица и не разумијевах; као живинче бијих пред
32. тобом. Али сам свагда код тебе, ти ме држиш
33. за десну руку. По својој вољи водиш ме, и
34. последије ћеш ме одвести у славу. Кога имам
35. на небу? и с тобом ничега не ћу на земљи.
36. Чезне за тобом тијело моје и срце моје; Бог је
37. град срца мојега и дио мој до вијека. Јер ево

- који одступише од тебе, гину; ти истребљиваш свакога који чини прељубу остављајући тебе. А мени је добро бити близу Бога. На Господа полажем надање своје, и казиваћу сва чудеса твоја (на вратима кћери Сионово).

ПСАЛАМ LXXIII.

Наук Асафов.

- За што се, Боже, сртиш на нас дуго; дими се
 2. гњев твој на овце паше твоје? Опомени се сабора својега, који си стекао од старине, искупио себи у нашљедну државу, горе Сиона, на којој си
 3. се населио. Подигни стопе своје на старе развалине: све је разрушио непријатељ у светињи.
 4. Ричу непријатељи твоји на мјесту сабора твојих, своје обичаје постављају мјесто *наших*
 5. обичаја. Видиш, они су као онај који подиже
 6. сјекиру на сплетене гране у дрвета. Све у њему што је резано, разбише сјекирама и бра-
 7. двама. Огњем сажегоше светињу твоју; на земљу *обаливши* оскврнише стан имена твоје-
 8. га. Рекоше у срцу својем: потримо их са свијем. Попалише сва мјеста сабора Божијих
 9. на земљи. Обичаја својих не видимо, нема више пророка, и нема у нас ко би знао докле ће
 10. то *трајати*. Докле ће се, Боже, ругати насилник? хоће ли до вијека противник пркосити
 11. имену твојему. За што устављаш руку своју и десницу своју? *Пружи* из њедара својих, и
 12. истријеби *их*. Боже, царе мој, који од стари-
 13. не твориш спасеније посред земље! Ти си си-
 лом својом раскинуо море, и сатр'о главе воде-

14. ним наказама. Ти си размрскао главу кроко-
дилу, дао га онима који живе у пустињи да га
15. једу. Ти си отворио изворе и потоке, ти си
16. исушио ријеке које не пресишу. Твој је дан
и твоја је ноћ, ти си поставио звијезде и сун-
17. це. Ти си утврдио све крајеве земаљске, ље-
18. то и зиму ти си уредио. Опомени се тога, не-
пријатељ се руга Господу, и народ безумни не
19. мари за име твоје. Не дај звијерима душе гр-
лице своје, немој заборавити стада страдалаца
20. својих за свагда. Погледај на завјет; јер су
све пећине земаљске пуне станова безакоња.
21. Невољник нек се не врати срамотан, ништи и у-
22. боги нека хвале име твоје. Устани, Боже,
брани ствар своју, опомени се како ти се без-
23. умник руга сваки дан! Не заборави обијести
непријатеља својих, вике, коју једнако дижу
противници твоји!

ПСАЛАМ LXXIV.

Начелнику пјевачком. Немој погубити. Псалам
Асафов. Пјесма.

2. Хвалимо те, Боже, хвалимо; близу је име тво-
3. је. *За тебе* казују чудеса твоја. „Кад видим
4. да је вријеме, судићу право. Њиха се земља
са свијема који живе на њој, ја утврђујем сту-
5. пове њезине.“ Кажем хвалишама: не хвалите
6. се, и безаконицима: не дижите рога. Не ди-
жите у вис рога својега, не говорите тврдогла-
7. во. Јер узвишивање не долази ни од истока
8. ни од запада ни од пустиње: Него је Бог су-
9. дија, једнога понижује а другога узвишује. Јер

- је чаша у руци Господу, вино ври, наточио је пуну, и раздаје из ње. И талог ће њезин про-
10. гутати, испиће сви безбожници на земљи. А ја ћу казивати до вијека, пјеваћу Богу Јаковље-
 11. ву. „Све ћу рогове безбожницима поломити, а рогови праведникови узвисиће се.“

ПСАЛАМ LXXV.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Псалам Асафов. Пјесма.

2. Зна се у Јудеји за Бога, у Израиља је велико
3. име његово. У Салиму је стан његов и насеље
4. његово на Сиону. Ондје је поломио крилате
5. *стријеле* лљку, штит и мач и рат. Ти си сви-
6. јетао; дивнији од гора хајдучких. Који су ју-
- начког срца посташе плијен, заспаше сном сво-
7. јим и јунаци не нађоше руку својих. Од при-
- јетње твоје, Боже Јаковљев, дријемљу кола и
8. коњ. Ти си страшан, и ко ће се одржати пред
9. лицем твојим кад се разгњевиш? С неба ја-
10. вљаш суд; земља се предаје и мљчи, Кад Бог устаје на суд, да помаже свима који страдају
11. на земљи. И гњев људски обраћа се у славу
12. теби, кад се једном опашеш гњевом. Пола-
- жите и извршујте завјете Господу Богу своје-
- му; сви који сте око њега, носите даре страш-
13. номе. Он укроћава дух кнезовима, он је страшан царевима земаљским.

ПСАЛАМ LXXVI.

Начелнику пјевача Идитумовијех. Асафов пса-
лам.

2. Глас мој *иде* к Богу, и ја призивљем њега;
3. глас мој *иде* к Богу, и он ће ме услишити. У дан туге своје тражих Господа; ноћу је рука моја подигнута, и не спушта се; душа моја не
4. ће да се утјеши. Помињем Бога, и уздишем;
5. размишљам, и трне дух мој. Држиш очи моје да су будне; клонуо сам, и не могу говорити.
6. Пребрајам старе дане и године од вијекова.
7. Опомињем се пјесама својих ноћу; разговарам
8. се са срцем својим, и испитује дух мој: „Зар ће се до вијека гњевити на нас Господ, и не ће
9. више љубити? Зар је за свагда престала милост његова, и ријеч се прекинула од кољена
10. на кољено? Зар је заборавио милостив бити,
11. и у гњеву затворио милосрђе своје?“ И рекох: жалосна је за мене ова промјена деснице
12. вишњег. Памтим дјела Господња; памтим
13. пређашње чудо твоје. Мислио сам о свијем дјелима твојим, размишљао о радњи твојој;
14. Боже! пут је твој свет, који је Бог тако велик
15. као Бог (наш)? Ти си Бог, који си чинио чуда, показивао силу своју међу народима;
16. Мишицом си одбранио народ свој, синове Јаковљеве и Јосифове. Видјеше те воде, Боже,
17. видјеше те воде, и устрепташе, и бездане се
18. задрмаше. Из облака лијаше вода, облаци да-
19. ваху глас, и стријеле твоје леђаху. Грмљаху громови твоји по небу; муње твоје сијеваху по

20. васиљеној, земља се тресијаше и њихаше. По мору бијаше пут твој, и стазе твоје по великој
21. води, и траг твој не познаваше се. Водио си народ свој као овце руком Мојсијевом и Ароновом.

ПСАЛАМ LXXVII.

Наук Асафов.

- Чуј, народе мој, наук мој, пригни ухо своје к
2. ријечима уста мојих. Отворам за причу уста
3. своја, казаћу старе приповијетке. Што слушасмо и дознасмо, што нам казиваше оци наши,
4. Не ћемо затајити од дјете њихове, нараштају позном јавићемо славу Господњу и силу његову и чудеса која је учинио. Свједочанство подиже у Јакову, и у Израиљу постави закон, који даде оцима нашим да га предаду дјети својој;
6. Да би знао потоњи нараштај, дјеца, која ће се родити, па и они да би казивали својој
7. дјети Да полажу на Бога надање своје, и не заборављају дјела Божијих, и заповијести његове да држе; И да не буду као оци њихови, род неваљао и упоран, род који не бјеше тврда срцем својим, нити вјеран Богу духом својим.
9. Синови Јефремови наоружани, који стријељају из лука, вратише се натраг, кад бијаше бој.
10. Не сачуваше завјета Божијега, и по закону његову не хтјеше ходити. Заборавише дјела његова, и чудеса, која им је показао, Како пред оцима њиховијем учини чудеса у земљи Мисирској, на пољу Цоану; Раздвоји море, и проведи их, од воде начини зид; И води их да-

15. њу облаком, и сву ноћ свијетлијем огњем. Ра-
 скида стијене у пустињи, и поји их као из ве-
 16. лике бездане; Изводи потоке из камена, и во-
 17. ди воду ријекама. Али они још једнако грије-
 шише њему, и гњевеше вишњег у пустињи.
 18. И кушаше Бога у срцу свом, иштући јела по
 19. вољи својој, И викаше на Бога, и рекоше :
 „може ли Бог зготовити трпезу у пустињи?
 20. Ево ! он удари у камен, и потече вода, и рије-
 ке устадоше; може ли и хљеба дати ? хоће ли
 21. и меса поставити народу својему?“ Господ
 чу и ражљути се, и огањ се разгорје на Јакова,
 22. и гњев се подиже на Израиља. Јер не вјерова-
 23. ше Богу, и не уздаше се у помоћ његову. Та-
 да заповједи облацима одозго, и отвори врата
 24. небеска, И пусти, те им подаждје мана за је-
 25. ло, и хљеб небески даде им. Хљеба анђелско-
 га јеђаше човјек; посла им јела до ситости.
 26. Пусти небом устоку, и наведе силом својом
 27. југ; И као прахом засу их месом, и као пи-
 28. јеском морским тицама крилатим; Побаца их
 сред окола њихова, око шатора њиховијех.
 29. И наједоше се, и даде им што су жељели. Али
 30. их још и не прође жеља, још бјеше јело у у-
 31. стима њиховијем, Гњев се Божји подиже на
 њих, и помори нај јаче међу њима, и младиће у
 32. Израиљу поби. Преко свега тога још гријеша-
 33. ше, и не вјероваше чудесима његовијем. И
 пусти, те дани њихови пролазише узалуд, и го-
 34. дине њихове у страху. Кад их убијаше, онда
 притјечаху к њему, и обраћаху се и искаху
 35. Бога; И помињаху да је Бог обрана њихова,
 36. и вишњи избавитељ њихов; Ласкаху му усти-
 37. ма својима, и језиком својим лагаху му. А срце

- њихово не бјеше њему вјерно, и не бијаху тврдиу
 38. у завјету његову. Али он бјеше милостив, и по-
 криваше гријех, и не помори их, често уста-
 вљаше гњев свој, и не подизаше све јарости
 39. своје. Опомињаше се да су тијело, вјетар,
 40. који пролази и не враћа се. Колико га пута
 расрдише у пустињи, и увриједише у земљи
 41. гдје се не живи! Све на ново кушаше Бога, и
 42. свеца Израиљева дражише. Не сјећаше се ру-
 ке његове и дана, у који их избави из невоље,
 43. У који учини у Мисиру знаке своје и чудеса
 44. своја на пољу Цоану; И проврже у крв рије-
 ке њихове и потоке њихове, да не моглоше пити.
 45. Посла на њих бубине да их кољу, и жабе да
 46. их море. Љетину њихову даде прву, и муку
 47. њихову скакавцима. Винограде њихове побр-
 48. градом, и смокве њихове сланом. Граду пре-
 даде стоку њихову, и стада њихова муњи.
 49. Посла на њих огњени гњев свој, јарост, срдњу
 50. и мржњу, чету злијех анђела. Равни стазу
 гњеву својему, не чува душа њиховијех од
 51. смрти, и живот њихов предаде помору. Побр-
 све првенце у Мисиру, први пород по колиба-
 52. ма Хамовијем. И поведе народ свој као овце,
 53. и води их као стадо преко пустиње. Води их
 поуздано, и они се не бојаше, а непријатеље
 54. њихове затрпа море. И доведе их на мјесто
 светиње своје, на ову гору, коју задоби десни-
 55. ца његова. Одагна испред лица њихова наро-
 де; ждријебом раздијели њихово достојање,
 и по шаторима њиховијем насели кољена Изра-
 56. иљева. Али они кушаше и срдше Бога ви-
 57. шњег и уредаба његових не сачуване. Оду-
 сташе и одвргоше се, као и оци њихови, сла-

58. гаше као рђав лук. Увриједише га висинама својим, и идолима својим раздражише
 59. га. Бог чу и разгњеви се, и расрди се
 60. на Израиља веома. Остави насеље *своје* у Силому, шатор, у којем живљаше с људма.
 61. И оправи у ропство славу своју, и красоту своју у руке непријатељеве. И предаде мачу народ свој, и на достојање своје
 62. запламтје се. Младиће његове једе огањ, и дјевојкама његовијем не пјеваше *сватовских* пјесама; Свештеници његови падаше
 63. од мача, и удовице његове не плакаше. Најпослије као иза сна пробуди се Господ,
 64. прену се као јунак кад се *напије* вина. И побі непријатеље своје с леђа, вјечној срамоти предаде их. И не хтје шатора Јосифова, и кољена Јефремова не изабра. Него изабра кољено Јудино, гору Сион, која
 65. му омиље. И сагради светињу своју као горње *своје* *стапове*, и као земљу утврди је до вијека. И изабра Давида слугу својега и узе га од торова овчијех, И од дојилица доведе га да пасе народ његов,
 66. Јакова, и наслједство његово Израиља. И он их пасе чистијем срцем, и води их мудријем рукама.

ПСАЛАМ LXXVIII.

Псалам Асафов.

Боже! незнабошци дођоше у достојање твоје; оскврнише свету цркву твоју, Јерусалим претво-

2. рише у зидине. Трупље слуга твојих дадоше птицама небескијем да их једу, тијела светаца
3. твојих звијерима. Пролише крв њихову као воду око Јерусалима, и не бјеше ко да погребе.
4. Постадосмо подсмјих у сусједа својих, ругају нам се и срамоте нас који су око нас.
5. Докле ћеш се, Господе, једнако гњевити, јарост
6. твоја горјети као огањ? Излиј гњев свој на народе који те не знаду, и на царства која не
7. призивљу твојега имена. Јер изједоше Јакова,
8. и насеље његово опустише. Не помињи пређашњих безакоња наших, већ похитај да нас пресретеш милосрђем својим, јер смо веома о-
9. лошали. Помози нам, Боже, спаситељу наш, ради славе имена својега, избави нас и очисти од
10. гријеха наших ради имена својега. За што да говорe незнабошци: гдје је Бог њихов? Нек се покаже пред очима нашим освета над незна-
11. бошцима за пролиту крв слуга твојих! Нека изађу пред лице твоје уздаси сужањски, силом
12. мишице своје сачувај намијењене смрти. Седмином врати у њедра сусједима нашим ружење,
13. којим те ружише, Господе! А ми народ твој и овце паше твоје до вијека ћемо тебе славити и од кољена на кољено казивати хвалу твоју.

ПСАЛАМ LXXIX.

Начелнику пјевачком. *Уз музикалну справу*
шошаним едут. Асафов псалам.

2. Пастире Израиљев, чуј! који водиш синове Јосифове као овце, који сједиш на херувимима,

3. јави се ! Пред Јефремом и Венијамином и Манашијом пробуди крјепост своју, и ходи да нам
4. поможеш. Боже ! поврати нас, нека засја лице
5. твоје, да се спасемо ! Господе, Боже над војскама ! докле ћеш се гњевити кад те моли на-
6. род твој ? Храниш их хљебом сузнијем, и по-
7. јиш их сузама троструком мјером. Учинио си да се око нас свађају сусједи наши, и неприја-
8. тељи се наши смију међу собом. Боже над војскама ! поврати нас, нека засја лице твоје да
9. се спасемо ! Из Мисира си пренио чокот, иза-
10. гнао народе, и посадио га. Окрчио си зањ, и
11. он пусти жите, и заузео сву земљу. Горе се покрише његовијем сјеном, и лозе су му као
12. кедри Божији. Пустио је лозе своје до мора и
13. огранке своје до ријеке. За што си му разва-
14. лио ограду, да га кида ко год прође ? Горски вепар подгриза га, и пољска звијер једе га.
15. Боже над војскама ! обрати се, погледај с неба
16. и види, и обиђи виноград овај, Сâд овај, који је посадила десница твоја, и сина, којег си у-
17. кријепио себи ! Попаљен је огњем, исјечен, од
18. страшнога погледа твојега пропаде. Нека буде рука твоја над човјеком деснице твоје, над сином човјечијим, којег си утврдио себи !
19. И не ћемо одступити од тебе, оживи нас, и име
20. твоје призиваћемо. Господе, Боже над војскама ! поврати нас, нека засја лице твоје да се спасемо !

ПСАЛАМ LXXX.

Начелнику пјевачком. Уз Гетску справу. (Псалам) Асафов.

- 2 Радуйте се Богу, који нам даје крјепост, по-
3. кликујте Богу Јаковљеву. Подигните пјесме, дајте тимпан, слатке гусле са псалтиром. Тру-
4. бите о мијени у трубу, о уштапу ради празника
5. нашега. Јер је таки закон у Израиља, наредба
6. од Бога Јаковљева. За свједочанство постави Јосифу ово кад иђаше на земљу Мисирску.
7. Језик, којег не знах, чух: „Уклонио сам рамена његова од бремена, руке његове опрости-
8. ше се котарица. У невољи си ме зазвао, и избавих те, услиших те усред грома, на води
9. Мериви искушах те. Слушај, народе мој, и засвједочићу ти, Израиљу, о кад би ме послу-
10. шао: Да не буде у тебе туђег Бога, и Богу
11. страноме немој се клањати. Ја сам Господ, Бог твој, који сам те извео из земље Мисирске;
12. отвори уста своја, и ја ћу их напунити. Али не послуша народ мој гласа мојега, Израиљ не
13. мари за ме. И ја их пустих на вољу срца њихова, нека ходи по својим мислима. О кад би народ мој слушао мене, и синови Израиљеви
15. ходили путовима мојим! Брзо бих покорио непријатеље њихове, и на противнике
16. њихове дигао бих руку своју; Који мрзе на Господа, били би им покорни, и добри дани њихови били би до вијека; Нај-
17. бољом бих пшенином хранио њих, и медом бих из камена ситио их.“

ПСАЛАМ LXXXI.

Псалам Асафов.

- Бог стаде на сабору Божијем, усред богова из-
 2. рече суд: „Докле ћете судити неправо, и без-
 3. божницима гледати ко је ко? Судите убого-
 ме и сироти, онога кога гоне и ништега прав-
 4. дајте. Избављајте убогога и ништега, из руке
 5. безбожничке отимајте. Не познаше, нити ра-
 зумјеше, ходе по тами; задрмаше се земљи сви
 6. темељи. Рекох: богови сте, и синови вишње-
 7. га сви. Али ћете као људи помријети, и као
 8. сваки кнез пашћете.“ Устани, Боже, суди зе-
 мљи; јер су твоји по наслѣдству сви народи.

ПСАЛАМ LXXXII.

Пјесма. Псалам Асафов.

2. Боже! немој замукнути, немој ћутјети, нити
 3. почивај, Боже! Јер ево непријатељи твоји у-
 завреше, и који те ненавиде, подигоше главу.
 4. По народ твој зло наумише, и договарају се на
 5. избране твоје. Рекоше: ходите да их истри-
 јебимо између на́рôдâ, да се више не спомиње
 6. име Израљево. Сложно присташе, и супрот
 7. теби вјеру ухватише: Насеља Едомова и И-
 8. смаиловци, Моав и Агарени, Гевал и Амон и
 9. Амалик, Филистимци с Тирцима; И Асур у-
 дружи се с њима; постадоше мишица синовима

10. Лотовим. Учини им онако као Мадияму, као
11. Сисари, као Јавину на потоку Кисону, Који су истријебљени у Аендору, нагнојише собом
12. земљу. Уради с њима, с кнезовима њиховијем, као с Оривом и Зивом, и са свима главарима
13. њиховијем као са Зевејем и Салманом. Јер горе:
14. освојимо насеља Божија. Боже мој! заповједи нека буду као прах, као пијесак пред
15. вјетром. Као што огањ сажиже шуму, и као
16. пламен што запаљује горе: Тако их погнај буром својом, и вихором својим смети их.
17. Покриј лице њихово срамотом, да би тражили
18. име твоје, Господе! Нека се стиде и сраме
19. до вијека, нека се смету и изгину! И нека знаду да си ти, којему је име Господ, једини највиши над свом земљом.

ПСАЛАМ LXXXIII.

Начелнику пјевачком. Уз Гетску *справу*. Синова Корејевих. Псалам.

2. Како су мили станови твоји, Господе над си-
3. лама! Гине душа моја желећи у дворе Господње; срце моје и тијело моје отима се к
4. Богу живоме. И птица наводи кућу, и ластавица гнијездо себи, гдје леже птиће своје, код олтара твојих, Господе над силама, паре мој и
5. Боже мој! Благо онима који живе у дому твом!
6. Они те хвале без престанка. Благо онима којима је сила у теби, и којима је у срцу ход к
7. *цркви!* Идући долином плачевном, претварају је у изворе, и дажд је одијева благословима.
8. Иду збор за збором, јављају се пред Богом на

9. Сиону. Господе, Боже над силама! услиши
10. молитву моју, Боже Јаковљев! Боже, браничу наш! сагни се и види лице помазаника својега!
11. Јер је боље (један) дан у дворима твојим од хиљаде. Волим бити на прагу дома Божијега
11. него живјети у шаторима безбожничким. Јер је Господ Бог сунце и штит, Господ даје благодат и славу; онима који ходе у безазлености
13. не украђује ни једнога добра. Господе над силама! благо човјеку, који се у те узда!

ПСАЛАМ LXXXIV.

Начелнику пјевачком. Корејевих синова. Псалам.

2. Смиловао си се, Господе, на земљу своју, по-
3. вратио си робље Јаковљево. Простио си неправду народу својему, покрио си све гријехе
4. његове. Уставио си сву јарост своју, убла-
5. жио жестину гњева својега. Поврати нас, Боже, спаситељу наш, прекини срдњу своју на нас.
6. Зар ћеш се до вијека гњевити на нас, и проте-
7. гнути гњев свој од кољена на кољено? Зар се не ћеш повратити и оживити нас, да би се на-
8. род твој радовао о теби? Покажи нам, Господе, милост своју, и помоћ своју дај нам.
9. Да послушам што говори Господ Бог. Он изриче мир народу својему и свецима својим, и
10. онима који се обраћају срцем к њему. Јест! близу је онијех који га се боје помоћ његова,
11. да би населио славу у земљи нашој. Милост и истина сретће се, правда и мир пољубиће се.
12. Истина ће никнути из земље, и правда ће с неба
13. приникнути. И Господ ће дати добро, и зем-

14. ља наша даће плод свој. Правда ће пред њим
ићи, и поставиће на пут стопе своје.

ПСАЛАМ LXXXV.

Молитва Давидова.

- Пригни, Господе! ухо своје и услиши ме,
2. јер сам невољан и ништ. Сачувај душу моју,
јер сам твој поклоник. Спаси слугу својега,
3. Боже мој, који се у те узда. Смилуј се на ме,
4. Господе, јер к теби вичем вас дан. Обесели
душу слуге својега, јер к теби, Господе, поди-
5. жем душу своју. Јер си ти, Господе, добар и
милосрдан и веома милостив свима, који те при-
6. зивљу. Чуј, Господе, молитву моју, и слушај
7. глас мољења мојега. У дан туге своје призи-
8. вљем те, јер ћеш ме услишити. Нема међу бо-
говима такога какав си ти, Господе, и нема дје-
9. ла такијех каква су твоја. Сви народи, које си
створио, доћи ће и поклонити се пред тобом,
10. Господе, и славити име твоје. Јер си ти велик
11. и твориш чудеса; ти си један Бог. Покажи
ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини тво-
јој; учини нека се мили срцу мојему бојати се
12. имена твојега. Славићу те, Господе Боже мој,
свијем срцем својим, и поштоваћу име твоје до
13. вијека. Јер је милост твоја велика нада мнош-
твом, и извадио си душу моју из пакла најдубљега.
14. Боже, охолице усташе на мене, и гонила насил-
ника тражи душу моју, и немају тебе пред со-
15. бом. Али ти, Господе, Боже милостиви и благи,
16. стрпљиви и богати добротом и истином, Погле-
дај на ме и смилуј ми се, дај силу своју слуги
17. својему, и помози сину слушкиње своје; Учини

са мнош чуди доброте. Нека виде који ме не-
навиде, и постиде се, што си ми, Господе, по-
могао и утјешо ме.

ПСАЛАМ LXXXVI.

Корејевих синова. Псалам. Пјесма.

2. **Ш**то је сам основао на горама светијем, врата
Сионска љуби Господ више свијех станова Ја-
3. ковљевијех. Славно казују за тебе, граде
4. Божји! „Међу оне, који ме знаду, бројићу
Мисир и Вавилон. Гле и Филистимци и Тир с
5. Етиопском ондје су се родили.“ О Сиону ће
се говорити: тај се и тај родио у њему; сам
6. вишњи утврђује га. Господ ће у пријепису
7. на́рôдâ завикати: овај се родио у њему. И
који пјевају и веселе се, сви су извори моји у
теби.

ПСАЛАМ LXXXVII.

Пјесма. Псалам синова Корејевих. Начелнику
пјевачком, да се пјева уза свиралу. Наук Ема-
на потомка Зарина.

2. Господе Боже, спаситељу мој, дању вичем и
3. ноћу пред тобом. Нек изађе преда те молитва
4. моја, пригни ухо своје к јауку мојему; Јер је
душа моја пуна јада, и живот се мој примаче
5. паклу. Изједначих се с онима који у гроб од-
6. лазе, постадох као човјек без силе, Као међу
мртве бачен, као убијени, који леже у гробу,
којих се више не сјећаш, и који су од руке

7. твоје далеко. Метнуо си ме у јаму најдоњу,
8. у таму, у бездану. Отежа ми гњев твој, и сви-
9. ма валима својим удараш (ме). Удаљио си од мене познанике моје, њима си ме омразио; за-
10. творен сам, и не могу изаћи. Око моје усахну од јада, вичем те, Господе, вас дан, пружам к
11. теби руке своје. Еда ли ћеш на мртвима чинити чудеса? или ће мртви устати и тебе славити?
12. Еда ли ће се у гробу приповиједати милост
13. твоја и истина твоја у труљењу? Еда ли ће у тами познати чудеса твоја, и правду твоју гдје
14. се све заборавља? Али ја, Господе, к теби
15. вићем, и јутром молитва моја срета те. За што, Господе, одбацујеш душу моју, и одвраћаш
16. лице своје од мене? Мучим се и издишем од удараца, подносим страхоте твоје, без надања
17. сам. Гњев твој стиже ме, страхоте твоје раз-
18. диру ме. Оптјечу ме сваки дан као вода, сте-
19. жу ме од свуда. Удаљио си од мене друга и пријатеља; познаници моји *сакрили су се у мрак.*

ПСАЛАМ LXXXVIII.

Наук Етама од племена Зарина.

2. Милости ћу Господње пјевати ва вијек, од кољена на кољено јављаћу истину твоју устима
3. својима. Јер знам да је за ва вијек основана милост, и на небесима да си утврдио истину
4. своју, *рекавши*: „Учиних завјет с изабраним својим, заклек се Давиду, служи својему:
5. До вијека ћу утврђивати сјеме твоје и пријесто
6. твој уређивати од кољена до кољена. Небо казује чудеса твоја, Господе, и истину твоју

7. сабор светијех. Јер ко је над облацима раван Господу, ко ће се изједначити с Господом ме-
8. ђу синовима Божијим? Богу се ваља клањати на сабору светијех, страшнији је од свијех који
9. су око њега. Господе, Боже над војскама! ко је силан као ти, Боже? И истина је твоја
10. око тебе. Ти владаш над силом морском; кад
11. подигне вале своје, ти их укроћаваш. Ти си оборио охоли *Мисир*, као рањеника, крјепком мишицом својом расијао си непријатеље своје.
12. Твоје је небо и твоја је земља; ти си саздао
13. васиљену и што је год у њој. Сјевер и југ ти си створио, Тавор и Ермон о твом се имену ра-
14. дује. Твоја је мишица крјепка, силна је рука
15. твоја, и висока десница твоја. Благост је и правда подножје пријестолу твојему, милост и
16. истина иде пред лицем твојим. Благо народу који зна трубну поклич! Господе! у свјетлости
17. лица твојега они ходе; Именом се твојим радују вас дан, и правдом твојом узвишују се.
18. Јер си ти красота силе њихове, и по милости
19. твојој узвишује се рог наш. Јер је од Господа обрана наша, и од светогa Израиљева цар
20. наш. Тада си говорио у утвари вјернима својим, и рекао: „Послах помоћ јунаку, узвисих
21. избраногa својега из народа. Нађох Давида, слугу својега, светим уљем својим помазах га.
22. Рука ће моја бити једнако с њим, и мишица моја
23. кријепиће га. Не ће га непријатељ надвладати,
24. и син безакоња не ће му досадити. Потрђу пред лицем његовијем непријатеље његове, и
25. ненавиднике његове поразићу. Истина је моја и милост моја с њим; и у моје име узвисиће се
26. рог његов. Пружићу на море руку његову, и

27. на ријеке десницу његову. Он ће ме звати:
ти си отац мој, Бог мој и град спасенија мојега.
28. И ја ћу га учинити првенцем, вишим од царева
29. земаљских. До вијека ћу му хранити милост
30. своју, и завјет је мој с њим вјеран. Продуљи-
ћу сјеме његово до вијека, и пријесто његов
31. као дане небеске. Ако синови његови оставе
закон мој, и не узиду у заповијестима мојим;
32. Ако погазе уредбе моје и заповијести мојих не
33. сачувају, Онда ћу их покарати прутом за не-
34. покорност, и ранама за безакоње њихово; Али
35. милости своје не ћу узети од њега, нити ћу
36. преврнути истином својом; Не ћу погазити за-
вјета својега, и што је изашло из уста мојих
37. не ћу порећи. Једном се закљех светошћу
38. својом; зар да слажем Давиду? Сјеме ће ње-
гово трајати до вијека, и пријесто његов као
39. сунце преда мнош; Он ће стајати ва вијек, као
40. мјесец, и вјерни свједок у облацима.“ А сад
41. си одбацио и занемарио, разгњевнио си се на
42. помазаника својега; Занемарио си завјет са
43. слугом својим, бацио си на земљу вијенац ње-
гов; Развалио си све ограде његове, градове
44. његове обратио си у зидине. Плијене га сви
45. који пролазе онуда, поста подсмјех у сусједи
46. својих. Узвисио си десницу непријатеља ње-
говијех, обрадовао си све противнике његове.
47. Завратио си острице мача његова, и нијеси га
48. укријепио у боју; Узео си му свјетлост, и
49. пријесто његов оборио си на земљу; Скратио
50. си дане младости његове и обукао га у срамоту.
51. Докле ћеш се, Господе, једнако одвраћати,
52. докле ће као огањ пламтјети гњев твој? Опо-
мени се какав је вијек мој, како си ми на што

49. створио све синове Адамове ? Који је човјек
живио и није смрти видио, и избавио душу
50. своју из руку пакленијех ? Гдје су пређашње
милости твоје, Господе ? Клео си се Давиду
51. истином својом. Опомени се, Господе, прије-
кора слуга својих, који носим у њедрима сво-
52. јим од свијех силнијех народа, Којим коре
непријатељи твоји, Господе, којим коре траг
53. помазаника твојега ! Благословен Господ ва
вијек ! Амин, амин.

ПСАЛАМ LXXXIX.

Молитва Мојсија, човјека Божијега.

- Господе ! ти си нам уточиште од кољена до
2. кољена. Прије него се горе родише и сазда се
земља и васиљена, и од вијека и до вијека ти
3. си Бог. Ти повраћаш човјека у трулеж, и го-
4. вориш : вратите се синови људски ! Јер је ти-
сућа година пред очима твојима као дан јуче-
5. рашњи, кад мине, и као стража ноћна. Ти их
као поводњем *односиш* ; они су као сан, као
6. трава, која рано вене. У јутру цвјета и увене,
7. у вече се покоси и сасуши. Јер нас нестаје
од гњева твојега, и од јарости твоје у сметњи
8. смо. Ставио си безакоња наша преда се, и
9. тајне наше на свјетлост лица својега. Сви се
дани наши прекраћују од срдње твоје, године
10. наше пролазе као глас. Дана година наших
свега има до седамдесет година, а у јачега до
осамдесет година : и сам је цвијет њихов мука
11. и невоља ; јер теку брзо, и ми одлијећемо. Ко
зна силу гњева твојега и твоју јарост, да би те
12. се као што треба бојао ? Научи нас тако бро-

- јити дане наше, да бисмо стекли срце мудро.
13. Поврати се, Господе! Докле ћеш? Смилуј се
 14. на слуге своје. У јутру нас насити доброте своје, и радоваћемо се и веселити у све дане
 15. своје. Обрадуј нас према данима, у које си нас мучио, и прама годинама, у које смо
 16. гледали невољу. Нека се покаже на слугама
 17. твојим дјело твоје, и слава твоја на синовима њиховијем. Нека буде добра воља Господа Бога нашега с нама, и дјело руку наших доврши нам, и дјело руку наших доврши.

ПСАЛАМ XC.

(Похвална пјесма Давидова.)

- Који живи у заклону вишњеге, у сјену свемогућеге почива. Говори Господу: ти си уточиште
3. моје и бранич мој, Бог мој, у којег се уздам. Он ће те избавити из замке птичареве, и од љутога
 4. помора; Перјем својим осјениће те, и под крилима његовијем заклонићеш се; истина је његова штит
 5. и ограда. Не ћеш се бојати страхоте ноћне,
 6. стријеле, која лети дању, Помора, који иде по
 7. мраку, болести, која у по дне мори. Пашће поред тебе тисућа и десет тисућа с десне стра-
 8. не теби, а тебе се не ће дотаћи. Само ћеш гледати очима својима, и видјећеш плаћу без-
 9. божицима. Јер си ти, Господе, поуздање моје. Вишњеге си изабрао себи за уточиште.
 10. Не ће те зло задесити, и ударац не ће досег-
 11. нути до колибе твоје. Јер анђелима својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем пу-
 12. товима твојим. На руке ће те узети да гдје не
 13. записеш за камен ногом својом. На лава и на

аспиду наступаћеш, и газићеш лавића и змаја.

14. „Кад ме љуби, избавићу га; заклонићу га,
15. кад је познао име моје. Зазваће ме, и услишићу га; с њим ћу бити у невољи, избавићу га
16. и прославићу га. Дуга живота наситићу га, и показашу му спасеније своје.“

ПСАЛАМ ХСІ.

Псалам. Пјесма за суботу.

2. Лијепо је хвалити Господа, и пјевати имену
3. твојему, вишњи, Јављати јутром милост твоју,
4. и истину твоју ноћу, Уз десет жица и уз псал-
5. тир и уз јасне гусле! Јер си ме развеселио, Господе, дјелима својим, с дјела руку твојих ра-
6. дујем се. Како су велика дјела твоја, Госпо-
7. де! Веома су дубоке помисли твоје. Безум-
8. ник не зна, и незналица не разумије тога. Кад безбожници ничу као трава, и цвјетају сви који чине безакоње, *то бива за то* да би се ис-
9. тријебили до вијека. А ти си, Господе, ви-
10. сок ва вијек. Јер ево непријатељи твоји, Господе, јер ево непријатељи твоји гину, и раси-
11. пају се сви који чине безакоње; А мој рог ти узвишујеш као *рог* у једнорога, ја сам по-
12. мазан новим уљем. И око моје види непријатеље моје, и о безаконцима, који устају на мене, слушају уши моје. Праведник се зелени као фи-
13. ник, као кедар на Ливану узвишује се. Који су засађени у дому Господњем, зелене се у дво-
15. рима Бога нашега; Родни су и у старости,
16. једри и зелени, Јављајући да је праведан Господ, бранич мој, и да нема у њему неправде.

ПСАЛАМ ХСII.

(За дан уочи суботе, кад је насељена земља.
Похвална пјесма Давидова.)

- Господ царује. Обукао се у величанство, обу-
као се Господ у силу, (и) опасао се. За то је
2. васиљена тврда, и не ће се помјерити. Прије-
сто твој стоји од искона; од вијека ти си.
 3. Подижу ријеке, Господе, подижу ријеке глас
 4. свој, подижу ријеке вале своје: Од ујања
воде многе и силне, од вала морских силнији
 5. је на висини Господ. Свједочанства су твоја
веома тврда; дому твојему припада светост,
Господе, на дуго вријеме.

ПСАЛАМ ХСIII.

(Псалам Давидов за четврти дан недјеље.)

- Боже од освете, Господе, Боже од освете, по-
2. кажи се! Подигни се, судијо земаљски, подај
 3. заслугу охолима. Докле ће се безбожници,
Господе, докле ће се безбожници хвалити?
 4. Руже и охоло говоре, величају се сви који чи-
 5. не безакоње. Газе народ твој, Господе, и до-
 6. стојање твоје муче. Удовицу и дошљака уби-
 7. јају, и сироте море. И говоре: не ће видјети
 8. Господ, и не ће дознати Бог Јаковљев. Ора-
зумите се, прелуди људи! будале! кад ћете
 9. бити паметни? Који је створио ухо, зар не
 10. чује? и који је око начинио, зар не види? Зар
не ће обличити који народе уразумљује, који

11. учи човјека да зна ? Господ зна мисли људи-
12. ма како су ништаве. Благо човјеку кога ти, Господе, уразумљујеш, и законом својим учиш ;
13. Да би му дао мир у зле дане, док се ископа
14. јама безбожнику. Јер не ће одбацити Господ народа својега, и достојања својега не ће о-
15. ставити. Јер ће се суд вратити на правду, и
16. њега ће наћи сви правога срца. Ко ће устати за мене супрот злима ? ко ће стати за мене су-
17. прот онима који чине безакоње ? Кад ми Господ не би био помоћник, брзо би се душа мо-
18. ја преселила *онамо* гдје се мучи. Кад речем : дркће ми нога, милост твоја, Господе, прихвата
19. ме. Кад се умноже бриге у срцу мом, утјехе
20. твоје разговарају душу моју. Еда ли ће близу тебе стати пријесто крвнички, *и онај*, који
21. намишља насиље насупрот закону ? Спремају се на душу праведникову, и крв праву окрив-
22. љују. Али је Господ моје пристаниште, и Бог
23. је мој тврдо уточиште моје. Он ће им вратити за безакоње њихово, за њихову злоћу истријебиће их, истријебиће их Господ, Бог наш.

ПСАЛАМ ХСІV.

(Похвална пјесма Давидова.)

- Ходите, запјевајмо Господу, покликнимо Богу,
2. граду спасенија својега ! Изађимо пред лице његово с хвалом, у пјесмама покликнимо му !
 3. Јер је Господ велик Бог и велик цар над сви-
 4. јем боговима. У његовој су руци дубине зе-
 5. маљске, и висине горске његове су. Његово

- је море, и он га је створио, и сухоту руке су
 6. његове начиниле. Ходите, поклонимо се, при-
 паднимо, клекнимо пред Господом, творцем сво-
 7. јим. Јер је он Бог наш, и ми народ паше ње-
 гове и овце руке његове. Сад кад бисте послу-
 8. шали глас његов: „Немојте да вам одрвени
 срце ваше као у Мериви, као у дан кушања у
 8. пустињи, Гдје ме кушаше оци ваши, испита-
 10. ше и видјеше дјело моје. Четрдесет година
 срдих се на род онај, и рекох: ови људи ту-
 11. марају срцем, и не знају путова мојих; И за
 то се заклех у гњеву свом да не ће ући у мир
 мој.“

ПСАЛАМ ХСV.

(Похвална пјесма Давидова. На зидање цркве
 послје ропства.)

- Пјевајте Господу пјесму нову, пјевај Господу,
 2. сва земљо! Пјевајте Господу, благосиљајте
 име његово, јављајте од дана на дан спасеније
 3. његово. Казујте по народима славу његову,
 4. по свијем племенима чудеса његова. Јер је
 велик Господ и ваља га хвалити; страшнији је
 5. од свијех богова. Јер су сви богови у на́рѡдâ
 6. ништа: а Господ је небеса створио. Слава је
 и величанство пред лицем његовијем, сила и
 7. красота у светињи његовој. Дајте Господу,
 племена народна, дајте Господу славу и част.
 8. Дајте Господу славу *према* имену његову.
 9. Носите даре и идите у дворе његове. Покло-
 ните се Господу у светој красоти. Стрепи пред
 10. њим, сва земљо! Реците народима: Господ

- царује; за то је васиљена тврда и не ће се по-
11. мјестити; он ће судити народима право. Нек се веселе небеса, и земља се радује; нек пље-
 12. ска море и што је у њему; Нека скаче поље и све што је на њему; тада нек се радују сва
 13. дрвета шумска Пред лицем Господњим; јер иде, јер иде да суди земљи. Судиће васиљеној по правди, и народима по истини својој.

ПСАЛАМ ХСVІ.

(Псалам Давидов, кад се уређивала земља његова.)

- Господ царује: нек се радује земља; нек се
2. веселе острва многа. Облак је и мрак око њега; благод и правда подножје пријестолу његову. Огањ пред њим иде, и пали наоколо не-
 4. пријатеље његове. Муње његове сијевају по
 5. васиљеној; види и стрепи земља. Горе као восак топе се од лица Господњег, од лица
 6. Господа свој земљи. Небеса казују правду
 7. његову, и сви народи виде славу његову. Нек се стиде сви који се клањају киповима, који се хвале идолима својим. Поклоните му се сви
 8. (анђели) Божији. Чује и радује се Сион, и кћери се Јудејске веселе ради сѹдѡвѡ твојих,
 9. Господе! Јер си ти, Господе, висок над свом
 10. земљом и надвишујеш све богове. Који љубите Господа, мрзите на зло. Он чува душе светаца
 11. својих; из руку безбожничких отима их. Свјетлост се просипа на праведника, и веселе на
 12. оне који су правога срца. Радујте се праведни о Господу, и славите свето име његово.

ПСАЛАМ ХСVII.

Псалам (Давидов.)

- Појте Господу пјесму нову, јер учини чудеса.
 Поможе му десница његова и света мишица
 2. његова. Јави Господ спасеније своје, пред
 3. народима откри правду своју. Опомену се милости своје (к синовима Јаковљевијем) и вјерности своје к дому Израиљеву. Видјеше сви
 4. крајеви земаљски спасеније Бога нашега. Радуј се Господу, сва земљо; пјевајте, покли-
 5. кујте и попијевајте! Ударајте Господу у гу-
 6. сле, у гусле и с гласом псаламским. У трубе и у рогове затрубите пред царем Господом.
 7. Нека пљеска море и што је у њему, васиљена
 8. и који у њој живе; Ријеке нека пљескају ру-
 9. кама; скупа горе нек се радују Пред лицем Господњим; јер иде (јер иде) да суди земљи. Судиће васиљеној праведној, и народима вјерно.

ПСАЛАМ ХСVIII.

(Псалам Давидов.)

- Господ царује: нека стрепе народи; сједи на
 2. херувимима: нек се дрма земља! Господ је на Сиону велик, и висок над свима народима.
 3. Нека славе велико и страшно име твоје; да је
 4. свет! Нека славе силу цара, који љуби правду. Ти си утврдио правду; суд и правду ти си уре-
 5. дио у Јакову. Узвишујте Господа Бога нашега, и
 6. клањајте се подножју његову; да је свет! Мој-

- сије и Арон, свештеници његови, и Самуило, *један* од онијех који призивљу име његове, призи-
 7. ваху Бога, и он их услиши. У ступу од облака говораше њима. Они чуваше заповијести његове
 8. и уредбу (коју) им даде. Господе, Боже наш, ти си их услишио; ти си им био Бог благ и
 9. плаћао за дјела њихова. Узвишујте Господа Бога нашега, и клањајте се на светој гори његовој, јер је свег Господ Бог наш !

ПСАЛАМ СХIX.

Псалам (Давидов) похвалан.

2. Радуј се Господу, сва земљо ! Служите Господу весело ; идите пред лице његово *пјева-*
 3. *јући !* Познајте Господ да је Бог. Он нас је створио, и ми смо *достојање* његово, народ
 4. његов и овце паше његове. Улазите на врата његова са славом, у дворе његове с хвалом.
 5. Славите га, и благосиљајте име његово. Јер је добар Господ ; милост је његова ва вијек, и истина његова од кољена на кољено.

ПСАЛАМ С.

Псалам Давидов.

- Милост и правду *пјевам ;* тебе, Господе, сла-
 2. *вим.* Размишљам о путу правом, кад би год дошао к мени, ходим у безазлености срца сво-
 3. *јега у дому свом.* Не стављам пред очи своје ријечи непотребне, мрзим на дјела која су
 4. против закона, не пристајем за њима. Срце

- покварено далеко је од мене; злијех не знам.
5. Ко тајно опада ближњег својег, тога изгоним, ко је охоло ока и надута срца, тога не трпим.
 6. Очи су моје *обраћене* на вјерне на земљи, да би сједили са мнош. Ко ходи путем правијем,
 7. тај служи мени. Не живи у дому мојем који ради лукаво; који говори лаж, не стоји пред
 8. очима мојима. Јутром затирем све безбожнике на земљи, да бих истријебио из града Господњег све који чине безакоње.

ПСАЛАМ СІ.

Молитва невољнога, кад му је тешко, па пред Господом излива тугу своју.

2. Господе! чуј молитву моју, и вика моја нека
3. изађе преда те. Немој одвратити лица својег од мене; у дан кад сам у невољи пригни к мени ухо своје, у дан кад те призивам, похитај,
4. услиши ме. Јер прођоше као дим дани моји, и
5. кости моје као топионица огорјеше. Покошено је као трава и посахло срце моје, да заборавих
6. јести хљеб свој. Од уздисања мојег приону
7. кост моја за месо моје. Постадох као гем у
8. пустињи; ја сам као сова на зидинама. Не спавам, и сједим као птица без друга на крову.
9. Сваки дан руже ме непријатељи моји, и који су
10. се помамили на мене, мнош се уклињу. Једем пепео као хљеб, и пиће своје растварам сузама
11. Од гњева твојег и срдње твоје; јер подигавши ме бацио си ме. Дани су моји као сјен,
12. који пролази, и ја као трава осуших се. А ти, Господе, остајеш до вијека, и спомен твој од

14. кољена до кољена. Ти ћеш устати, смилова-
ћеш се на Сион, јер је вријеме смиловати се
15. на њ, јер је дошло вријеме; Јер слугама тво-
јим омиље и камење његово, и прах његов жа-
16. ле. Тада ће се незнабошци бојати имена Го-
сподњег, и сви цареви земаљски славе његове;
17. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у
18. слави својој; Погледаће на молитву онијех
који немају помоћи, и не ће се оглушити мол-
19. бе њихове. Написаће се ово потоњему роду,
и народ на ново створен хвалиће Господа,
20. Што је приникао са свете висине своје, Господ
21. погледао с неба на земљу, Да чује уздисање
22. сужњего, и одријеши синове смртне; Да би
казивали на Сиону име Господње, и хвалу ње-
23. гову у Јерусалиму, Кад се скупе народи и
24. царства да служе Господу. Строшио је на
25. путу крјепост моју, скратио дане моје. Рекох:
Боже мој! немој ме узети у половини дана мо-
јих. Твоје су године од кољена до кољена.
26. Давно си поставио земљу, и небеса су дјело
27. руку твојих. То ће проћи, а ти ћеш остати;
све ће то као хаљина оветшати, као хаљину
28. промијенићеш их, и промијениће се. Али ти
си тај исти, и године твоје не ће истећи.
29. Синови ће слуга твојих живјети, и сјеме ће се
њихово утврдити пред лицем твојим.

ПСАЛАМ СЛ.

Давидов.

- Благосиљај, душо моја, Господа, и све што је
2. у мени свето име његово. Благосиљај, душо

- моја, Господа, и не заборављај ни једнога до-
 3. бра што ти је учинио. Он ти прашта све гри-
 4. јеке и исцјељује све болести твоје; Избавља
 од гроба живот твој, вјенчава те добротом и
 5. милошћу. Испуња добрим жеље твоје, пона-
 6. вља се као у орла младост твоја. Господ твори
 7. правду и суд свима којима се криво чини. По-
 каза путове своје Мојсију, синовима Израиље-
 8. вим дјела своја. Милостив је и добар Господ,
 9. спор на гњев и веома благ. Не гњеви се је-
 10. днако, нити се до вијека срдѣ. Не поступа с
 нама по гријесима нашијем, нити нам враћа по
 11. неправдама нашијем. Него колико је небо ви-
 соко од земље, толика је милост његова к они-
 12. ма који га се боје. Колико је исток далеко
 од запада, толико удаљује од нас безакоња на-
 13. ша. Како отац жали синове, тако Господ жа-
 14. ли оне који га се боје. Јер зна грађу нашу,
 15. опомиње се да смо прах. Дани су човјечији
 као трава; као цвијет у пољу, тако цвјета.
 16. Дуне вјетар нањ, и нестане га, нити ће га ви-
 17. ше познати мјесто његово. Али милост Го-
 сподња остаје од вијека и до вијека на онима
 који га се боје, и правда његова на синовима
 18. синова, Који држе завјет његов, и памте за-
 19. повијести његове, да их извршују. Господ на
 небесима постави пријесто свој, и царство ње-
 20. гово свијем влада. Благосиљајте Господа (сви)
 анђели његови, који сте силни крјепошћу, извр-
 шује те ријеч његову слушајући глас ријечи
 21. његове. Благосиљајте Господа све војске ње-
 гове, слуге његове, које творите вољу његову.
 22. Благосиљајте Господа сва дјела његова, по

свијем мјестима владе његове ! Благосиљај, душо моја, Господа !

ПСАЛАМ СШ.

(Псалам Давидов о створењу свијета.)

- Благосиљај, душо моја, Господа ! Госпode, Боже мој, велик си веома, обукао си се у величанство и
2. красоту. Обукао си свјетлост као хаћину,
 3. разапео небо као шатор ; Водом си покрио дворове своје, облаке начинио си да су ти ко-
 4. ла, идеш на крилима вјетрнијем. Чиниш вјетрове да су ти анђели, пламен огњени да су
 5. ти слуге. Утврдио си земљу на темељима њези-
 6. ним, да се не помјести ва вијек вијека. Безданом као хаћином одјенуо си је ; на горама стоје воде.
 7. Од пријетње твоје бјеже, од громовнога гласа
 8. твојега теку. Излазе на горе и слазе у доли-
 9. не, на мјесто, које си им утврдио. Поставио си међу, преко које не прелазе, и не враћају се
 10. да покрију земљу. Извео си изворе по доли-
 11. нама, између гора теку воде. Напајају све звијери пољске ; дивљи магарци гасе жеђу сво-
 12. ју. На њима птице небеске живе ; кроз гране
 13. разлијеже се глас њихов. Напајаш горе с висина својих, плодовима дјела твојих сити се зе-
 14. мља. Дајеш те расте трава стоци, и зелен за ко-
 15. рист човјеку, да би изводио хљеб из земље. И вино весели срце човјеку, и лице се свијетли од
 16. уља, и хљеб срце човјеку кријепи. Сите се дрвета
 17. Божија, кедри Ливански, које си посадио. На њима птице вију гнијезда ; станак је родин на
 18. јелама. Горе високе дивокозама, камен је уто-

19. чиште зечевима. Створио си мјесец да пока-
20. зује времена, сунце познаје запад свој. Сте-
- реш таму и бива ноћ, по којој излази све зви-
21. јерје шумско; Лавови ричу за плијеном, и
22. траже од Бога хране себи. Сунце гране, и
- они се сакривају и лијежу у ложе своје.
23. Излази човјек на посао свој, и на рад свој до
24. вечера. Како је много дјела твојих, Господе!
- Све си премудро створио; пуна је земља блага
25. твојега. Гле, море велико и широко, ту гмижу
26. без броја, животиња мала и велика; Ту лађе
- плове, крокодил, којег си створио да се игра
27. по њему. Све тебе чека, да им дајеш пићу на
28. вријеме. Дајеш им, примају; отвориш руку
29. своју, сите се добра. Одвратиш лице своје,
- жалосте се; узмеш им дух, гину и у прах свој
30. повраћају се. Пошљеш дух свој, постају, и
31. понављаш лице земљи. Слава Господу ва ви-
- јек; нек се весели Господ за дјела своја!
32. Он погледа на земљу, и она се тресе; дотакне
33. се гора, и диме се. Пјеваћу Господу за живо-
- та својега; хвалићу Бога својега док сам год.
34. Нека му буде мила бесјода моја! веселићу се
35. о Господу. Нека нестане грјешникâ са земље,
- и безбожникâ нека не буде више! Благосиљај,
- душо моја, Господа! Алилуја!

ПСАЛАМ СІУ.

- Хвалите Господа; гласите име његово; јављај-
2. те по народима дјела његова. Пјевајте му и
3. славите га; казујте сва чудеса његова. Хва-
- лите се светијем именом његовијем; нек се ве-
4. сели срце онијех који траже Господа. Тражи-

- те Господа и силу његову, тражите лице њего-
 5. во без престанка. Памтите чудеса његова која
 је учинио, знаке његове и судове уста његови-
 6. јех. Сјеме Авраамово слуге су његове,
 7. синови Јаковљеви избрани његови. Он је Го-
 спод Бог наш, по свој су земљи судови његови.
 8. Памти ва вијек завјет свој, ријеч, коју је дао
 9. на тисућу кољена, Што је завјетовао Авраа-
 10. му, и за што се клео Исаку. То је поставио
 Јакову за закон, и Израиљу за завјет вјечни,
 11. Говорећи: теби ћу дати земљу Ханаанску у
 12. нашљедни дио. Тада их још бијаше мало на
 13. број, бијаше их мало, и бјеху дошљаци. Иђа-
 ху од народа до народа, из једнога царства к
 14. другоме племену. Не даде никоме да им нау-
 15. ди, и караше за њих царева: „Не дирајте у
 помазанике моје, и пророцима мојим не чините
 16. зла.“ И пусти глад на ону земљу; и потр сав
 17. хљеб што је за храну. Посла пред њима чо-
 18. вјека; у робље продан би Јосиф. Оковима сте-
 гоше ноге његове, гвожђе тишташе душу ње-
 19. гову, Док се стече ријеч његова, и ријеч Го-
 20. сподња прослави га. Посла цар и одријеши
 21. га; господар над народима, и пусти га. По-
 стави га господарем над домом својим, и запо-
 22. вједником над свијем што имаше. Да влада
 над кнезовима његовијем по својој вољи, и ста-
 23. рјешине његове уразумљује. Тада дође Из-
 раиљ у Мисир, и Јаков се пресели у земљу
 24. Хамову. И намножи Бог народ свој, и учини
 25. га јачега од непријатеља његовијех. Преврну
 се срце њихово, те омрзнуше на народ његов,
 26. и чинише лукавство слугама његовијем. По-
 сла Мојсија, слугу својега, Арона, избраника

27. својега. Показаше међу њима чудотворну силу његову и знаке његове у земљи Хамовој.
28. Пустии мрак и замрачи, и не противише се ричи његовој.
29. Претвори воду њихову у крв, и помори рибу њихову.
30. Провре земља њихова жабама, и собе царева њиховијех.
31. Рече, и дођоше бубине, уши по свијем крајевима њиховијем.
32. Мјесто дажда, послана на њих град, живи огањ на земљу њихову.
33. И поби чокоте њихове и смокве њихове, и потр дрвета у крајевима њиховијем.
34. Рече, и дођоше скакавци и гусјенице небројене;
35. И изједоше сву траву по земљи њиховој, и поједоше род у пољу њихову.
36. И поби све првенце у земљи њиховој, првине свакога труда њихова.
37. И изведе *Израиљце* са сребром и златом, и не бјеше суштала у племена њиховијем.
38. Обрадова се Мисир изласку њихову, јер страх њихов бјеше на њ пао.
39. Разастрије (им) облак за покривач, и огњу заповједи те им свијетли ноћу.
40. Молише, и посла им препелице, и хљебом их небескијем храни.
41. Отвори камен и протече вода, ријеке протекоше по сухој пустињи.
42. Јер се опомињаше свете ричи своје к Аврааму, слуги својему.
43. И изведе народ свој у радости, избране своје у весељу.
44. И даде им земљу на рбдѣ и труд туђинаца у наслѣдство,
45. Да би чували заповијести његове, и законе његове пазили. Алилуја.

ПСАЛАМ СV.

Алилуја.

- Хвалите Господа, јер је добар, јер је до вије-
 2. ка милост његова. Ко ће исказати силу Го-
 3. сподњу? испричати сву славу његову? Бла-
 4. го онима који држе истину и творе право сваг-
 5. да! Опомени ме се, Господе, по *својој* мило-
 сти к народу својему; походи ме помоћу сво-
 6. јом, Да бих видео у добру изабране твоје, ве-
 селио се у весељу народа твојега, хвалио се
 7. заједно с напљедством твојим. Згријешисмо с
 оцима својим, постасмо кривци, безаконици.
 8. Оци наши у Мисиру не разумјеше чудеса тво-
 јих, не опомињаше се великих милости твојих,
 и викаше крај мора, крај црвенога мора.
 9. Али им он поможе имена својега ради, да би
 10. показао силу своју. Запријети црвеном мору,
 и пресакну; и проведе их преко бездане као
 11. преко пустиње; И сачува их од руке нена-
 видникове, и избави их из руке непријатељеве.
 12. Покри вода непријатеље њихове, ни један од
 13. њих не оста. Тада вјероваше ријечима њего-
 14. вијем, и пјеваше му хвалу. Али брзо забора-
 више дјела његова, и не почекаше воље његове.
 15. Полакомише се у пустињи, и стадоше кушати
 16. Бога у земљи гдје се не живи. Он испуни мол-
 бу њихову, али посла погибао на душу њихо-
 17. ву. Позавидјеше Мојсију и Арону, којег бје-
 18. ше Господ осветио. Расједе се земља, и про-
 ждрије Датана и затрпа чету Авирамову. И
 спали огањ чету њихову, и пламен сажеже без-

19. божнике. Начинише теле код Хорива, и кла-
20. њаху се кипу. Мијењаху славу своју на при-
21. лику вола, који једе траву. Заборавише Бога,
спаситеља својега, који је учинио велика *дјела*
22. у Мисиру, Дивна у земљи Хамовој, страшна
23. на црвеном мору. И шћаше их истријебити, да
Мојсије изабраник његов не стаде као у расјели-
ни пред њим, и не одврати јарост његову да их
24. не истријеби. Послије не марише за земљу же-
25. љену, не вјероваше ријечи његовој. Побунише
се у шаторима својим, не слушаше гласа Го-
26. сподњега. И он подиже руку своју на њих,
27. да их побије у пустињи, Да побије племе њи-
хово међу народима, и расије их по земљама.
28. И присташе за Ваалфегором, и једоше *прине-*
29. *сено на* жртву мртвима. И расрдише Бога *дје-*
30. *лима* својим, и удари у њих погибао. И уста-
де Финеес, и умилостави, и престаде погибао.
31. И то му се прими у правду, од кољена до ко-
32. љена до вијека. И разгњевише *Бога* на води
33. Мериви, и Мојсије пострада њих ради; Јер
дотужише духу његову, и погријеша устима
34. својима. Не истријебише *на́рôdâ*, за које им је
35. Господ рекао; Него се помијешаше с незна-
36. бошцима, и научише *дјела* њихова. Стадоше
служити идолима њиховијем, и они им бише
37. замка. Синове своје и кћери своје приносише
38. на жртву ђаволима. Проливаше крв праву,
крв синова својих и кћери својих, које прино-
39. шаху на жртву идолима Ханаанским, и оскврни
се земља крвнијем *дјелима*. Оскврнише себе
40. својим. И плану гњев Господњи на народ ње-
41. гов, и омрзну му дио његов. И предаде их у

- руке незнабожачке, и ненавидници њихови ста-
42. доше господарити над њима. Досађиваше им непријатељи њихови, и они бише покорени под
43. власт њихову. Много их је пута избављао, али га они срдеше намјерама својим, и бише
44. поништени за безакоње своје. Али он погледа на невољу њихову, чувши тужњаву њихову,
45. И опомену се завјета својега с њима, и покаја
46. се по великој милости својој; И учини, те их стадоше жалити сви који их бјеху заробили.
47. Спаси нас, Господе Боже наш, и покупи нас из незнабожаца, да славимо свето име твоје, да се
48. хвалимо твојом славом! Благословен Господ Бог Израиљев од вијека и до вијека! И сав народ нека каже: амин! Алилуја!

ПСАЛАМ CVI.

(Алилуја.)

- Хвалите Господа, јер је добар; јер је до вије-
2. ка милост његова; Тако нека реку које је избавио Господ, које је избавио из руке непри-
3. јатељеве, Скупио их из земаља, од истока и
4. запада, од сјевера и мора. Луташе по пустињи, гдје се не живи, пута граду насељеноме не
5. находише; Бјеху гладни и жедни, и душа
6. њихова изнемагаше у њима; Али завикаше ка Господу у тузи својој; (и) избави их из невоље
7. њихове. И изведе их на прав пут, који иде у
8. град насељени. Нека хвале Господа за милост његову, и за чудеса његова ради синова људ-
9. ских! Јер сити душу ташту, и душу гладну
10. пуни добра. Сједише у тами и у сјену смрт-

11. ном, оковани у тугу и гвожђе ; Јер не слушаше ријечи Божијих , и не марише за вољу
12. вишњег. Он поништи срце њихово страдањем ; спотакоше се, и не бјеше ко да поможе.
13. Али завикаше ка Господу у тузи својој, (и) из-
14. бави их из невоље њихове ; Изведе их из таме и сјена смртнога , и раскиде окове њихове.
15. Нека хвале Господа за милост његову, и за чу-
16. деса његова ради синова људских ! Јер разби врата мједена , и пријеворнице гвоздене сломи.
17. Безумници страдаше за неваљале путове своје
18. и за неправде своје. Свако се јело гадило души њиховој, и дођоше до врата смртнијех.
19. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и из-
20. бави их из невоље њихове. Посла ријеч своју и исцијели их, и избави их из гроба њихова.
21. Нека хвале Господа за милост његову, и за
22. чудеса његова ради синова људских ! И нека принесу жртву за хвалу, и казују дјела његова
23. у пјесмама ! Који плове по мору на корабљима,
24. и раде на великим водама, Они су видјели дје-
25. ла Господња, и чудеса његова у дубини. Каже, и диже се силян вјетар, и устају вали на
26. њему, Дижу се до небеса и спуштају до бездана : душа се њихова у невољи разлива ;
27. Посрћу и љуљају се као пијани ; све мудрости
28. њихове нестаје. Али завикаше ка Господу у тузи својој , (и) изведе их из невоље њихове.
29. Он обраћа вјетар у тишину , и вали њихови умукну. Веселе се кад се стишају, и води их у
31. пристаниште које желе. Нека хвале Господа за милост његову, и за чудеса његова ради си-
32. нова људских ! Нека га узвишују на сабору народном , на скупштини старјешинској славе

33. га! Он претвара ријеке у пустињу, и изворе
 34. водене у сухоту, Родну земљу у слану пу-
стару за неваљалство онијех који живе на њој.
 35. Он претвара пустињу у језера, и суху земљу
 36. у изворе водене, И насељава онамо гладне.
 37. Они зидају градове за живљење; Сију поља,
 38. саде винограде, и сабирају љетину. Благоси-
 ља их и множе се јако, и стоке им не умаљује.
 39. Прије их бијаше мало, падаху од зла и невоље,
 40. што их стизаше. Он сипа срамоту на кнезове,
 и оставља их да лутају по пустињи гдје нема
 41. путова. Он извлачи убогога из невоље, и пле-
 42. мена као стадо. Добри виде и радују се; а
 43. свако неваљалство затискује уста своја. Ко
 је мудар, нека запамти ово, и нека познаду ми-
 лости Господње.

ПСАЛАМ СVІІ.

Пјесма. Псалам Давидов.

- Готово је срце моје, Боже, (готово је срце мо-
 је,) пјеваћу и хвалићу заједно са славом сво-
 3. јом. Прени се псалтире и гусле; устаћу
 4. рано. Славићу тебе, Господе, по народима,
 5. појаћу теби по племенима. Јер је сврх небеса
 6. милост твоја, и до облака истина твоја. Узви-
 си се више небеса, Боже, и по свој земљи *нека*
 7. *буде* слава твоја! Да би се избавили мили
 твоји, помози десницом својом, и услиши ме.
 8. Бог рече у светињи својој: „веселићу се, раз-
 дијелићу Сихем, и долину Соков размјерићу.
 9. Мој је Галаад, мој је Манасија, Јефрем је крје-
 10. пост главе моје, Јуда скиптар мој. Моав је

- чаша из које се умивам, Едому ћу пружити о-
бућу своју; над земљом Филистимском попије-
11. ваћу.“ Ко ће ме одвести у тврди град, ко ће
12. ме отпратити до Едома? Зар не ћеш ти, Бо-
же, који си нас одбацио, и не идеш, Боже, с
13. војскама нашим? Дај нам помоћ у тјескоби,
14. обрана је човјечија узалуд. Богом смо јаки;
он гази непријатеље наше.

ПСАЛАМ СVIII.

Начелнику пјевачком. Давидов псалом.

2. Боже, славо моја, немој мучати. Јер се уста
безбожничка и уста лукава на ме отворише;
3. говоре са мношвом језиком лажљивијем. Ријечима
злоступнијем са свијех страна гоне ме, и оружају
4. се на ме ни за што. За љубав моју устају на
5. мене, а ја се молим. Враћају ми зло за добро,
6. и мржњу за љубав моју. Постави над њим ста-
рјешину безбожника, и противник нека му стане
7. с десне стране. Кад се стане судити, нека
изађе крив, и молитва његова нека буде гријех.
8. Нека буду дани његови кратки, и власт њего-
9. ву нека добије други. Дјеца његова нек бу-
10. ду сироте, и жена његова удовица. Дјеца ње-
гова нек се потуцају и просе, и нека траже
11. *хљеба* изван својих пустилина. Нека му узме
дужник све што има, и нека разграбе туђини
12. муку његову. Нек се не нађе нико ко би га
љубио, ни ко би се смисловао на сироте његове.
13. Потомство његово нек се затре, у другом ко-
14. љеву нека погине име њихово. Безакоње ста-
ријех његовијех нек се спомене у Господа, и

15. гријех матере његове нек се не избрише. Нека буду свагда пред Господом, и он нека истри-
16. јеби спомен њихов на земљи; За то што се није сјећао чинити милост, него је гонио човјека ништега и убогога, и тужноме у срцу тра-
17. жио смрт. Љубио је клетву, нека га и стигне; није марио за благослов, нека и отиде од њега.
18. Нек се обуче у клетву као у хаљину, и она нек уђе у њега као вода, и као уље у кости
19. његове. Нек му она буде као хаљина, у коју се облачи, и као појас, којим се свагда паше.
20. Така плаћа нек буде од Господа ониха који ме ненавиде, и који говоре зло на душу моју.
21. А мени, Господе, Господе, учини што приличи имену твојему. Ти си добар, милошћу својом
22. избави ме. Јер сам невољан и ништ, и срце је
23. моје рањено у мени. Нестаје ме као сјена,
24. кад се одмиче; тјерају ме као скакавце. Кољена моја изнемогоше од поста, и тијело моје
25. омрша. Постадох подсмјех њима: видећи ме
26. машу главом својом. Помози ми, Господе, Бо-
27. же мој, спаси ме по милости својој. Нека познаду да је ово твоја рука, и ти, Господе, да
28. си ово учинио. Они куну, а ти благослови; устају, али нек се постиде, и слуга се твој об-
29. радује. Нек се противници моји обуку у срамоту, и као хаљином нек се покрију стидом
30. својим. Хвалићу Господа веома устима сво-
31. јима, и усред многих славићу га, Јер стоји с десне стране убогоме, да би га спасао од оних који осуђују душу његову.

ПСАЛАМ СІХ.

(Алилуја.) Давидов псалам.

- Рече Господ Господу мојему: сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје
2. за подножје ногама твојима. Скиптар силе даје ти Господ са Сиона: владај сред непријате-
 3. ља својих. У дан рата твојега народ је твој готов у светој красоти. *Као* роса зори из утробе,
 4. *така* је у тебе младост твоја. Господ се заклео, и не ће се покајати: ти си свештеник до
 5. вијека по реду Мелхиседекову. Господ је теби с десне стране. Побиће у дан гњева својега
 6. царева; Судиће народима, напуниће *земљу*
 7. трупова; сатрће главу на земљи широкој. Из потока ће на путу пити, и за то ће подигнути главу.

ПСАЛАМ СХ.

Алилуја.

- Хвалим те, Господе, од свега срца на вијећу
2. праведничком и на сабору. Велика су дјела
 3. Господња, драга свима који их љубе. Дјело је његово слава и красота, и правда његова
 4. траје до вијека. Чудеса је своја учинио да се не забораве; добар је и милостив Го-
 5. спод. Храну даје онима који га се боје, памти
 6. ва вијек завјет свој. Силу дјела својих јавио је народу својему давши им наслѣдство *на*рѣ-
 7. да. Дјела су руку његовијех истина и правда;

8. вјерне су заповијести његове; Тврде су за ва вијек вијека, основане на истини и правди.
9. Избављење посла народу својему; постави за ва вијек завјет свој. Име је његово свето, и
10. ваља му се клањати. Почетак је мудрости страх Господњи; доброга су разума сви који их творе. Хвала његова траје до вијека.

ПСАЛАМ СХІ.

Алилуја. (Агеја и Захарије).

- Благо човјеку који се боји Господа, коме су
2. веома омиљеле заповијести његове. Силно ће бити на земљи сјеме његово, род праведнички
 3. биће благословен. Обиље је и богатство у дому његову, и правда његова траје до вијека.
 4. У тами сјаје видјело праведницима од доброга,
 5. милостивога и праведнога. Благо ономе који је милостив и даје у зајам! Он ће дати тврђу
 6. ријечима својим на суду. Јер не ће посрнути до вијека, праведник ће се спомињати ва вијек.
 7. Не боји се зла гласа! срце је његово стално,
 8. узда се у Господа. Утврђено је срце његово, не ће се побојати, и видјеће како падају не-
 9. пријатељи његови. Просипа, даје убогим; правда његова траје до вијека, рог се његов
 10. узвишује у слави. Безбожник види и једи се, шкргуће зубима својим, и сахне. Жеља ће безбожницима пропасти.

ПСАЛАМ СХІІ.

Алилуја.

- Хвалите, слуге Господње, хвалите име Го-
 2. сподне. Да буде име Господње благословено
 3. од сад и до вијека. Од истока сунчаног до
 4. запада да се слави име Господње. Узвишен је
 над свима народима Господ; сврх небеса је
 5. слава његова. Ко је као Господ, Бог наш,
 6. који сједи на висини. (И) сагиба се да види
 7. што је на небесима и на земљи. Који из праха
 подиже убогога, и из кала узвишује ништега;
 8. И посађује га с кнезовима, с кнезовима у на-
 9. роду његову; Од нероткиње насељава кућу,
 учинивши је радосном мајком синовима. Али-
 луја!

ПСАЛАМ СХІІІ.

(Алилуја.)

- Кад изађе Израиљ из Мисира, дом Јаковљев из
 2. народа туђега, Јудеја постаде светиња Бо-
 3. жија, Израиљ област његова. Море видје и
 4. побјеже; Јордан се обрати натраг. Горе ска-
 5. каше као овнови, брдашца као јагањци. Што
 ти би, море, те побјеже, (и теби) Јордане, те се
 6. обрати натраг? Горе, што скачете као овно-
 7. ви, и брдашца, као јагањци? Пред лицем Го-
 сподњим дркћи земљо, пред лицем Бога Јаков-
 8. лева, Који претвара камен у језеро водено,
 9. гранит у извор водени. Не нама, Господе, не

- нама, него имену својему дај славу, по милости
10. својој, по истини својој. За што да говоре
 11. народи: гдје ли је Бог њихов? Бог је наш на небесима (и на земљи), твори све што хоће.
 12. Идоли су (незнабожачки) сребро и злато, дјело
 13. руку човјечијих. Уста имају, а не говоре; очи
 14. имају, а не виде; Уши имају, а не чују; ноз-
 15. дрве имају, а не миришу; Руке имају, а не хватају; ноге имају, а не ходе, и не пуштају
 16. гласа из грла својега. Таки су и они који их
 17. граде, и сви који се уздају у њих. Доме Израиљев, уздај се у Господа; он им је помоћ
 18. и штит. Доме Аронов, уздај се у Господа; он
 19. им је помоћ и штит. Који се бојите Господа, уздајте се у Господа; он им је помоћ и штит.
 20. Господ нас се опомиње, благосиља нас, благосиља дом Израиљев, благосиља дом Аронов;
 21. Благосиља оне који се боје Господа, мале и
 22. велике. Да вам Господ умножи *благослове*,
 23. вама и синовима вашим. Господ да вас бла-
 24. гослови, творац неба и земље! Небо је небо Господње, а земљу је дао синовима човјечијим.
 25. Не ће те мртви хвалити, Господе, нити они ко-
 26. ји сиђу онамо гдје се мучи. Ми (живи) благосиљаћемо Господа од сад и до вијека. Алилуја.

ПСАЛАМ СХІV.

- Мило ми је што Господ услиши молитвени глас
2. мој; Што пригну к мени ухо своје; и за то
 3. ћу га у све дане своје призивати. Опколише ме болести смртне, и јади паклени задесише
 4. ме, наиђох на тугу и муку; Али призвах име
 5. Господње: Господе! избави душу моју! До-

- бар је Господ и праведан, и Бог је наш мило-
6. стив; Чува просте Господ; бијах у невољи, и
 7. поможе ми. Врати се, душо моја, у мир свој;
 8. јер је Господ добротвор твој! Ти си избавио
 - душу моју од смрти, око моје од суза, ногу
 9. моју од спотицања. Ходићу пред лицем Го-
 - сподњим по земљи живијех.

ПСАЛАМ СХV.

(Алилуја.)

- Вјеровах кад говорих: у љутој, сам невољи.
2. Рекох у сметњи својој: сваки је човјек лажа.
 3. Шта ћу вратити Господу за сва добра што ми
 4. је учинио? Узећу чашу спасенија, и призва-
 5. ћу име Господње. Извршићу обећања своја
 6. Господу пред свијем народом његовијем. Скупа
 7. је пред Господом смрт светаца његовијех. О
 - Госпode! ја сам слуга твој, ја сам слуга твој,
 - син слушкиње твоје; расковао си с мене окове
 8. моје. Жртву за хвалу приносићу теби, и име
 9. Господње призваћу. Извршићу обећања сво-
 10. ја Господу пред свијем народом његовијем, У
 - двору дома Господњег, усред тебе, Јерусали-
 - ме. Алилуја!

ПСАЛАМ СХVІ.

(Алилуја.)

- Хвалите Господа сви народи, славите га сва
2. племена; Јер је велика милост његова к нама,
 - и истина Господња (траје) до вијека. Алилуја!

ПСАЛАМ СХVII.

(Алилуја.)

- Хвалите Господа, јер је добар, јер је до вијека
 2. милост његова. Нека рече (дом) Израиљев :
 3. (добар је) до вијека је милост његова; Нека
 рече дом Аронов : (добар је) до вијека је ми-
 4. лост његова; Нека реку сви који се боје Го-
 спода : (добар је) до вијека је милост његова.
 5. Из тјескобе повиках ка Господу и услиши ме,
 6. *изведе* ме на пространо мјесто Господ. Господ
 је са мнош, не бојим се : шта ће ми учинити
 7. човјек ? Господ ми је помоћник : слободно ћу
 8. гледати у непријатеље своје. Боље је уздати
 се у Господа него ли се ослањати на човјека ;
 9. Боље је уздати се у Господа него ли се осла-
 10. њати на кнезове. Сви ме народи опколише ;
 11. али их у име Господње разбих. Оптекоше,
 опколише ме ; али их у име Господње разбих.
 12. Опколише ме као пчеле (сат), и угасише се као
 огањ у трњу : у име их Господње разбих.
 13. Отиснуо си ме да паднем, али ме Господ при-
 14. хвати. Господ је хвала моја и пјесма ; он ми
 15. постаде спаситељ. Глас радости и спасенија
 чује се у колибама праведничким : „Десница
 16. Господња даје силу ; Десница Господња уз-
 17. вишује, десница Господња даје силу.“ Не ћу
 умријети, него ћу жив бити, и казивати дјела
 18. Господња. Карајући покара ме Господ ; али
 19. ме смрти не даде. Отворите ми врата од
 20. правде, ући ћу на њих, славићу Господа. „Ево
 врата Господња, на која улазе праведници!“

21. Хвалим те, што си ме услишио, и постао ми
 22. спаситељ. Камен, који одбацише зидари, по-
 23. ста глава од угла. То би од Господа, и дивно
 24. је у нашим очима. Ево дан, који створи Го-
 25. спод! Радујмо се и веселимо се уњ! О Го-
 споде, помози! о Господе, дај да буде у на-
 26. предак! Благословен који иде у име Господ-
 ње! Благосиљамо вас из дома Господњег.
 27. Господ је Бог крјепак, и он нас обасја; *жр-*
тву празничну, везану врвцама, *водите* к рого-
 28. вима жртвенику. Ти си Бог мој; тебе хвалим,
 Боже мој, тебе узвишујем; (јер си ме услишио
 29. и постао ми спаситељ.) Хвалите Господа, јер
 је добар, јер је милост његова до вијека.

ПСАЛАМ СХVIII.

(Алилуја.)

- Благо онима, којима је пут чист, који ходе у
 2. закону Господњем. Благо онима, који чувају
 откривења његова, свијем срцем траже га;
 3. Који не чине безакоња, ходе путозима његови-
 4. јем! Ти си дао заповијести своје, да се чува-
 5. ју добро. Кад би путови моји били управљени
 6. да чувам наредбе твоје! Онда се не бих по-
 7. стидио, пазећи на заповијести твоје; Хвалио
 бих те с правијем срцем, учећи се праведнијем
 8. законима твојим. Чуваћу наредбе твоје, немој
 9. ме оставити са свијем. Како ће младић очи-
 стити пут свој? Владајући се по твојим рије-
 10. чима. Свијем срцем својим тражим тебе, не
 11. дај ми да зађем од заповијести твојих. У срце
 своје затворио сам ријеч твоју, да ти не грије-

12. шим. Благословен си, Господе! научи ме на-
13. редбама својим. Устима својим јављам све су-
14. дове уста твојих. На путу откривења твојих
15. радујем се као за велико богатство. О запо-
- вијестима твојим размишљам, и пазим на путове
16. твоје. Наредбама твојим тјешим се, не забо-
17. рављам ријечи твоје. Учини милост служи сво-
18. јему, да бих живио и чувао ријеч твоју. О-
- твори очи моје, да бих видио чудеса закона
19. твојега; Гост сам на земљи, немој сакрити од
20. мене заповијести својих. Изнеможе душа мо-
- ја желећи без престанка *познати* судове твоје.
21. Ти си страشان проклетим охолицама, које за-
22. страњују од заповијести твојих. Одврати од
- мене руг и срамоту, јер чувам откривења твоја.
23. Сједе кнезови и договарају се на мене; а слу-
24. га твој размишља о наредбама твојим. Откри-
- вења су твоја утјеха моја, (и наредбе твоје)
25. савјетници моји. Душа моја лежи у праху, о-
26. живи ме по ријечи својој. Казујем путове
- своје, и чујеш ме; научи ме наредбама својим.
27. Уразуми ме о путу заповијести својих, и раз-
28. мишљаћу о чудесима твојим. Сузе пролива
- душа моја од туге, окријепи ме по ријечи сво-
29. јој. Пут лажни уклони од мене, и закон свој
30. даруј ми. Пут истини избрах, законе твоје
31. тражим. Прионух за откривења твоја, Госпо-
32. де; немој ме осрамотити. Путем заповијести
33. твојих трчим, јер си раширио срце моје. По-
- кажи ми, Господе, пут наредба својих, да га се
34. држим до краја. Уразуми ме, и држаћу се за-
35. кона твојега, и чувати га свијем срцем. Поста-
- ви ме на стазу заповијести својих, јер ми је она
36. омиљела. Превиј срце моје к откривењима

37. својим, а не к лакомству. Одврати очи моје
 да не гледају ништавила, путем својим оживи
 38. ме. Испуни служи својему ријеч своју, да те
 39. се боји. Уклони руг мој, којега се плашим;
 40. јер су судови твоји благи. Миле су ми запо-
 41. вијести твоје, правдом својом оживи ме. Нека
 дође на ме милост твоја, Господе, помоћ твоја
 42. по ријечи твојој. И ја ћу одговорити ономе
 43. који ме ружи; јер се уздам у ријеч твоју. Не-
 мој узети нигда од уста мојих ријечи истине,
 44. јер чекам судове твоје. И чуваћу закон твој
 45. свагда, до вијека и без престанка. Ходићу
 46. слободно, јер тражим заповијести твоје. Го-
 ворићу о откривењима твојим пред царевима,
 47. и не ћу се стидјети. Тјешићу се заповијести-
 48. ма твојим, које љубим. Руке своје пружам к
 заповијестима твојим, које љубим, и размишљам
 49. о наредбама твојим. Опомени се ријечи своје
 к служи својему, на коју си ми заповиједио да
 50. се ослањам. У невољи мојој тјеши ме што ме
 51. ријеч твоја оживљава. Охоли ми се ругају
 веома; али ја не одступама од закона твојега.
 52. Памтим сүдове твоје од искона, Господе, и тје-
 53. шим се. Гњев ме обузима на безбожнике, који
 54. остављају закон твој. Наредбе су твоје пјесма
 55. моја у путничком стану мојем. Ноћу помињем
 56. име твоје, Господе, и чувам закон твој. То је
 57. моје, да чувам заповијести твоје. Дио мој ти
 си, Господе; наумио сам чувати ријечи твоје.
 58. Молим ти се из свега срца, смилуј се на ме
 59. по ријечи својој. Разматрам путове твоје, и
 60. обраћам ноге своје к откривењима твојим. Хи-
 тим, и не затежем се чувати заповијести твоје.
 61. Мреже безбожничке опколише ме, (али) закона

62. твојега не заборављам. У по ноћи устајем да
63. те славим за праведне судове твоје. У зајед-
ници сам са свима који се тебе боје и који чу-
64. вају заповијести твоје. Доброте је твоје, Го-
споде, пуна сва земља; наредбама својим нау-
65. чи ме. Учинио си добро служи својему, Го-
66. споде, по ријечи својој. Доброј мисли и зна-
њу научи ме, јер заповијестима твојим вјеру-
67. јем. Прије страдања твојега лутах, а сад чу-
68. вам ријеч твоју. Ти си добар, Господе, и до-
69. бро чиниш; научи ме наредбама својим. Охо-
ли плету на мене лаж, али се ја свијем срцем
70. држим заповијести твојих. Задригло је срце
њихово као сало, а ја се тјешим законом тво-
71. јим. Добро ми је што страдам, да се научим
72. наредбама твојим. Милији ми је закон уста
73. твојих него тисуће злата и сребра. Руке тво-
је створиле су ме и начинили ме; уразуми ме,
74. и научићу се заповијестима твојим. Који се
тебе боје, видјеће ме, и радоваће се што се уз-
75. дам у твоју ријеч. Знам да су судови твоји,
Господе, праведни, и по правди ме караш.
76. Нека буде доброта твоја утјеха моја, као што
77. си рекао служи својему. Нека дође к мени ми-
лосрђе твоје, и оживим; јер је закон твој утје-
78. ха моја. Нек се постиде охоли; јер ме без
кривице оборише. Ја размишљам о заповије-
79. стима твојим. Нек се обрате к мени који се
80. тебе боје, и који знаду откривења твоја. Срце
моје нека буде савршено у наредбама твојим,
81. да се не постидим. Чезне душа моја за спа-
82. сенијем твојим, *ријеч* твоју чекам. Чезну очи
моје за ријечју твојом; говорим: кад ћеш ме
83. утјешити? Постадох као мијех у диму, *али*

84. твојих наредаба не заборавих. Колико ће бити дана слуге твојега? Кад ћеш судити онима
 85. који ме гоне? Охоли ископаше ми јаму насупрот
 86. закону твојему. Све су заповијести твоје
 87. је истина; без кривице ме гоне, помози ми. У мало ме не убише на земљи, али ја не остављам
 88. заповијести твојих. По милости својој оживи ме, и чуваћу откривења уста твојих. До вијека је, Господе, ријеч твоја утврђена на небесима,
 90. Од кољена до кољена истина твоја; ти си поставио земљу, и стоји. По твојој наредби
 92. све стоји сад; јер све служи теби. Да није закон твој био утјеха моја, погинуо бих у
 93. невољи својој. Заповијести твојих не ћу заборавити до вијека; јер ме њима оживљаваш.
 94. Ја сам твој, помози ми, јер тражим заповијести твоје. Безбожници гледају да ме убију; а ја
 96. размишљам о твојим откривењима. Свему савршеноме видјех крај; али је заповијест твоја
 97. веома широка. Како љубим закон твој! Вас дан мислим о њему. Заповијест твоја чини ме
 98. мудријега од непријатеља мојих; јер је са мноштва твојих;
 99. јер размишљам о твојим откривењима. Мудрији сам од старца; јер заповијести
 101. твоје чувам. Од свакога злога пута заустављам
 102. ноге своје, да бих чувао ријеч твоју. Од наредаба твојих не одступај; јер си ме ти
 103. научио. Како су слатке језику мојему ријечи твоје,
 104. слађе од меда устима мојима! Од заповијести твојих
 105. постадох разуман; тога ради мрзим на сваки пут лажни.
 106. Ријеч је твоја живот за мене; и видјело стази мојој. Заклео се да ћу чувати наредбе правде твоје, и извр-

107. шићу. Поништен сам веома, Господе, оживи
108. ме по ријечи својој. Нека ти буде угодна,
Господе, добровољна жртва уста мојих, и су-
109. довима својим научи ме. Душа је моја у ру-
ци мојој непрестано у *невољи*; али закона тво-
110. јега не забораваљам. Безбожници су ми метну-
ли замку; али од заповијести твојих не застра-
111. них. Присвојих откривења твоја за ва вијек;
112. јер су радост срцу мојему. Приволио сам ср-
це своје да твори наредбе твоје ва вијек, до
113. краја. Који преступају закон, ја њих мрзим, а
114. закон твој љубим. Ти си заклон мој и штит
115. мој; ријеч твоју чекам. Идите од мене, бе-
законици! И чуваћу заповијести Бога својега,
116. Укријепи ме по ријечи својој, и бићу жив, и
117. немој ме осрамотити у надању мом. Утврди
ме, и спашћу се, и размишљаћу о наредбама
118. твојим без престанка. Обараш све који одсту-
пају од наредба твојих; јер су помисли њи-
119. хове лаж. *Као* гар бацаш све безбожнике на
земљи; тога ради омиљеше ми откривења твоја.
120. Дркће од страха твојега тијело моје, и судова
121. твојих бојим се. Чиним суд и правду, не дај
122. ме онима који ме гоне. Одбрани слугу своје-
га на добро *његово*, да ми не чине силе охоли.
123. Очи моје чезну за спасенијем твојим и за рије-
124. чју правде твоје. Учини слуги својему по ми-
лости својој, и наредбама својим научи ме.
125. Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу от-
126. кривења твоја. Вријеме је да Господ ради; о-
127. борише закон твој. Тога ради љубим запови-
јести твоје већма него злато и драго камење.
128. Тога ради заповијести твоје држим да су вјер-
129. не, на сваки пут лажни мрзим. Дивна су от-

- кривења твоја; за то их чува душа моја.
 130. Ријечи твоје кад се јаве, просвјетљују и ура-
 131. зумљују просте. Отворам уста своја да одах-
 132. нем, јер сам жедан заповијести твојих. По-
 гледај ме и смилуј се на ме, као што радиш с
 133. онима који љубе име твоје. Тврди стопе моје
 у ријечи својој, и не дај никакоме безакоњу да
 134. облада мнош. Избави ме од насиља људско-
 135. га, и чуваћу заповијести твоје. Свјетлошћу
 лица својега обасјај слугу својега, и научи ме
 136. наредбама својим. Очи моје лију потоке, за
 137. то што не чувају закона твојега. Праведан
 138. си, Господе, и прави су судови твоји. Јавио
 си правду у откривењима својим, и истину ци-
 139. јелу. Ревност моја једе ме, за то што моји
 140. непријатељи заборавише ријечи твоје. Ријеч
 је твоја веома чиста, и слуга је твој љуби.
 141. Ја сам мален и поништен, *али* заповијести тво-
 142. јих не заборављам. Правда је твоја правда
 143. вјечна, и закон твој истина. Туга и невоља
 нађе ме, заповијести су твоје утјеха моја.
 144. Вјечна је правда у откривењима твојим; уразу-
 145. ми ме, и бићу жив. Вичем из свега срца: у-
 слиши ме, Господе; сачуваћу наредбе твоје.
 146. Призивам те, помози ми; држаћу се откривења
 147. твојих. Претјечем свануће, и вичем; ријеч
 148. твоју чекам. Претјечу очи моје *јутрењу* стра-
 149. жу, да бих размишљао о ријечи твојој. Чуј
 глас мој по милости својој, Господе; по суду
 150. својему оживи ме. Прикучују се који љубе
 безакоње; удаљили су се од закона твојега.
 151. Ти си близу, Господе, и све су заповијести
 152. твоје истина. Одавна знам за откривења твоја,
 153. да си их поставио за ва вијек. Погледај нево-

- љу моју, и избави ме; јер не заборављам за-
 154. кона твојега. Прими се ствари моје, и одбра-
 155. ни ме, по ријечи својој оживи ме. Далеко је
 од безбожника спасеније, јер се не држе нареда-
 156. ба твојих. Милосрђе је твоје, Господе, вели-
 157. ко; по правоме суду свом оживи ме. Много
 је противника мојих и непријатеља мојих; *али*
 158. ја не одступах од откривења твојих. Видим
 одметнике, и мрско ми је; јер не чувају рије-
 159. чи твоје. Гледај, како љубим заповијести тво-
 је, Господе, по милости својој оживи ме.
 160. Основа је ријечи твоје истина, и вјечан је сваки
 161. суд правде твоје. Кнезови ме гоне ни за што,
 162. али се срце моје боји ријечи твоје. Радујем
 се ријечи твојој као онај који задобије велики
 163. плијен. Мрзим на лаж, и гадим се *на њу*; љу-
 164. бим закон твој. Седам пута на дан хвалим те
 165. за судове правде твоје. Велик мир имају они
 који љубе закон твој, и у њих нема спотицања.
 166. Чекам спасеније твоје, Господе, и заповијести
 167. твоје извршујем. Душа моја чува откривења
 168. твоја, и ја их љубим веома. Чувам заповијести
 твоје, и откривења; јер су сви путови моји пред
 169. тобом. Нека изађе тужњава моја преда те,
 170. Господе! По ријечи својој уразуми ме. Нека
 дође мољење моје преда те! По ријечи својој
 171. избави ме. Уста ће моја пјевати хвалу, кад ме
 172. научиш наредбама својим. Језик ће мој кази-
 вати ријеч твоју, јер су све заповијести твоје
 173. праведне. Нека ми буде рука твоја у помоћ;
 174. јер ми омиљеше заповијести твоје. Жедан сам
 спасенија твојега, Господе, и закон је твој у-
 175. тјеха моја. Нека живи душа моја и тебе хва-
 176. ли, и судови твоји нека ми помогну. Зађох као

овца изгубљена : тражи слугу својега ; јер заповијести твојих не заборавих.

ПСАЛАМ СХІХ.

Пјесма за пењање.

Ка Господу завиках у невољи својој, и услиши
 2. ме. Господе ! избави душу моју од уста лаж-
 3. љивијех и од језика лукавога. Шта ће ти да-
 4. ти и шта ће ти принијети језик лукави ? Он је
 као оштре стријеле у јакога, као угљевље
 5. смреково. Тешко мени кад сам туђин код Мо-
 6. соха, живим код шатора Кидарских. Дуго је
 живјела душа моја с онима који мрзе на мир.
 7. Ја сам миран ; ади кад станем говорити, у њих
 је рат.

ПСАЛАМ СХХ.

Пјесма за пењање.

Подижем очи своје ка горама, одакле ми дола-
 2. зи помоћ. Помоћ је мени од Господа, који је
 3. створио небо и земљу. Не ће дати да попузне
 4. нога твоја ; не дријемље чувар твој. Гле, не
 5. дријемље и не спава чувар Израиљев. Господ
 је чувар твој, Господ је сјен твој, он ти је с
 6. десне стране. Дању те не ће сунце убити, ни
 7. мјесец поћу. Господ ће те сачувати од сва-
 8. кога зла, сачуваће душу твоју Господ. Го-
 спод ће чувати улазак твој и излазак твој, од
 оад и до вијека.

ПСАЛАМ СХХІ.

Пјесма за пењање. Давидова.

- Обрадовах се кад ми рекоше : хајдемо у дом
 2. Господњи ! Ево, стоје ноге наше на вратима
 3. твојим, Јерусалиме ! Јерусалим је изидан,
 4. као град сливен у једну зграду. Онамо иду
 племена, племена Господња, по наредби Израи-
 5. љевој да славе име Господње. Ондје стоје
 6. пријестоли дома Давидова. Иштите мира Јеру-
 салиму ; нека буде добро онима који љубе те-
 7. бе ! Нека буде мир око зидова твојих, и че-
 8. ститост у дворовима твојим ! Ради браће сво-
 9. је, и пријатеља својих говорим : мир ти ! Ради
 дома Господа Бога нашега, желим ти добро.

ПСАЛАМ СХХІІ.

Пјесма за пењање.

- К теби подижем очи своје, који живиш на не-
 2. бесима ! Као што су очи слугама упрте у
 руку господара њиховијех, као очи слушкињи-
 не у руку госпође њезине, тако су очи наше
 у Господа Бога нашега, док се смилује на нас.
 3. Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на нас,
 4. јер смо се довољно напители срамоте ; Довољ-
 но се напитала душа наша руга од поноси-
 тих, и срамоте од охолих.

ПСАЛАМ СХХІІІ.

Пјесма за пењање. Давидова.

- Да није био Господ с нама, нека рече Израиљ,
 2. Да није био Господ с нама, кад људи усташе
 3. на нас, Живе би нас прождрили, кад се распа-
 4. ли гњев њихов на нас; Потопила би нас вода,
 5. ријека би покрила душу нашу; Покрила би
 6. душу нашу силна вода. Благословен Господ,
 који нас не даде зубима њиховијем да нас ра-
 7. стржу! Душа се наша избави као птица из
 замке ловачке; замка се раскиде, и ми се изба-
 8. висмо. Помоћ је наша у имену Господњем,
 који је етворио небо и земљу.

ПСАЛАМ СХХІV.

Пјесма за пењање.

- Ко се узда у Господа, он је као гора Сион, не
 2. помјешта се, остаје до вијека. Око Јерусали-
 ма су горе, и Господ је око народа својега од
 3. сад и до вијека. Јер не ће остати скиптар
 безбожнички над дијелом праведничким, да не
 би праведници пружили руке своје на безако-
 4. ње. Учини, Господе, добро добрима и опима
 5. који су правога срца. А који сврћу на криве
 путе, отјераће Господ с онима који чине беза-
 коње. Мир Израиљу!

ПСАЛАМ СХХV.

Пјесма за пењање.

- Кад враћаше Господ робље Сионско, бијасмо
 2. као у сну. Тада уста наша бијаху пуна радости, и језик наш пјевања. Тада говораху по народима: велико дјело чини Господ на њима.
 3. Велико дјело чини Господ на нама; развесели-
 4. смо се. Враћај, Господе, робље наше, као по-
 5. токе на сасушену земљу. Који су са сузама
 6. сијали, нека жању с пјевањем. Иде и плаче који носи сјеме (своје) да сије; поћи ће с пјесмом носећи снопове своје.

ПСАЛАМ СХХVI.

Пјесма за пењање. Соломунова.

- Ако Господ не ће градити дома, узалуд се муче који га граде; ако не ће Господ чувати
 2. града, узалуд не спава стражар. Узалуд раните, доцкан лијежете, једете хљеб уморни;
 3. миломе својему он даје сан. Ево наслједства
 4. од Господа: дјеца, пород је дар од њега. Што су стријеле у руци јакоме, то су синови млади.
 5. Благо човјеку који је њима напунио тул свој! Не ће се осрамотити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

ПСАЛАМ СХХVII.

Пјесма за пењање.

- Благо свакоме, који се боји Господа, који хо-
 2. ди путовима његовијем ! Јер ће јести од тру-
 дова руку својих. Благо теби, и добро ти је.
 3. Жена је твоја као родна лоза усред дома тво-
 јега ; синови твоји као гране маслинове око
 4. стола твојега. Гле, тако ће бити благословен
 5. човјек који се боји Господа ! Благословиће те
 Господ са Сиона, и гледаћеш добро Јерусалим-
 6. ско у све дане живота својега ; Видјећеш си-
 нове у синова својих. Мир Израиљу !

ПСАЛАМ СХХVIII.

Пјесма за пењање.

- Много ми досађиваше од младости моје, нека
 2. рече Израиљ, Много ми досађиваше од мла-
 3. дости моје, али ме не свладаше. На леђима
 мојим ораше орачи, и *водише* дуге бразде сво-
 4. је. Господ је праведан ; исијече конопце без-
 5. божничке. Постидјеће се, одбиће се сви који
 6. ненавиде Сион. Биће као трава на крововима,
 7. која се сасушује прије него се почупа, Од
 које не ће жетелац напунити руке своје, нити
 8. наручја својега везилац ; И који пролазе не
 ће рећи : „благослов Господњи на вама ! бла-
 госиљамо вас именом Господњим“.

ПСАЛАМ СХХІХ.

Пјесма за пењање.

2. Из дубине вичем к теби, Господе! Господе! чуј глас мој. Нека пазе уши твоје на глас мо-
3. љења мојега. Ако ћеш на безакоње гледати,
4. Господе: Господе, ко ће остати? Али је у
5. тебе праштање, да би те се бојали. Чекам Господа; чека душа моја; уздам се у ријеч ње-
6. гову. Душа моја чека Господа већма него
7. страже јутрење, које страже јутрог. Нека чека Израиљ Господа; јер је у Господа милост,
8. и велик је у њега откуп. И он ће откупити Израиља од свијех безакоња његовијех.

ПСАЛАМ СХХХ.

Пјесма за пењање. Давидова.

- Господе! не надима се срце моје, нити се узносе очи моје; нити идем на велико, ни на оно
2. што је више од мене. Смјеран сам и кротак душом својом, као дијете крај матере; као ди-
 3. јете душа је моја у мени. Нек се узда Израиљ у Господа, од сад и до вијека.

ПСАЛАМ СХХХІ.

Пјесма за пењање.

- Опомени се, Господе, Давида и све смјерности
2. његове. Како се кунијаше Господу, и завје-
 3. товаше Богу Јаковљеву: „Не ћу ући у шатор

- дома својега, нити ћу лећи на постељу одра
 4. својега; Не ћу дати сна очима својима, ни
 5. вјеђама својима дријема, Док не нађем мјеста
 6. Господу, стана *Богу* Јаковљеву.“ Ево, чусмо
 да је у Јефремовој земљи, нађосмо га на пољи-
 7. ма *Каријат*-Јаримским. Уђимо у стан његов,
 8. поклонимо се подножју ногу његовијех. Ста-
 ни, Господе, на *мјесту* мира својега, ти и ков-
 9. чег силе твоје. Свештеници твоји нек се обу-
 10. ку у правду, и свеци твоји нек се радују. Ра-
 ди Давида слуге својега немој одвратити лица
 11. од помазаника својега. Закле се Господ Да-
 виду у истини, од које не ће одступити: од
 порода твојега посадићу на пријестолу твојему.
 12. Ако синови твоји ушчувају завјет мој, и откри-
 вења моја, којима ћу их научити, онда ће и си-
 нови њихови до вијека сједити на пријестолу
 13. свом. Јер је изабрао Господ Сион, и омиље
 14. му живјети на њему. Ово је почивалиште мо-
 је ва вијек, овдје ћу се населити; јер ми је о-
 15. миљело. Храну ћу његову благословити, ни-
 16. ште његове наситићу хљеба. Свештенике ћу
 његове обући у спасеније, и свети ће се њего-
 17. ви радовати. Ту ћу учинити да узрасте рог
 Давиду, поставићу видјело помазанику своје-
 18. му. Непријатеље ћу његове обући у срамо-
 ту; а на њему ће цвјетати вијенац његов.

ПСАЛАМ СXXXII.

Пјесма за пењање. Давидова.

- Како је лијепо и красно, кад сва браћа живе за-
 2. једно! Као добро уље на глави, које се стаче

- на браду, браду Аронову, које се стаче на
 3. скут од хаљине његове; Као роса на Ермону,
 која слази на горе Сионске. Јер је ондје утвр-
 дио Господ благослов, (и) живот до вијека.

ПСАЛАМ СХХХІІІ.

Пјесма за пењање.

- Сад благосиљајте Господа, све слуге Господ-
 ње, које стојите у дому Господњем ноћу.
 2. Подигните руке своје к светињи, и благосиљај-
 3. те Господа. Благословиће те са Сиона Го-
 спод, који је створио небо и земљу.

ПСАЛАМ СХХХІV.

Алилуја.

- Хвалите име Господње, хвалите, слуге Го-
 2. сподње, Који стојите у дому Господњем, у
 3. дворима дома Бога нашега. Хвалите Господа,
 јер је добар Господ; појте имену његову, јер
 4. је слатко. Јер Јакова избра себи Господ, И-
 5. зраиља за достојање своје. Јер познах да је
 велик Господ, и Господ наш сврх свијех бого-
 6. ва. Што год хоће, све Господ чини; на небе-
 сима и на земљи, у морима и у свима безданима.
 7. Изводи облаке од краја земље, муње чини у-
 сред дажда, изводи вјетар из стаја његовијех.
 8. Он поби првенце у Мисиру од човјека до жи-
 9. винчета. Показа знаке и чудеса усред тебе,
 Мисире, на Фараону и на свијем слугама њего-
 10. вијем. Поби народе велике, и изгуби цареве
 11. јаке: Сиона, цара Аморејскога, и Ога, цара

12. Васанскога, и сва царства Ханаанска ; И даде земљу њихову у достојање, у достојање Израиљу,
13. народу својему. Господе ! име је твоје вјечно ; Господе ! спомен је твој од кољена до кољена.
14. Јер ће судити Господ народу својему, и на
15. слуге своје смиловаће се. Идоли су незнабожачки сребро и злато, дјело руку човјечијих.
16. Уста имају, а не говоре ; очи имају, а не виде ;
17. Уши имају, а не чују, нити има дихања у устима
18. њиховијем. Какви су они онаки су и они који их граде и сви који се уздају у њих.
19. Доче Израиљев, благосиљај Господа ; доче А-
20. ронов, благосиљај Господа ; Доче Левијев, благосиљај Господа ; који се бојите Господа.
21. благосиљајте Господа. Благословен Господ на Сиону, који живи у Јерусалиму ! Алилуја !

*
ПСАЛАМ СXXXV.

(Алилуја).

- Славите Господа, јер је добар ; јер је до вијека милост његова. Славите Бога над бого-
2. вима ; јер је до вијека милост његова. Слави-
 3. те господара над господарима ; јер је до вије-
 4. ка милост његова. Онога, који један твори чуда велика ; јер је до вијека милост његова ;
 5. Који је створио небеса премудро ; јер је до вијека милост његова ;
 6. Утврдио земљу на води ;
 7. јер је до вијека милост његова ; Створио велика видјела ; јер је до вијека милост његова ;
 8. Сунце, да управља даном ; јер је до вијека милост његова ;
 9. Мјесец и звијезде, да управља ноћу ; јер је до вијека милост његова ; Који

- поби Мисир у првенцима његовијем; јер је до
 11. вијека милост његова; Изведе из њега Изра-
 12. иља; јер је до вијека милост његова; Руком
 крјепком и мишицом подигнутом; јер је до ви-
 13. јека милост његова. Који раздвоји црвено мо-
 14. ре; јер је до вијека милост његова; И прове-
 де Израиља кросред њега; јер је до вијека ми-
 15. лост његова; А Фараона и војску његову вр-
 же у море црвено; јер је до вијека милост ње-
 16. гова; Проведе народ свој преко пустиње; јер
 17. је до вијека милост његова; Поби цареve ве-
 18. лике; јер је до вијека милост његова; И изгу-
 би цареve знатне; јер је до вијека милост ње-
 19. гова; Сиона, цара Аморејскога; јер је до
 20. вијека милост његова; И Ога, цара Васанско-
 21. га; јер је до вијека милост његова; И даде
 земљу њихову у достојање; јер је до вијека
 22. милост његова; У достојање Израиљу, служи
 23. својему; јер је до вијека милост његова; Који
 нас се опомену у понижењу нашем; јер је до
 24. вијека милост његова; И избави нас од непри-
 јатеља наших; јер је до вијека милост његова.
 25. Који даје храну сваком тијелу; јер је до ви-
 26. јека милост његова. Славите Бога небескога;
 јер је до вијека милост његова.

ПСАЛАМ СХХХVI.

(Давидов. Јеремијин.)

- На водама Вавилонским сјеђасмо и плакасмо,
 2. опомињући се Сиона, О врбама сред њега вје-
 3. шасмо арфе своје. Ондје искаху који нас за-
 робилише да пјевамо, и који нас оборише да се

4. веселимо : „пјевајте нам пјесму Сионску.“ Како ћемо пјевати пјесму Господњу у земљи ту-
5. ђој ? Ако заборавим тебе, Јерусалиме, нека
6. ме заборави десница моја. Нека прионе језик мој за уста моја, ако тебе не успамтим, ако не
7. уздржим Јерусалима сврх весеља својега. Напомени, Господе, синовима Едомовијем дан Јерусалимски, кад говорише : раскопајте, раско-
8. пајте га до темеља. Кћери Вавилонска, крвници, благо ономе ко ти плати за дјело које си
9. нама учинила ! Благо ономе, који узме и разбије дјецу твоју о камен !

ПСАЛАМ СXXXVII.

(Псалам) Давидов. (Агејев и Захаријин.)

- Славим те, Господе, од свега срца својега,
2. пред боговима пјевам теби. Поклањам се пред светом црквом твојом, и славим име твоје, за доброту твоју и за истину твоју ; јер си по
 3. сваком имену свом подигао ријеч своју. У дан, у који зазвах, ти си ме услишио, дунуо
 4. слободу у душу моју. Славиће те, Господе, сви цареви земаљски, кад чују ријечи уста тво-
 5. јих ; И пјеваће путове Господње, јер је вели-
 6. ка слава Господња. Јер је висок Господ, и види нискога, и високога из далека познаје.
 7. Ако пођем у тузи, ти ћеш ме оживити ; на злоћу непријатеља мојих пружићеш руку своју, и
 8. заклониће ме десница твоја. Господ ће свршити за мене. Господе ! милост је твоја до вијека ; дјела руку својих не остављај.

ПСАЛАМ СXXXVIII.

Начелнику пјевачком. Давидов псалам. (Захаријин уз расап.)

2. Господе! ти ме кушаш и знаш. Ти знаш кад сједем и кад устанем; ти знаш помисли моје
3. из далека; Кад ходим, и кад се одмарам, ти
4. си око мене, и све путове моје видиш. Још нема ријечи на језику мом, а ти, Господе, гле,
5. *већ* све знаш. Састраг и спријед ти си ме за-
6. клонио, и ставио на ме руку своју. Чудно је за ме знање (твоје), високо, не могу да га до-
7. кучим. Куда бих отишао од духа твојега, и
8. од лица твојега куда бих утекао? Да изађем на небо, ти си ондје. Да сиђем у пакао, ондје
9. си. Да се дигнем на крилима од зоре, и пре-
10. селим се на крај мора: И ондје ће ме рука
11. твоја водити, и држати ме десница твоја. Да речем: да ако ме мрак сакрије; *али* је и ноћ
12. *као* видјело око мене. Ни мрак не ће замрачити од тебе, и ноћ је свијетла као дан: мрак
13. је као видјело. Јер си ти створио што је у мени, саставио си ме у утроби матере моје,
14. Хвалим те, што сам дивно саздан. Дивна су
15. дјела твоја, и душа моја *то* зна добро. *Ни је-*
дна се кост моја није сакрила од тебе, ако и јесам саздан тајно, откан у дубини земаљској.
16. Заметак мој видјеше очи твоје, у књижи је твојој све то записано, и дани забиљежени, кад их
17. још није било ни једнога. Како су ми недокучљиве помисли твоје, Боже! Како им је ве-
18. лик број! Да их бројим, више их је него пи-

19. јеска. Кад се пробудим, још сам с тобом. Да
хоћеш, Боже, убити безбожника ! Крвопије, и-
20. дите од мене, Они говоре ружно на тебе ; у-
зимају *име твоје* узалуд непријатељи твоји.
21. Зар да не мрзим на оне, који на те мрзе, Госпо-
де, и да се не гадим на оне који устају на те-
22. бе ? Пуном мрзошћу мрзим на њих ; непријате-
23. љи су ми. Окушај ме, Боже, и познај срце мо-
24. је, испитај ме, и познај помисли моје, И види
јесам ли на злу путу, и води ме на пут вјечни.

ПСАЛАМ СХХХIX.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

2. Избави ме, Господе, од човјека злога, сачувај
3. ме од насилника, Који помишљају зло у срцу,
4. и сваки дан подижу рат ; Оштре језик свој
као змија, јед је аспидин у устима њиховијем.
5. Сачувај ме, Боже, од руку безбожничких, од
насилника сахрани ме, који мисле да поткину
6. ноге моје. Охоли ми намјестише замке и пругла,
метнуше ми мрежу на пут, пређу разапеше
7. ми. Рекох Господу : ти си Бог мој, услиши,
8. Господе, глас мољења мојега. Господе, Господе,
крјепки спаситељу мој, заклони главу
9. моју у дан ратни. Не дај, Господе, безбож-
нику што жели, не дај му да докучи што је на-
10. умно, да се не узносе. Отроџ онијех што су
око мене, погибао уста њиховијех нека се обра-
11. ти на њих. Нека падне на њих живо угљевље ;
нека их он баци у огањ, у пропасти, да не у-
12. стану. Човјек језичан не ће се утврдити на
земљи, неправеднога ће злоћа увалити у поги-

13. бао. Знам да ће Господ показати правду не-
 14. вољноме и правцу убогима. Јест! праведни
 ће славити име твоје, прави ће остати пред ли-
 цем твојим.

ПСАЛАМ СXL.

Псалам Давидов.

- Господе, вичем к теби, похити к мени, чуј глас
 2. мољења мојега, кад вичем к теби. Нек изађе
 молитва моја као кад пред лице твоје, дизање
 3. руку мојих *као* принос вечерњи. Постави, Го-
 споде, стражу код језика мојега, чувај врата у-
 4. ста мојих. Не дај срцу мојему да застрани на
 зле помисли, да чини дјела безбожна с људима
 који поступају неправедно; и да не окусим
 5. сладости њиховијех. Нека ме бије праведник,
то је милост; нека ме кара, *то је* уље за гла-
 ву *моју*; глава моја не ће одбацити, ако ће и
 више; него је молитва моја против злоће њи-
 6. хове. Расуше се по каменијем врлетима суди-
 је њихове, и чуше ријечи моје како су благе:
 7. Као кад ко сљече и теше, тако се разлетјеше
 8. кости наше до чељусту пакленијех. Али су к
 теби, Господе, Господе, *управљене* очи моје, у
 9. тебе се уздам, немој одбацити душе моје. Са-
 чувај ме од замке, коју ми метнуше, од лукав-
 10. ства онијех, који чине безакоње. Пашће у
 мреже своје безбожници, а ја ћу један проћи.

ПСАЛАМ CXLI.

Наук Давидов. Молитва, кад бјеше у пећини.

2. Гласом својим ка Господу вичем, гласом сво-
3. јим ка Господу се молим. Изливам пред њим мољење своје, тугу своју пред њим казујем,
4. Кад изнемогне у мени дух мој. Ти знаш стазу моју. На путу, којим ходим, сакрише ми замку.
5. Поглѣдѣм на десно, н видим да ме нико не зна; нестале ми уточишта, нико не мари за душу
6. моју. Вичем к теби, Господе; велим: ти си
7. уточиште моје, дио мој на земљи живијех. Чуј тужњаву моју; јер се мучим веома. Избави ме од онијех, који ме гоне, јер су јачи од мене.
8. Изведи из тамнице душу моју, да славим име твоје. Око мене ће се скупити праведници, кад ми учиниш добро.

ПСАЛАМ CXLII.

Псалам Давидов (кад га гоњаше син његов Авесалом.)

- Господе, услиши молитву моју, прими мољење моје по истини својој, услиши ме по правди својој. И не иди на суд са слугом својим, јер се не ће оправдати пред тобом нико жив. Непријатељ гони душу моју, гази у прах живот мој, посађује ме у мрак, као давно помрле. Трне у мени дух мој, нестaje у мени срца мојега.
5. Помињем дане старе, пребрајам све послове
 6. твоје, размишљам о дјелима руку твојих. Пру-

- жам к теби руке своје; душа је моја као суха
 7. земља пред тобом. Похитај, услиши ме, Господе, нестaje духа мојега, немој одвратити лица својега од мене; јер ћу бити као они који
 8. одлазе у гроб. Рано ми јави милост своју, јер се у тебе уздам. Покажи ми пут, којим да идем,
 9. јер к теби подижем душу своју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, к теби притјечем.
 10. Научи ме творити вољу твоју, јер си ти Бог мој: дух твој благи нека ме води по стази прав-
 11. вој. Имена ради својега, Господе, оживи ме, по правди својој изведи из муке душу моју,
 12. И по милости својој истријеби непријатеље моје, и погуби све, који муче душу моју, јер сам твој слуга.

ПСАЛАМ СХЛIII.

Давидов. (На Голијата.)

- Благословен Господ, град мој, који учи руке
 2. моје боју, прсте моје рату, Добротвор мој и ограда моја, уточиште моје и избавитељ мој, штит мој, онај, у кога се уздам, који ми поко-
 3. рава народ мој. Господе! шта је човјек, те знаш за њега, и син смртнога, те га пазиш?
 4. Човјек је као ништа; дани су његови као сјен,
 5. који пролази. Господе! савиј небеса своја,
 6. и сиђи; дотакни се гора, и задимиће се. Сијевни муњом, и разагнај их; пусти стријеле
 7. своје, и распи их. Пружи руку своју с висине, избави ме, и извади ме из воде велике, из руку
 8. туђинаца, Којих уста говоре ништаве ствари,
 9. и којих је десница десница лажна. Боже! пје-

- сму нову пјеваћу ти, у псалтир од десет жица
10. удараћу теби, Који дајеш спасеније царевима, и Давида слугу својега избављаш од љутога
 11. мача. Избави ме, и отми ме из руке туђинаца, којих уста говоре ништаве ствари, и којих је
 12. десница десница лажна. Синови наши нека буду као биље, које весело одрасте у младости; кћери наше као ступови прекрасно израђени у дво-
 13. ру; Житнице наше пуне, обилне сваким житом; овце наше нек се множе на тисуће и на
 14. сто тисућа по становима нашим. Волони наши нека буду товни; нека не буде нападања, ни
 15. бјежања, ни тужњаве по улицама нашим. Благо народу, у којег је све овако! Благо народу, у којег је Господ Бог!

ПСАЛАМ СХLIV.

Хвала Давидова.

- Узвишаваћу те, Боже мој, царе (мој), благоси-
2. љаћу име твоје од вијека до вијека. Сваки ћу те дан благосиљати, и хвалићу име твоје до ви-
 3. јека и без престанка. Велик је Господ, и ваља га славити, и величанство његово не може
 4. се досегнути. Од кољена до кољена хвалиће
 5. дјела твоја, и силу твоју казивати. О високој слави твојега величанства, и о дивним дјелима
 6. твојим размишљам. Приповиједаће силу чуде-са твојих, и ја ћу величанство твоје казивати.
 7. Хвалиће велику доброту твоју, и правду твоју
 8. пјеваће. Податљив је и милосрдан Господ, ду-
 9. го трпи и велике је милости. Добар је Господ према свима, и алоствив на сва дјела своја.

10. Нека те славе, Господе, сва дјела твоја, и све-
11. ци твоји нека те благосиљају. Нека казују славу царства твојега, и силу твоју приповије-
12. дају. Да би јавили синовима људским силу
13. твоју, и високу славу царства твојега. Царство је твоје царство свијех вијекова, и влада твоја на сва-кољена. (Вјеран је Господ у свијем ријечима својим и свет у свијем дјелима својим.) Господ прихвата све који падају, и
15. исправља све погнуте. Очи су свијех к теби управљене, и ти им дајеш храну на вријеме;
16. Отвораш руку своју, и ситиш свашта живо по
17. жељи. Праведан је Господ у свијем путовима
18. својим, и свет у свијем дјелима својим. Господ је близу свијех који призивају име његово, свијех који га призивају у истини. Жељу испуња онима који га се боје, тужњаву њихову чује, и помаже им. Чува Господ све који га љубе, а безбожнике све ће истријебити.
21. Хвалу Господњу нека говоре уста моја, и нека благосиља свако тијело свето име његово ва вијек и без престанка.

ПСАЛАМ CXLV.

Алилуја. (Агеја и Захарије.)

2. Хвали, душо моја, Господа. Хвалићу Господа за живота свога, пјеваћу Богу својему док
3. ме је год. Не уздајте се у кнезове, у сина А-
4. дамова, у којег нема помоћи. Изађе из њега дух, и врати се у земљу своју: тај дан пропа-
5. дну све помисли његове. Благо ономе, којему је помоћник Бог Јаковљев, којему је надање

6. у Господу, Богу његову, Који је створио небо и земљу, море и све што је у њима; који
7. држи вјеру ва вијек, Чини суд онима, којима се чини криво; даје храну гладнима. Господ
8. дријеши сvezане, Господ отвора очи слијепцима, подиже оборене, Господ љуби праведнике.
9. Господ чува дошљаке, помаже сироти и
10. удовици; а пут безбожнички превраћа. Господ је цар до вијека, Бог твој, Сионе, од кољена до кољена. Алилуја!

ПСАЛАМ XXLVI.

- Хвалите Господа, јер је слатко пјевати Бога
2. нашега, јер благоме приликује хвала. Господ зида Јерусалим, сабира расијане *синове* Израилеве; Исцјељује оне који су скрушенога срца, и лијечи туге њихове; Избраја мноштво
 5. звијезда, и све их зове именом. Велик је Господ наш и велика је крјепост његова, и разуму његову нема мјере. Прихвата смјерне
 7. спод, а безбожне понижава до земље. Редом пјевајте Господу хвалу, ударајте Богу нашему
 8. у гусле. Он застире небо облацима, спрема земљи дажд, чини те расте на горама трава;
 9. Даје стоци пићу њезину, и вранићима, који вичу
 10. к њему. Не мари за силу коњску, нити су му
 11. мили краци човјечији. Мили су Господу они који га се боје, који се уздају у милост његову.

ПСАЛАМ СXLVII.

(Алилуја. Агеја и Захарије.)

- Слави, Јерусалиме, Господа; хвали Бога сво-
 2. јега, Сионе! Јер он утврђује пријеворнице
 врата твојих, благосиља синове твоје у теби.
 3. Ограђује међе твоје миром, насићава те једре
 4. пшенице. Шаље говор свој на земљу, брзо те-
 5. че ријеч његова. Даје снијег као вуну, сипа
 6. иње као пепео. Баца грађ свој као залогаје,
 7. пред мразом његовијем ко ће остати? Пошље
 ријеч своју, и све се раскрави; дуне духом
 8. својим, и потеку воде. Он је јавио ријеч своју
 9. Јакову, наредбе и судове своје Израиљу. Ово
 није учинио, ни једноме другом народу, и судо-
 ва његовијех они не знају. Алилуја!

ПСАЛАМ СLXVIII.

Алилуја.

- Хвалите Господа на небесима, хвалите га на
 2. висини. Хвалите га, сви анђели његови, хвали-
 3. те га, све војске његове! Хвалите га, сунце
 и мјесече, хвалите га, све звијезде сјајне!
 4. Хвалите га, небеса над небесима и водо над не-
 5. бесима! Нека хвале име Господње, јер он
 (рече и посташе,) заповиједи и створише се.
 6. Постави их за свагда и за ва вијек, даде наред-
 7. бу, која не ће проћи. Хвалите Господа на зе-
 8. мљи, велике рибе и све бездане; Огањ и грађ,
 снијег и магла, вјетар силни, који извршује ри-
 9. јеч његову, Горе и сви хумови, родна дрвета

- и сви кедри, звијери и сва стока, бубине и пти-
 10. це крилате, Цареви земаљски и сви народи,
 11. кнезови и све судије земаљске, Момци и дје-
 12. војке, старци и дјеца, Нека хвале име Господ-
 ње; јер је само његово име узвишено, слава
 13. његова на земљи и на небу. Он је узвисио рог
 народа својега, славу свијех светаца својих,
 синова Израиљевих, народа, који је близу
 њега.

ПСАЛАМ CXLIX.

- Појте Господу пјесму нову; хвала да му је на
 2. сабору светијех. Нек се весели Израиљ о ство-
 ритељу свом, синови Сионски нек се радују о
 3. цару свом. Нека хвале име његово покликују-
 4. ћи, у тимпан и гусле нека му ударају. Јер је
 мио Господу народ његов, украшава смјерне
 5. спасавајући их. Нек се веселе свеци у слави,
 6. и нек се радују на постељама својим. Слава је
 Божија у устима њиховијем, и мач с обје стра-
 7. не оштар у руци њиховој, Да се освете наро-
 8. дима, и покарају племена; Да свежу цареве
 њихове у ланце, и властелу њихову у окове
 9. гвоздене, И изврше на њима написани суд.
 Ова је част свима свецима његовијем. Алилуја!

ПСАЛАМ CL.

Алилуја.

- Хвалите Бога у светињи његовој, хвалите га на
 2. тврђи славе његове. Хвалите га према сили
 његовој, хвалите га према високоме величанству
 3. његову. Хвалите га уз глас труби, хвалите

4. га уз псалтир и гусле. Хвалите га с тимпаном
5. и весељем, хвалите га уз жице и орган. Хвалите га уз јасне кимвале, хвалите га уз кимвале
6. громовне. Све што дише нека хвали Господа! Алилуја!

Овај је псалам написао Давид особито и ван броја о борби с Голијатом.

- Мален бијах међу браћом својом, и најмлађи у
2. дому оца својега, пасох овце оца својега. Руке моје начинише орган, прсти моји правише
 3. псалтир. И ко би јавио Господу мојему? Сам
 4. Господ, сам чу. Он посла гласника својега, и узе ме од оваца оца мојега, и помаза ме уљем
 5. помазања својега. Браћа су моја красна и велика, али Господ не хтје *изабрати* између њих.
 6. Изађох на сусрет туђину, и стаде ме клети идо-
 7. лима својим. Али ја, отргнувши мач од њега, одсјекох му главу, и избавих од руга синове Израиљеве.
-